XXX. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. AUGUSZTUS 1.

Ludas Matyi

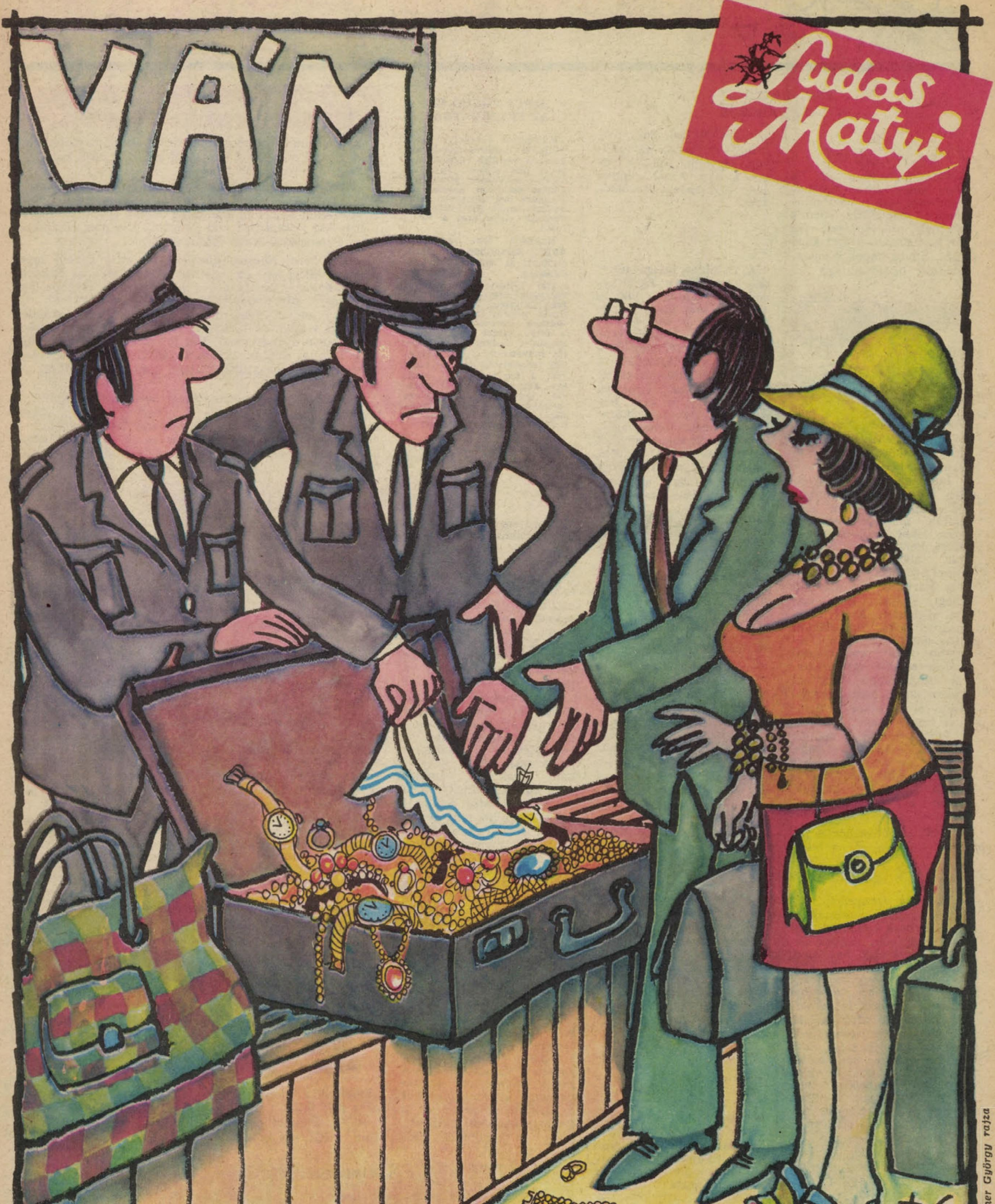

Brenner György rajza

— De hiszen mi csak a nemzeti vagyont akartuk gyarapítani!

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...
(A DÉLI PARTRÓL)

1

Siófokon, amíg süt a nap, nincs semmi különösebb baj, ott a víz, mindenki megtalálja benne örömét, szórakozását. Na de ha beborul! Mihez kezd esős, hűvös napokon negyvenezer üdülővendég?

Elmehetnének például moziba, könyvtárba, múzeumba, kiállításra.

Igen ám, de csak egyetlen mozi van a városban (a szabadtérit nem számítva, mert esőben oda sem lehet beülni), az is kicsi, korszerűtlen. Könyvtár, olvasóteremmel — nincs. Múzeum nincs. Pedig Karinthy (aki itt halt meg), Kálmán Imre (aki itt született), Krúdy (aki nagyon sokat tartózkodott itt), ha többet nem, legalább egy emlékszobát megérdemelne egy majdani múzeumban. Kiállítóterem sincs, pedig mennyi festő él és alkot a Balaton körül!

Évek óta épül, épülget a városi művelődési ház. Ha hétfőn negyven ember dolgozik rajta, keddre már jó, ha öt marad belőlük. Ilyen tempóban nagyon soká lesz kész.

Csak a Meteorológiai Intézet tud segíteni a bajokon, ha elintézi, hogy májustól októberig egyfolytban ragyogjon Siófok fölött a nap. Azzal minden gond egycsapásra megoldódik.

2

A Balatont lassan teljesen körülkerítik. Egyre kevesebb a lejáró a vízhez, alig van már olyan talpalatnyi hely a déli parton, ahol a futó, átutazó vendég rövid időre megállhat, esetleg megmártózhat a vízben. Balatonszárszónak van egy szabad strandja, jól eldugva, és csak egy rossz úton lehet megközelíteni. Árvább, elhanyagoltabb földdarabkát keveset találhat az ember. Egyesek szerint még mindig olyan állapotban van, amilyenben honfoglaló őseink találták annak idején. Ha ez túlzás is, az biztos, hogy régen járhattak arra a községi tanács köztisztasági emberei, mert a víz szélén a tavalyi (vagy a tavalyelőtti?) nád száraz maradványai szomorkodnak, nagy kupacban...

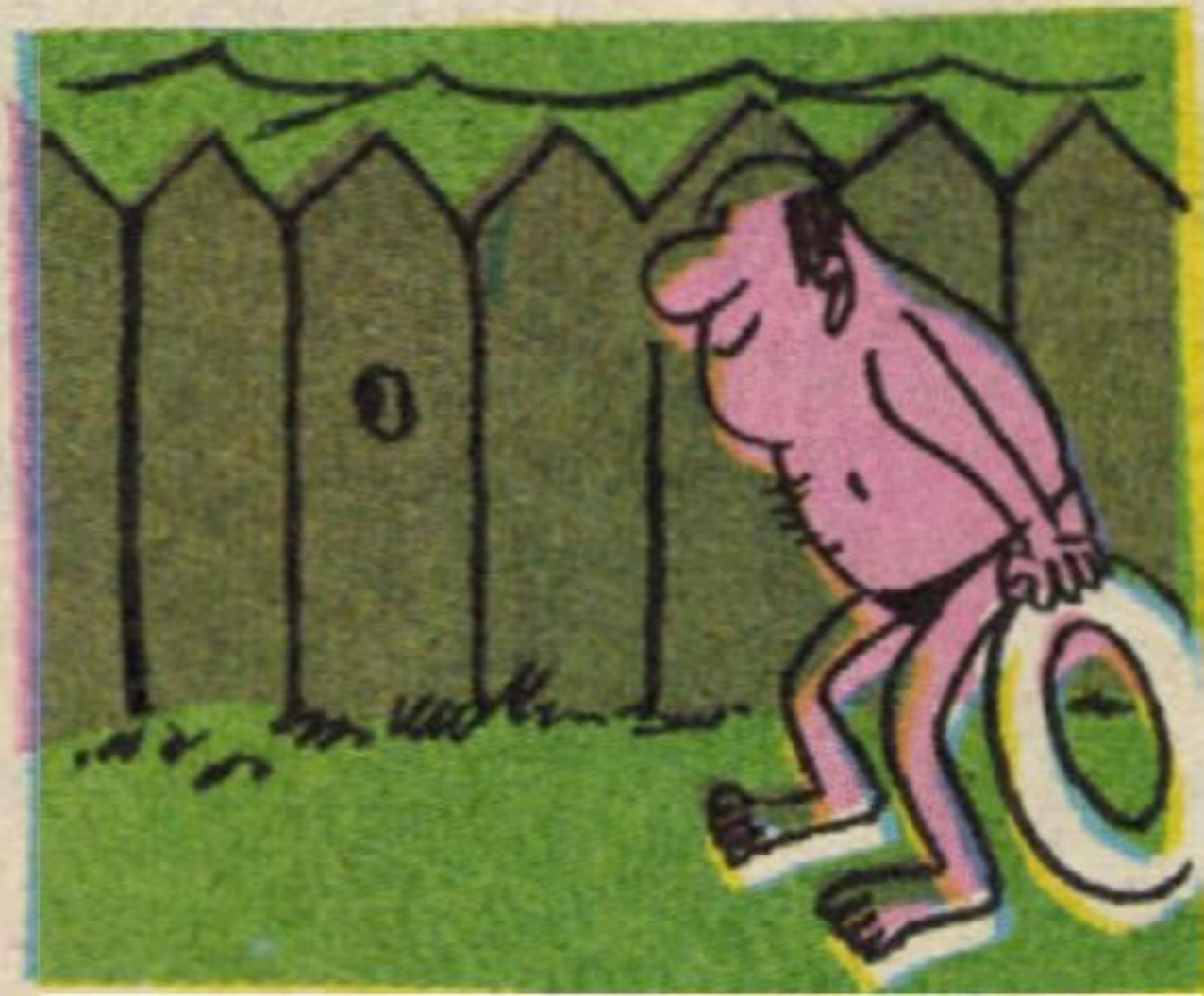

Azért, hogy szabadstrand, nem volna szabad ennyire elhanyagolni!

(r)

NINCS FOLYÓ VÍZ AZ ITALBOLTBAN

Külföldről érkezett vendégeinkkel motorcsónak-kiránduláson vettünk részt a ráckevei Duna-ágban. Egy sajnálatos motorhiba miatt meg kellett szakítani utunkat és Makádra begyalogolva, autóbusszal, majd HÉV-vel igyekeztünk visszajutni a fővárosba.

Makádra érve a helyi ÁFÉSZ-italboltban próbáltuk eltölteni az időt a busz indulásáig.

Már külsőre sem valami bizalomgerjesztő az omladozó falú helyiség, egy baromfiudvar szélén. Ebben az italboltban ismeretlen fogalom a folyó vízzel való pohármosás, s amikor ezt a vezetőt helyettesítő fiatal hölgynek felvetettük, nevetve tárta szét a karját és „Ez van, ezt kell szeretni" felkiáltással igyekezett bennünket megnyugtatni. Tessék mondani! Valóban kell szeretni? És szabad ezt eltűrni?

Jónagy István és családja,
Budapest

Az olvasó megkérdezi...

...miért nincs hónapok óta férfifodrász Csabacsűdön? Meddig kell még Szarvasra járni azoknak, akik nem szeretik a hipp frizurát?

...hova tűnt a boltokból a kedvelt Orgona-szappan?

...hol kaphatunk első szélvédő üveget 850-es Fiatunkhoz? A környéket bejártuk, számtalan helyen érdeklődtünk, de hiába. Aki jó tanáccsal tud szolgálni, írja meg címünkre: Nagy Ferenc 6900 Makó, Rádai út D/I.

...miért borul sötétség éjszakánként Páty község egyes utcáira? Miért kell az úgynevezett Mélyárok és Burgondia lakóinak éjszakánként a kivilágítatlan utcákon úgy bolyongani, mint hajdan Odüsszeusznak a tengeren?

...mikor oldják meg már a tihanyi Gödrös-lakótelep normális vízellátását? Egyszer túl erős a nyomás, máskor pedig olyan gyenge, hogy alig folyik víz a csapból. Már több ígéretet kaptak az ottani lakók és nyaralók, hogy orvosolják a panaszukat. Mikor lesz végre valóság az ígéretekből?

...hol lehet kapni csavaros Pirex cumisüvegre cumit?

...mikor hozatja rendbe a II. kerületi tanács a rózsadombi Orgona utca rossz állapotban levő járdáját? A közelben van egy gyermekkórház és az oda járó, beteglábú gyerekeknek nagyon veszélyes ilyen elhanyagolt járdán járni!

SÉTA A VIDÁM PARKBAN

Elmentem a Vidám Parkba szórakozni, ám ez a szórakozás nem volt zökkenőmentes. A dodgemnél egy menetre egy kocsi 5 forintba kerül. Sokan azt hiszik, hogy a belépődíj személyenként kerül öt forintba és két zsetont vesznek. A zsetont a pénztáros nem veszi vissza, le kell utazni, ha tetszik, ha nem.

A miniautó, melyben mindenki autóversenyzőnek képzelheti magát, méltán a legnépszerűbb játék. Hétköznap esténként is tömegek állnak itt sorban. Csakhogy, amikor vége egy menetnek, hiába rohamozzák meg a kocsikat: a legtöbb utas benne marad az autóban. Tehetik. Több menetre váltottak jegyet. Így aztán a várakozók nagy része csalódottan kullog vissza, a tömeg torlódik, s gyakori a vita, a veszekedés.

A játékautomaták tekintélyes részén ott díszeleg a *„Nem működik"* cédula. Ám ha működik is, nem egykönnyen deríthető ki, hogy mi módon. Többen állnak tanácstalanul egy-egy komplikáltnak tűnő játék előtt amelyet elborítanak az eredetileg ráfestett, idegen nyelvű útbaigazító szövegek. Magyarul viszont nincs rajta a használati utasítás. További akadály az 1 és 2 forintos hiánya, mert ha ilyen nincs a zsebben, nincs játék, legalább is, mikor én próbálkoztam, nem váltott senki.

NEM MŰKÖDIK

Azt sem értem, hogy a játékbódék előtt miért vannak külön pénztárbódék, miért nem adhat jegyet a játékok kezelője?

A mesék barlangjában ringatózó csónak a Hófehérkénél megakadt velünk, és én egy lyukon kimászva jelentettem a hajótörést, mire letoltak: mi jogon merészelek tilos és veszélyes területen mászkálni? Ekkor a Vidám Park közönségszolgálatának jelentettem a történteket. Azt mondták, intézkednek. Remélem, azóta kihúzták a csónakot a mesék birodalmából. Mert a sok a jóból is megárt.

—fül

HETVEN CENTI ROLÓ

Különös szenvedély lett úrrá rajtam mostanában: rolóvászonra vadászok. Nemes vad, mert nagyon nehéz a nyomára bukkanni. Legutóbb a Lottó Áruházban, a lakásfelszerelések osztályán, végre találtam vásznat. Rögtön le is mérettem belőle négy métert, merthogy épp annyi kell két ablakba. Igen ám, de a vászon összesen négy méter és 70 centi volt. A leányka, aki lemérte, közölte velem, hogy vagy viszem a hetven centit is, vagy a négy métert sem kapom meg, mert ők nem tudnak mihez kezdeni a maradékkal. És én mit kezdjek vele? — kérdeztem tanácstalanul. Kérettem az osztályvezetőt, hátha neki van valami jobb ötlete a hetven centi anyag felhasználására, vagy esetleg meg tudja indokolni: miért a vevőnek kellene ráfizetni a boltra?

Az osztályvezető nem jött ki az irodácskájából, csak kiszólt, hogy a vászon csak így egészében eladó, ha kell, kell, ha nem, nem. Szólt azonban a leánykának, hogy nézze meg a raktárban, hátha van még egy másik tekercs rolóvászon is. A lányka elment, de jó húsz percig nem jött vissza. Akkor, elunván a várakozást, én is eljöttem.

Azóta meggondoltam magam, s úgy határoztam: visszamegyek, és ha a leányka a közben eltelt néhány nap alatt visszajött már a raktárból, megveszem tőle a vásznat, egyben az egészet. Majd csak jó lesz valamire az a maradék hetven centi, mondjuk: farmernadrágra foltnak, falvédőnek, vándortarisznyának, díszzsebkendőnek, vagy akár egy divatos, széles nyakkendőnek. Aki még ennél is jobb ötletet tud, írja meg. De ne nekem, hanem a Lottó Áruháznak.

Gy. S.

FOGANTYÚ-HIÁNY

Az első igazán forró nyári vasárnapon a pestiek menekültek a kőrengetegből. Többezredmagammal én is a HÉV Margit-hídi megállójánál toporogtam. Végre megérkezett a szerelvény és az embertömeg magával ragadott.

Szerény személyemnek egyetlen talpalatnyi hely jutott. Kénytelen voltam az egyik lábammal ráállni a másikra. Még ennél is kellemetlenebbül érintett, hogy a kezemmel nem tudtam fogódzkodni, mert nem volt mibe.

Hiába tekergettem a nyakam: a HÉV-en nem található fogantyú, amelybe az utas biztonságosan megkapaszkodhatna. Hogy a kanyaroknál és zökkenőknél mégsem vágódtam el, azt csak a tömegnek köszönhetem.

De mi van akkor, ha nincs ennyi ember? Éppen ezért arra kérem az illetékeseket: sürgősen szereljenek fel fogantyúkat! A fogantyúhoz nem kell más, csak egy kis bőrhulladék és némi jóakarat.

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Még egyszer Rákospalota közlekedéséről" című cikkükre válaszolva, az alábbiakat közöljük:

A 7/C és a 107-es gyorsautóbusz útvonalának Újpalota lakótelepig való meghosszabbítását nem tervezzük. Megítélésünk szerint az újpalotai lakótelep tömegközlekedése a hálózati átlaghoz viszonyítva és a jelenlegi járműpark mellett jónak mondható. Továbbá a 7/C és a 107-es autóbuszok jelenlegi útvonala is nagyon hosszú, amit tovább növelni nem volna célszerű.

BKV Közönségszolgálati Osztály

PESTI CSODA

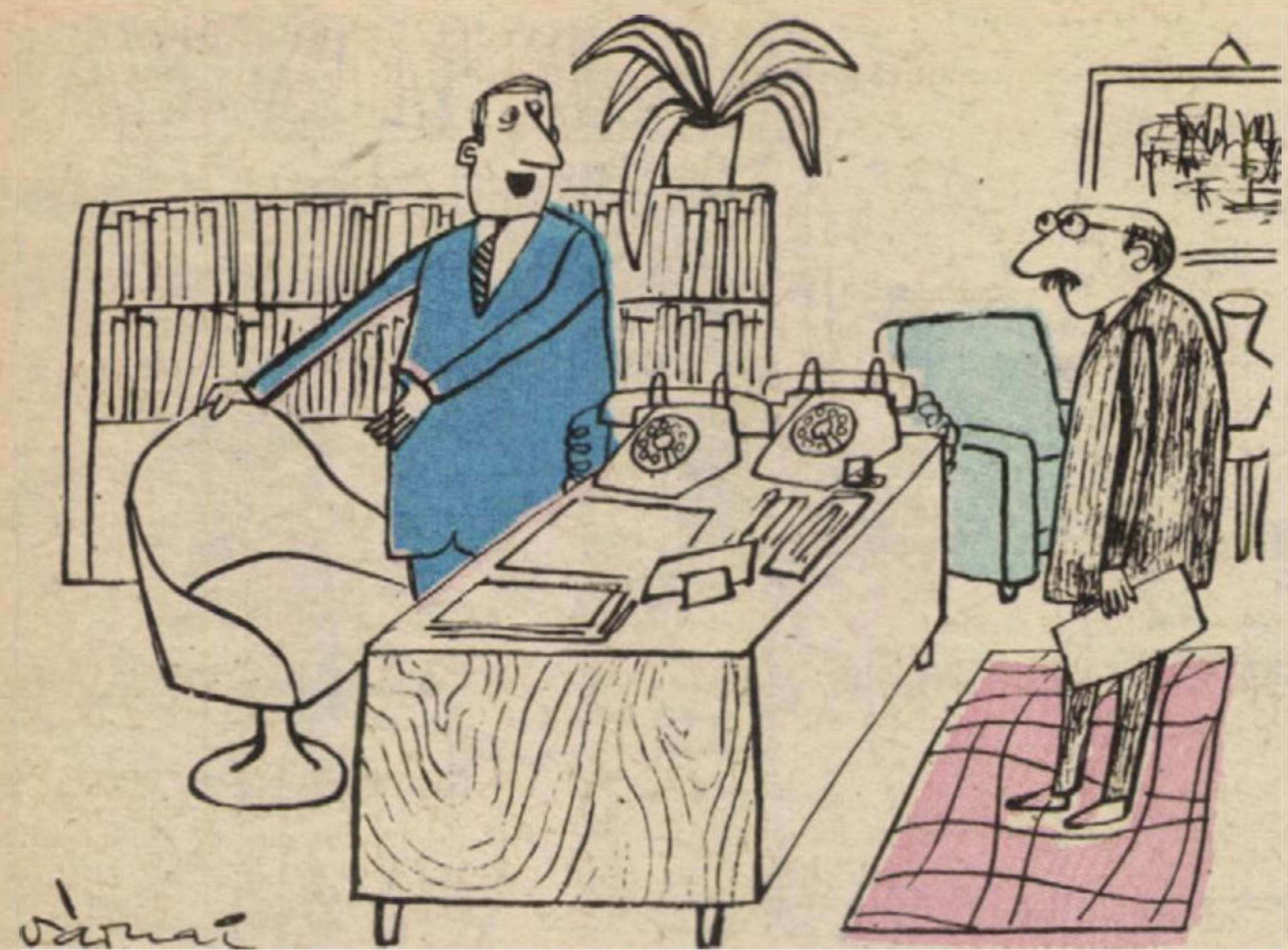

– Üljön a helyemre, Kovács kartárs! Belátom, maga sokkal jobb vezérigazgató lenne, mint én vagyok . . .

NÉVTELEN LEVÉLÍRÓ

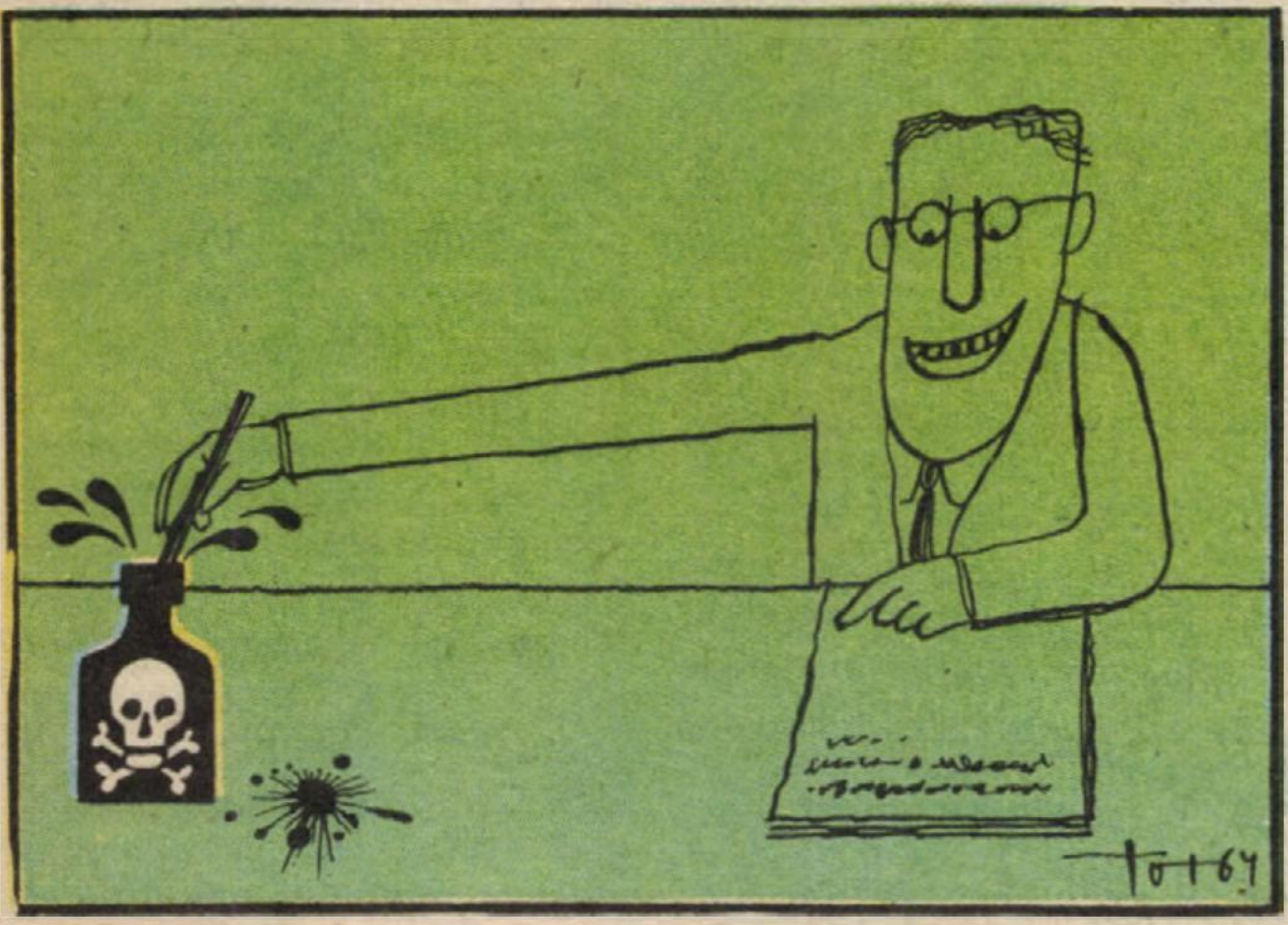

CHILÉBEN

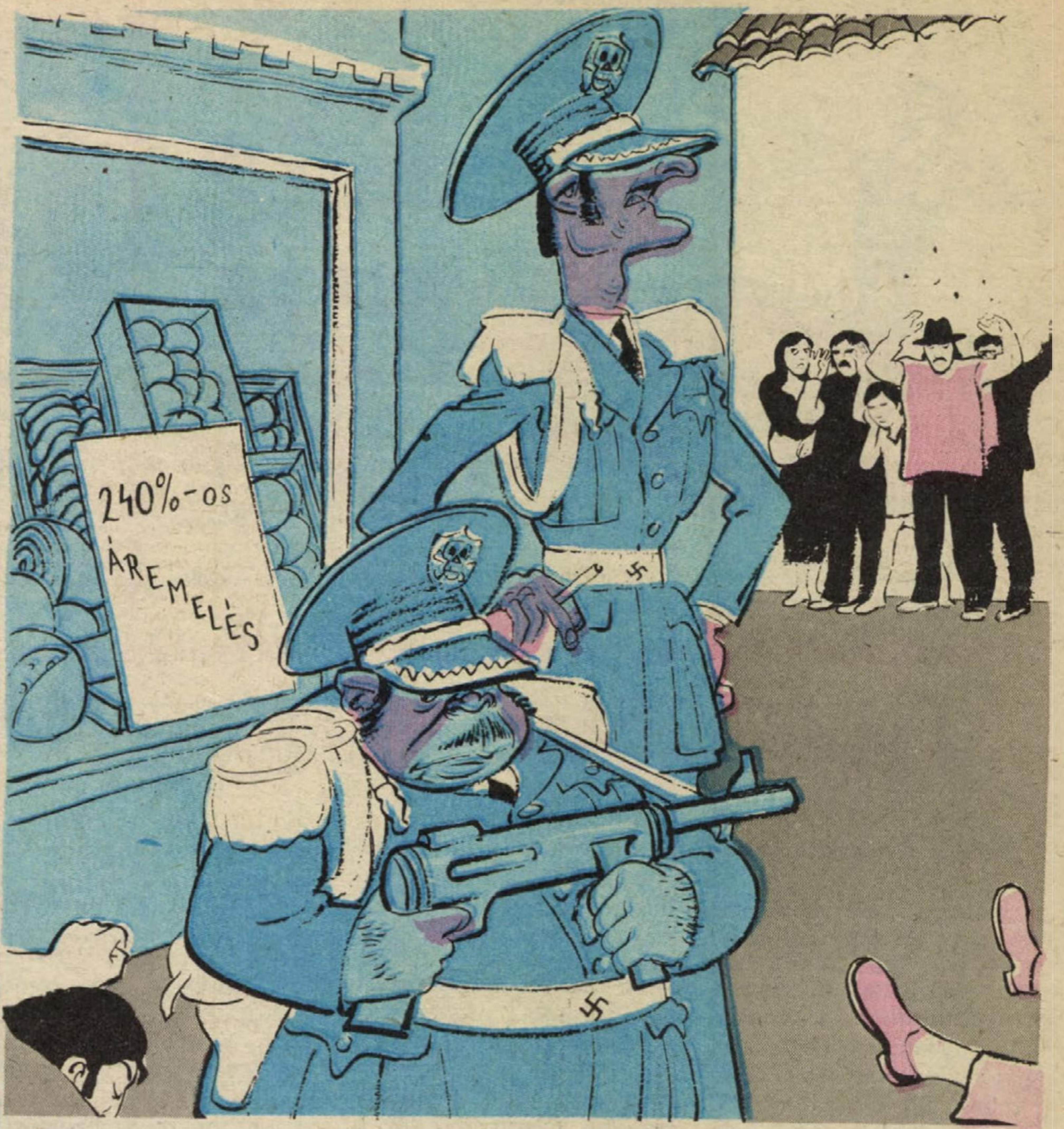

– A megélhetés drágább, viszont az élet nálunk semmibe se kerül . . .

(„Krokodil", Moszkva)

ORIGINÁL PULI

Elmesélem a szezon legszomorúbb útikalandját.

Akadt egy lyukas délelőtt Frankfurtban, elmentem a moziba. Tudom, egyedül moziba járni már bizonyos lelki elferdülésre utal, különösen, ha öt márkát kérnek a legolcsóbb jegyért. De hát régóta spóroltam arra a filmre.

A pénztárban bodros hajú agg dáma rakosgatta a jegyeket. Mogyorós drazsét is árult, meg pattogatott kukoricát kis zacskókban. Az előcsarnok tele volt hűvös fertőtlenítő szaggal. Ezen kívül csak egy egészen fiatal pár volt jelen, farmerban. Az egyikük valószínűleg fiú volt, a másik meg tán lány, de az is lehet, hogy megfordítva. Hol csókolóztak, hol meg szénsavas üdítőket ittak kerek bádogdobozból. Frankfurt lakossága aznap délelőtt nemigen tépte magát ezért a filmért.

Csend volt az előcsarnokban, csak a neon zümmögött kéken. Ültem a billenős széken, néztem a plakátokat, amelyek földöntúli műélvezeteket ígértek.

Aztán egyszerre előgurult a dáma pultja alól egy szőrcsomó. Originál puli volt, már túl a gombóckoron, de még jóval innét a megállapodott, józan felnőttségen. Felnézett, aztán vállat vont és körülkocogta a dáma bódéját, mert ebben a korban még magas a mozgásigény.

A harmadik kör végén rászóltam:

— Hej, du dort! — mondtam, mert szeretett némettanáraim erőfeszítése nem volt teljesen hiába való. — Komm her!

Egy pillanatra megállt, de máris folytatta az útját. Tulajdonképpen ügyet sem vetett rám.

— Halló — próbálkoztam ismét. — Wie heisst du?

Erre meg már egyáltalán nem reagált.

— Vigyen el az ördög — zártam le az ügyet. — Hogy lehet egy puli ennyire ostoba?

És most megtörtént. A magyar szóra a kutya megtorpant, felém fordult. Esküszöm, hogy kigyúlt a szemében valami.

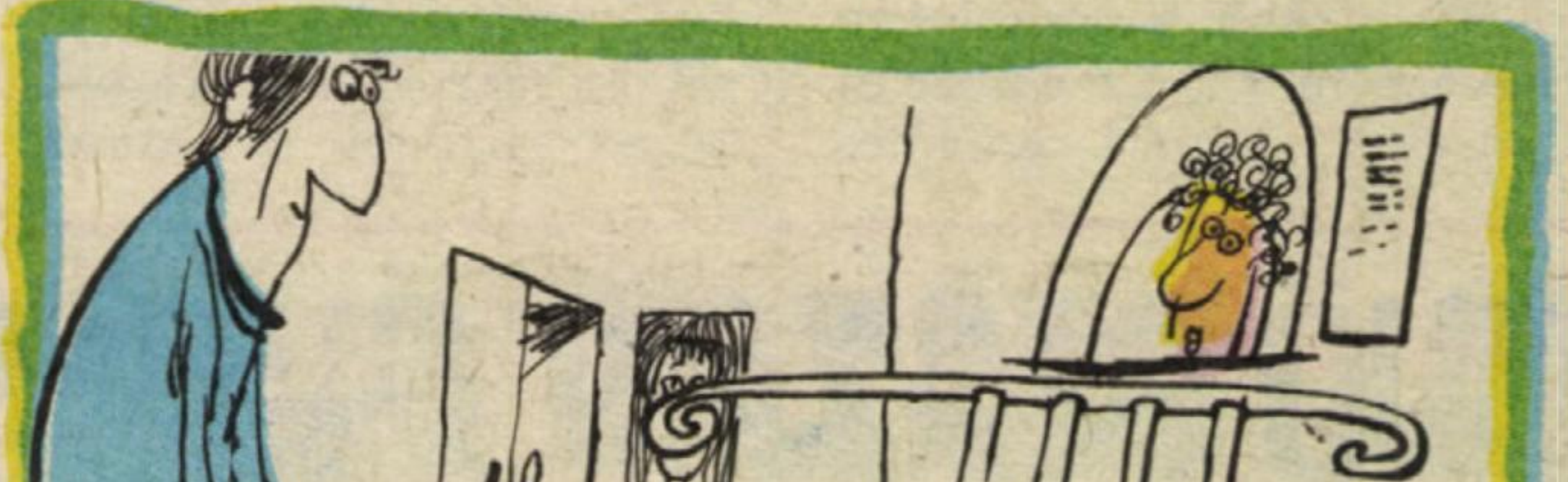

— Gyere ide — mondtam neki. — Na, gyere ide. Most bizonytalanul csóvált néhányat a farkával, aztán nagy örömmel odarohant hozzám, lehasalt, a cipőmre tette a fejét és halkan nyüszíteni kezdett.

Akkor már mindent tudtam. Exportpuli. Távolba szakadt hazánkebe. Ez a kutya csak magyarul ért. Rámnézett onnét alulról, most egészen sötétkék volt a szeme, s mintha unszolt volna. Éreztem, hogy teljesen fonák az ügy. Tartsak magyar nyelvű szónoklatot egy frankfurti pulinak? A fertőtlenítő szagú mozi előcsarnokában? Kicsit beleizzadtam, de meg kellett értenem: vannak helyzetek, amikor teljesen mellékes, hogy hülyének nézik az embert.

— Hát ezt jól kifogtad, pajtás — mondtam csendesen. — Tudom, hogy van ez. Frászt-ér a mogyorós drazsé, ha egy szót sem értesz a szövegből, igaz? És most már hiába is vicsorognál, sosem változtatsz ezen, kis mafla puli. Azt tanácsolom, próbálj meg mindent elfelejteni és próbálj meg mindent megtanulni, mert másképp úgyse bírod ki, cimborám.

Akkor jött a dáma, kereste a kutyát.

— Snuki — mondta egészen vékony cérnahangon. — Wo bist denn du? Na, komm schön.

A puli berükvercelt a székem alá, szétvetette a négy lábát. Az idős dáma feltörölte vele a padlót, amíg elő tudta kotorni. Aztán a karjára vette, úgy indultak kifelé. Snuki — micsoda marha név egy pulinak! — a bodros hajú hölgy válla felett nézett vissza rám és csupa kétségbeesés volt a pofája.

Pár nap múlva megint arra vetődtem. Gondoltam, bemegyek, elbeszélgetek egy kicsit Snukival.

Aztán hagytam az egészet. Minek szomorítsuk egymást?

Peterdi Pál

MEGKÖNNYEBBÜLÉS

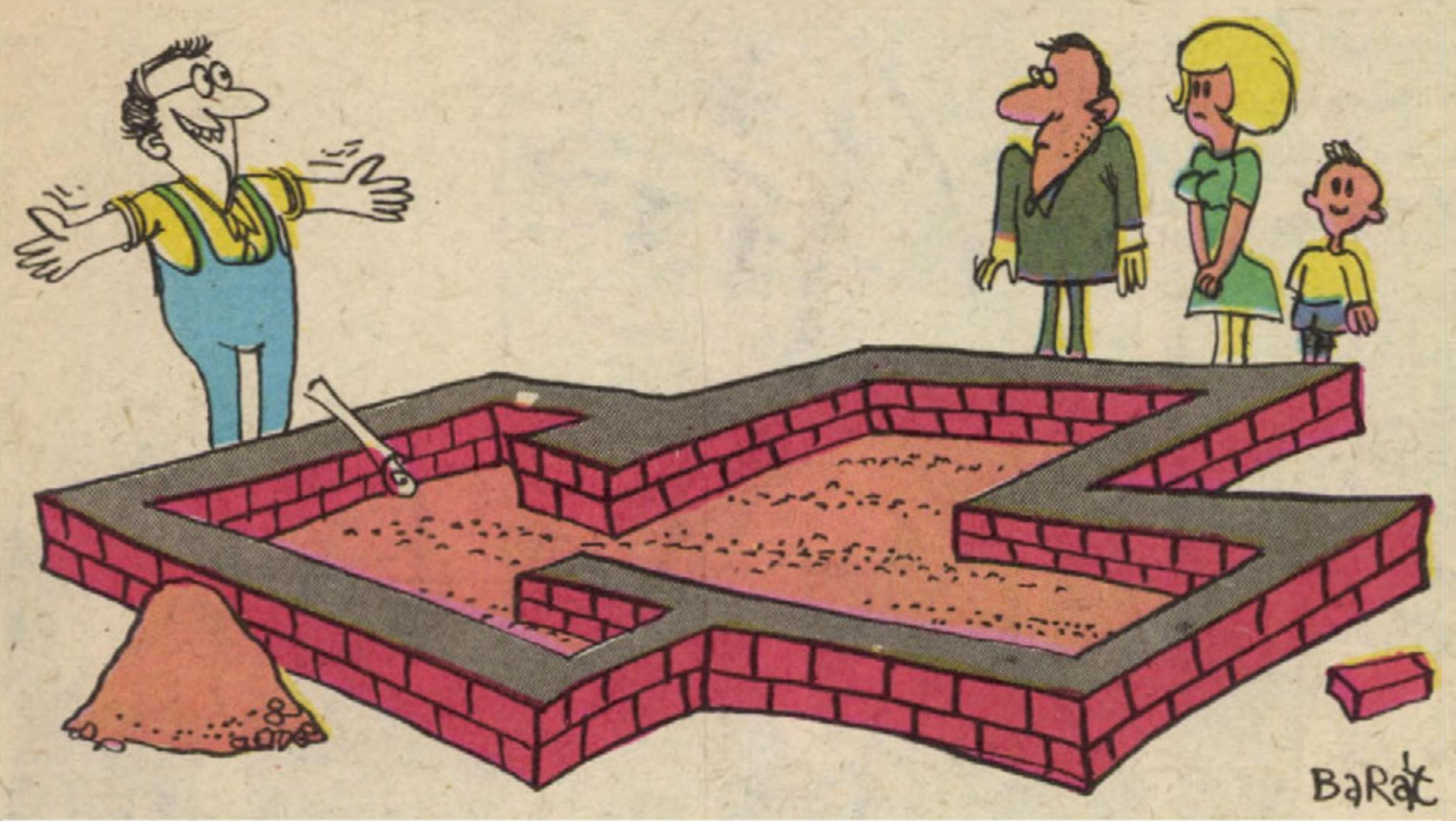

– Örömmel jelenthetem, hogy az alapozás során nem találtunk egyetlen régészeti leletet sem!

KÖZFELFOGÁS

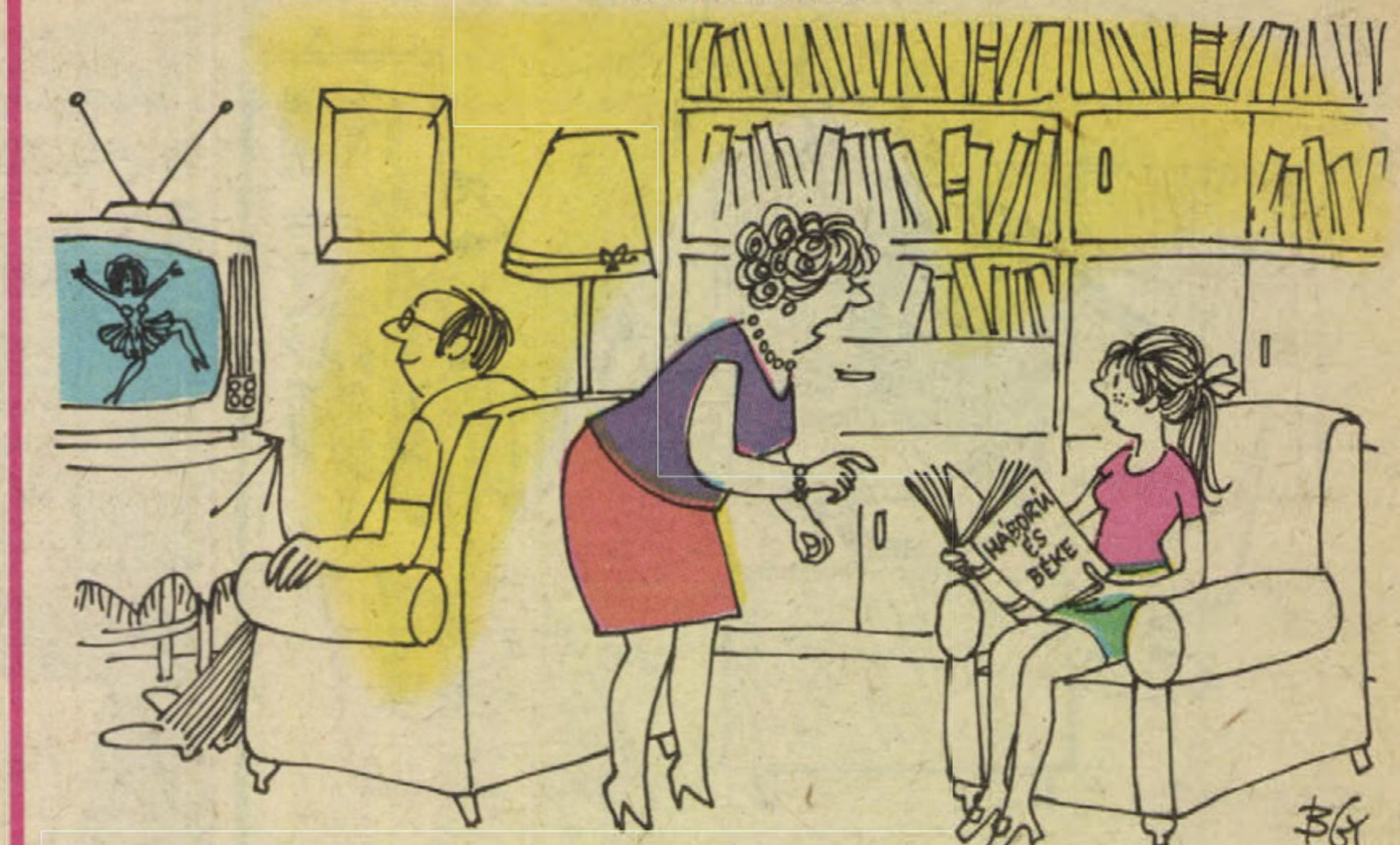

– Teszed le azt a könyvet! Nyáron az ember Agatha Christie-t olvas nem Tolsztojt!

Levélváltás a gonoszságról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az utasok sértegetéséről írt cikkéhez szeretnék hozzászólni. Úgy látszik ez nemcsak Pesten divatozik, hanem vidéken is. Ápolónő vagyok és Miskéről a munkahelyemre, Kalocsára, naponta utazom. A szokásos buszjáratom, mely Homokmégy felől érkezik, a múltkor valami okból elmaradt. Kénytelen voltam tehát felszállni a Bajáról éppen megérkezett autóbuszra, amely ugyancsak ezen az útvonalon közlekedik és a kórház előtt megy el, éppen úgy, mint a másik. A kalauznő nyersen rámszólt: „Hogy került maga ide? Ez nem a maga járata, ide nem szól a bérlete. Fizetnie kell!” Szó sem volt arról, hogy nem fizetek. Még ma sem értem, miért kiabált velem.

Előfordult az is, hogy éjszakás voltam és huszonkét órára szintén csak ezzel az autóbusszal érhettem volna el a kórházat. A kalauznő az ajtóban állva kiszólt: „Nem veszem fel! Ne csináljon a kocsiból helyi járatot!” És tovább indított, nélkülem. A hosszú utat végigrohantam a kórházig, de elkéstem. Emiatt a kolléganőm nem tudta kinek átadni az osztályt. Szerencsére ez a délutános kartársnőm helybeli volt, de mi lett volna akkor, ha ő is bejáró? Panaszt tettem a forgalmi irodában, megadtam az adatokat és a kalauznő személyleírását. Azt mondták, hogy majd utána fognak nézni, de nem hozzájuk tartozik.

Nem embertelen eljárás ez az autóbusz kalauznőktől a munkájába siető egészségügyi dolgozóval szemben?

Tisztelt Olvasónk!

Én inkább gonoszságnak nevezném ezt az embertelenséget. Amiért érdemes az önt ért sérelmen túl az üggyel foglalkozni, az a szemlélet, amely az ilyenféle gonoszkodáshoz vezet és tovább terjedhet. Az érzéketlenség, a más ember gondjai iránti megértés hiánya, a nagyon káros elidegenedés jele. Az a kalauznő, aki önnel kiabált, de legalább felvette a buszra, nyilván úgy érezte, hogy megrendszabályozta önt. Úgy gondolja, övé az autóbusz, övé a járat és nem ő van az utasokért, hanem az utasok vannak őérte. Azt hiszi, úgy beszélhet az utassal, ahogy neki jólesik. Ez esetben úgy esett neki jól, hogy hangos is legyen és nyers is legyen.

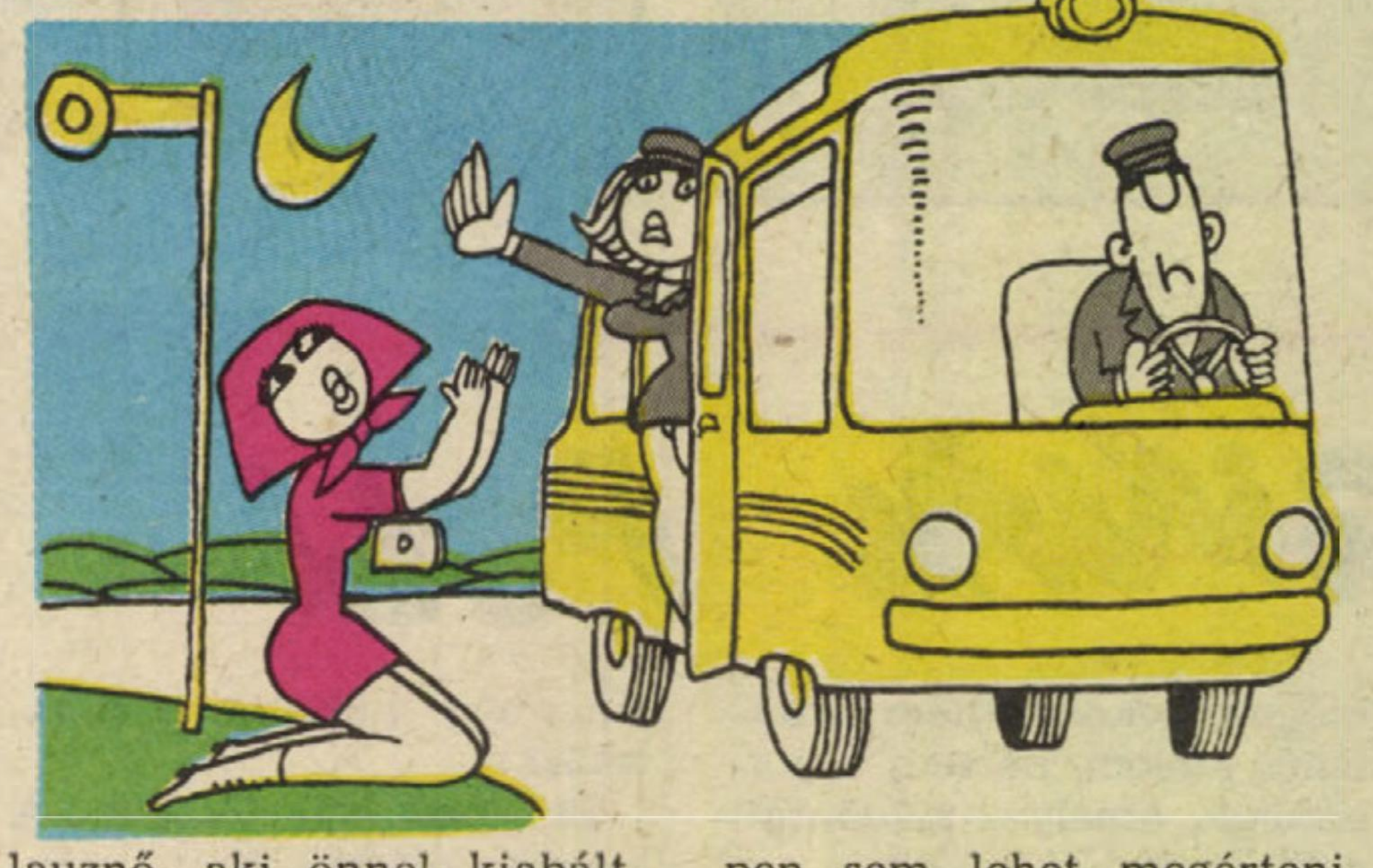

A másik kalauznő sértésnek vette, hogy ön a Baja—Kalocsa „nemzetközi” útvonalat „helyi járattá” degradálta. Ezt a szakmai gőgöt nagy jóindulattal mégcsak meg lehetne érteni. De azt semmiképpen sem lehet megérteni, hogy késő este a kórházba igyekvő ápolónőt ne vegyék fel a buszra, még akkor is, ha netán ez szabálysértéssel járna. Azt sem lehet továbbá megérteni, hogy panaszára a forgalmi irodában azt mondták: az ügy nem hozzájuk tartozik. Hány forgalmi iroda működik Kalocsán, hogy nem tudta megtalálni közülük azt, amelyik az ön panaszát orvosolta volna?

Elképzelem, hogy számos távolsági buszjárat forgalmi irodájában felfigyelnek az ön panaszára és kiadnak olyan rendelkezést: hogy ha orvos, ápolónő vagy más egészségügyi dolgozó igazolja, hogy a kórházba igyekszik, akkor felengedik az autóbuszra. Mindenesetre azt tanácsolom, hogy ismét tegye meg panaszát abban a forgalmi irodában, amelyhez a Baja—Kalocsa távolsági buszjárat tartozik. És érdeklődje meg, mi a véleményük arról, hogy akár a kalauznőt, akár a forgalmi irodának bármelyik dolgozóját bevinnék az ön kórházába, a sebészeti osztályra, és nem azt kérdeznék tőle, hogy „hol fáj, mi fáj?”, hanem azt, hogy: „De kérem, maga hogy került ide, ez nem a maga járata, jöjjön a következővel?”

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

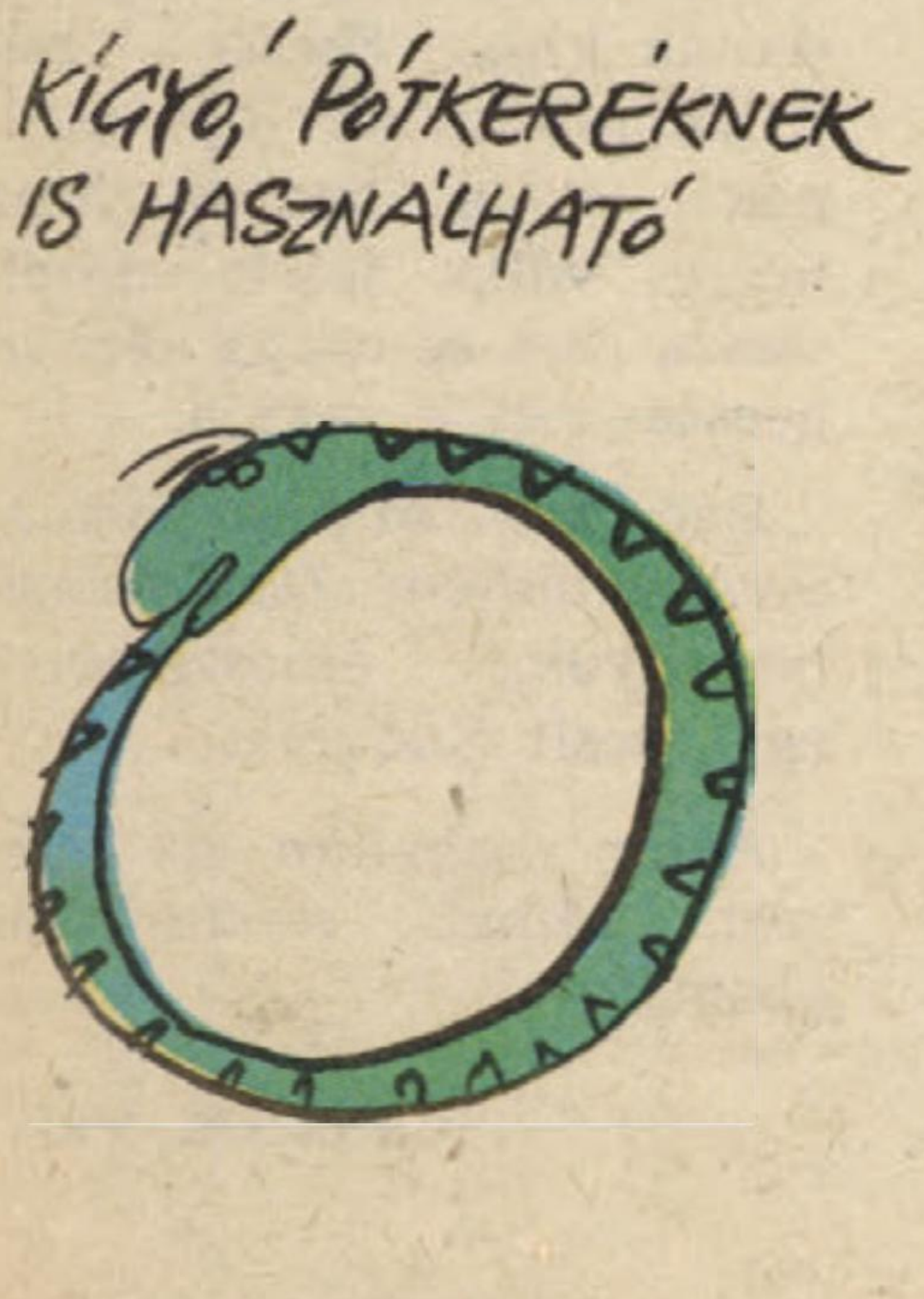

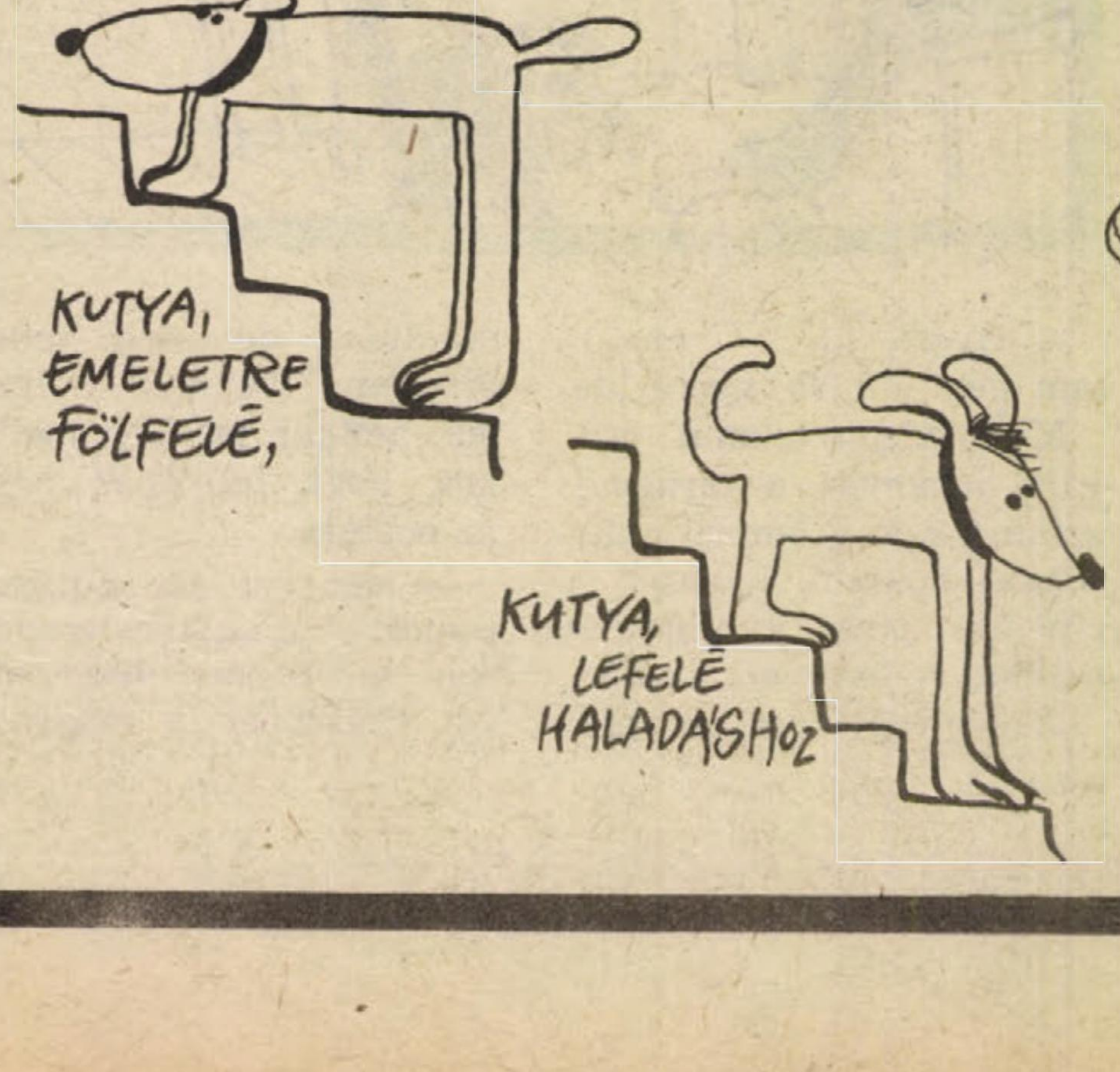

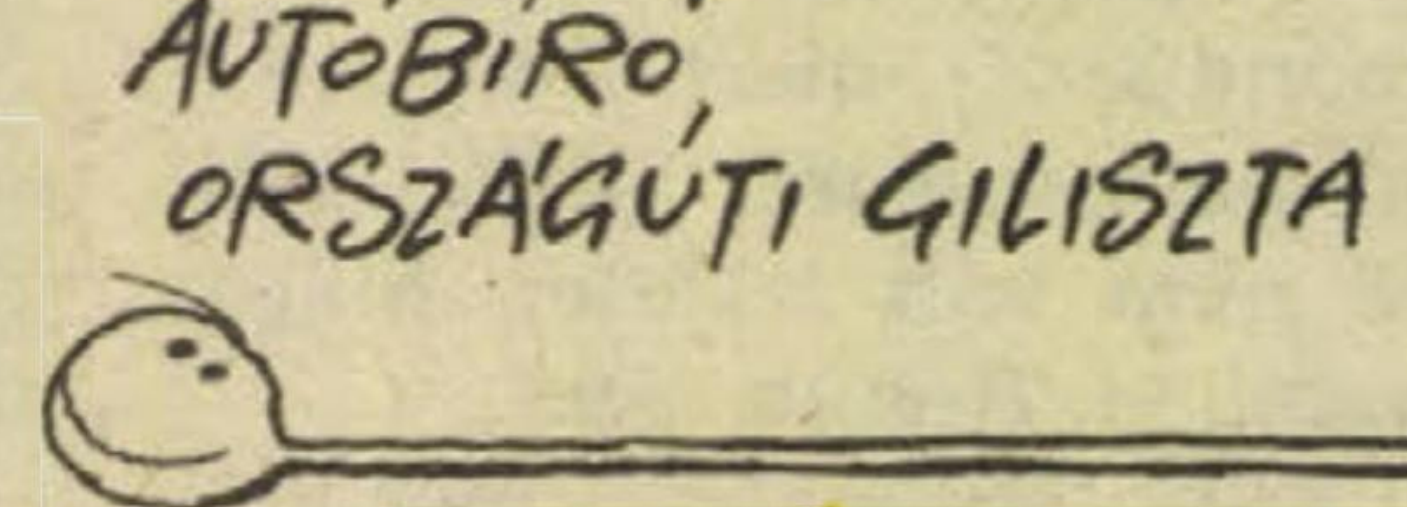

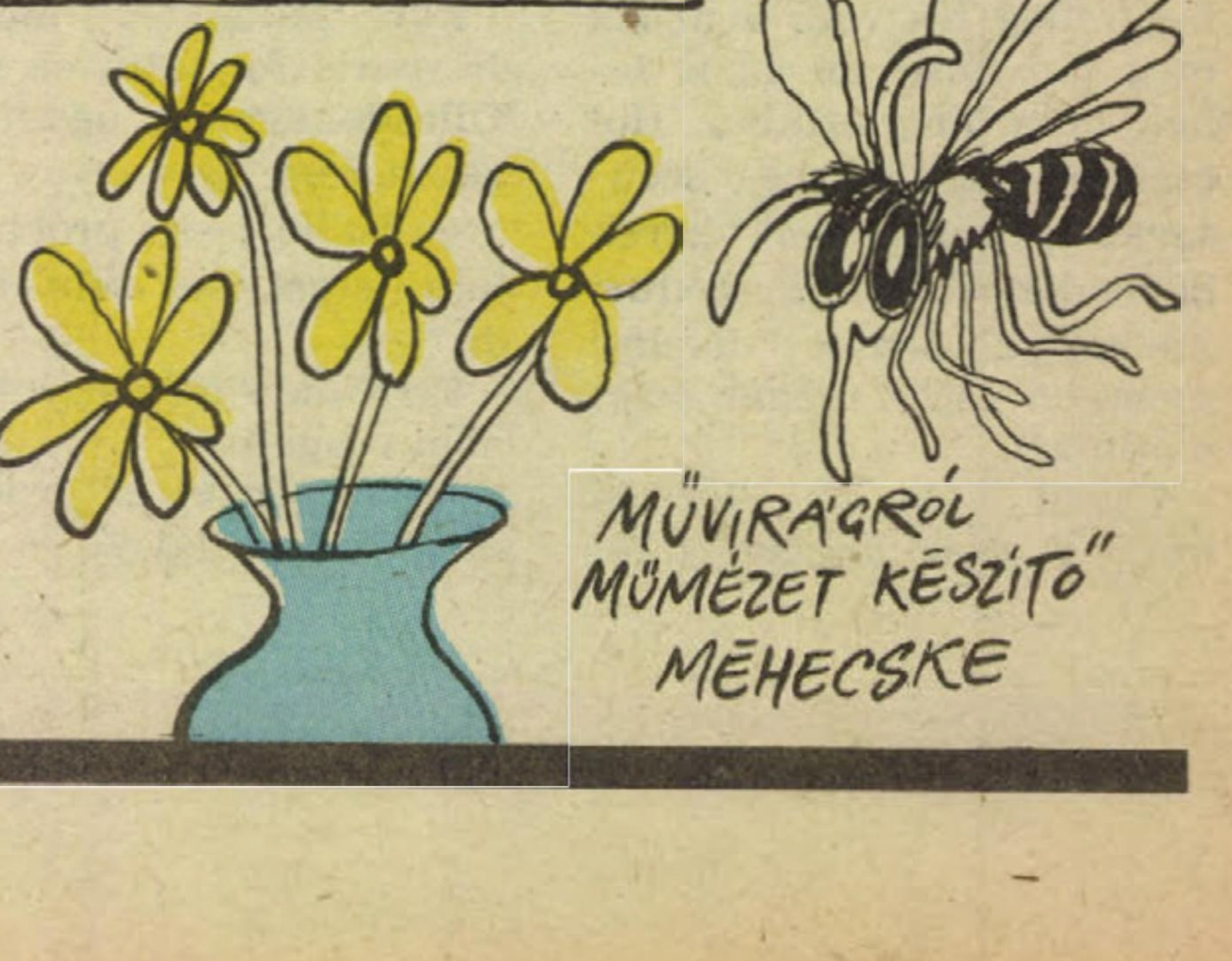

SZERELEM

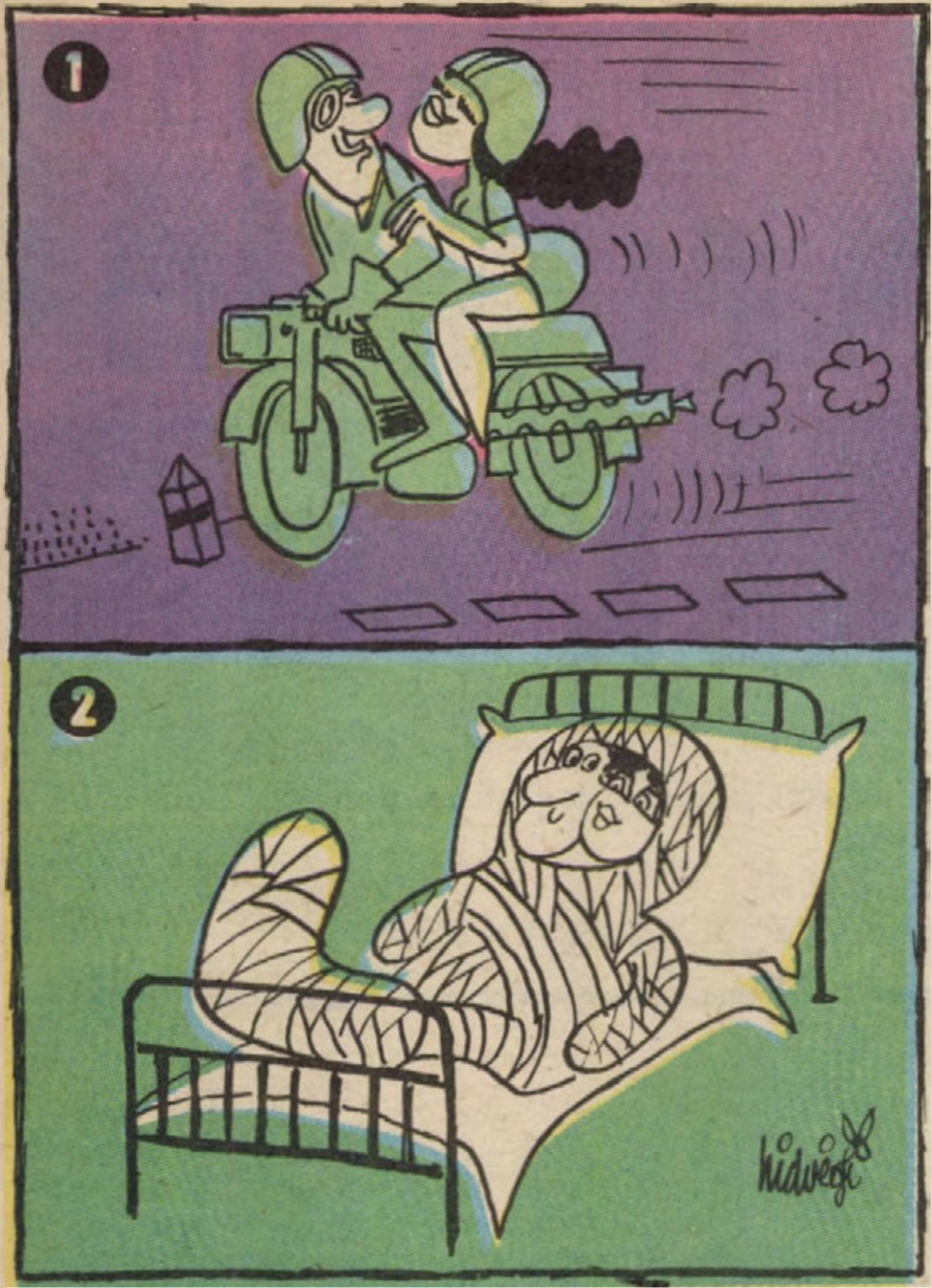

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

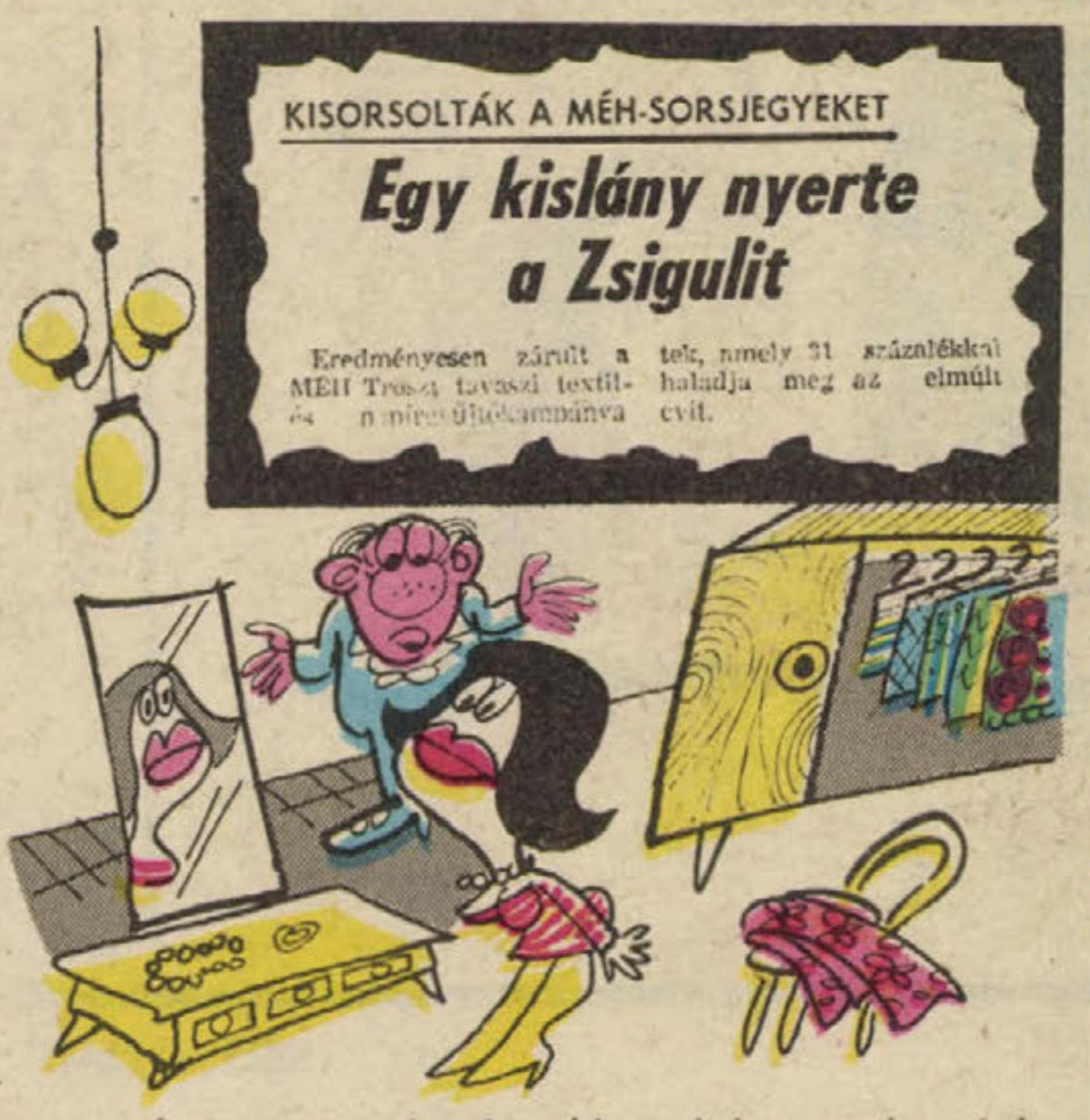
KISORSOLTÁK A MÉH-SORSJEGYEKET
Egy kislány nyerte a Zsigulit
Eredményesen zárult a MÉH Tröszt tavaszi textil- és ... tek, amely 31 százalékkal haladja meg az elmúlt évit.

– Érdekes, nekünk akkor lehetne kocsink, ha te nem gyűjtögetnéd a rongyokat!

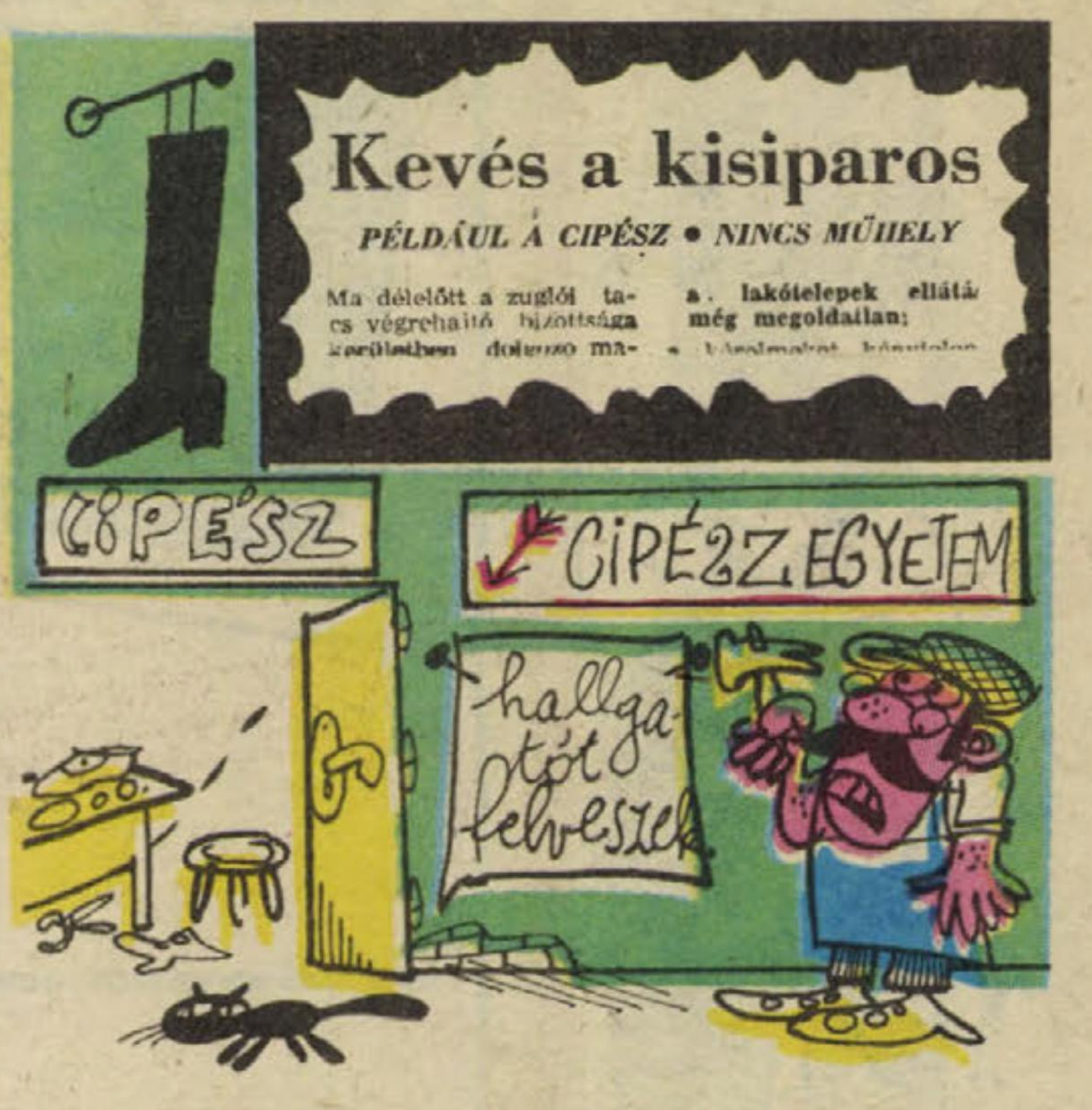
Kevés a kisiparos
PÉLDÁUL A CIPÉSZ • NINCS MŰHELY
Ma délelőtt a zuglói tanács végrehajtó bizottsága
a lakótelepek ellátá még megoldatlan;
CIPÉSZ
CIPÉSZ EGYETEM
hallgatót felveszek

– Így talán jelentkezik valaki ...

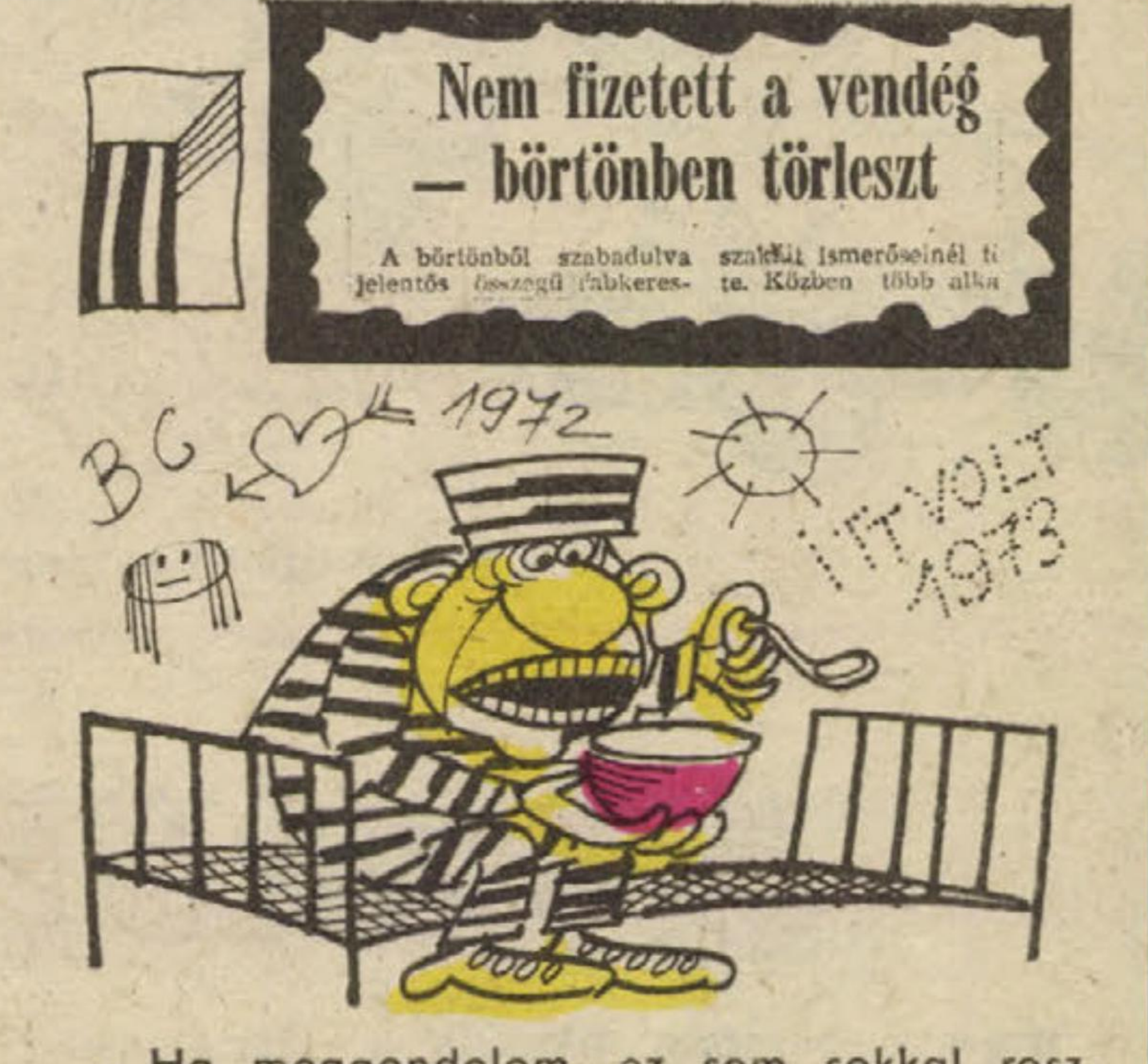
Nem fizetett a vendég – börtönben törleszt
A börtönből szabadulva
BG ♡ 1972
ITT VOLT 1973

– Ha meggondolom, ez sem sokkal rosszabb, és legalább ingyen van!

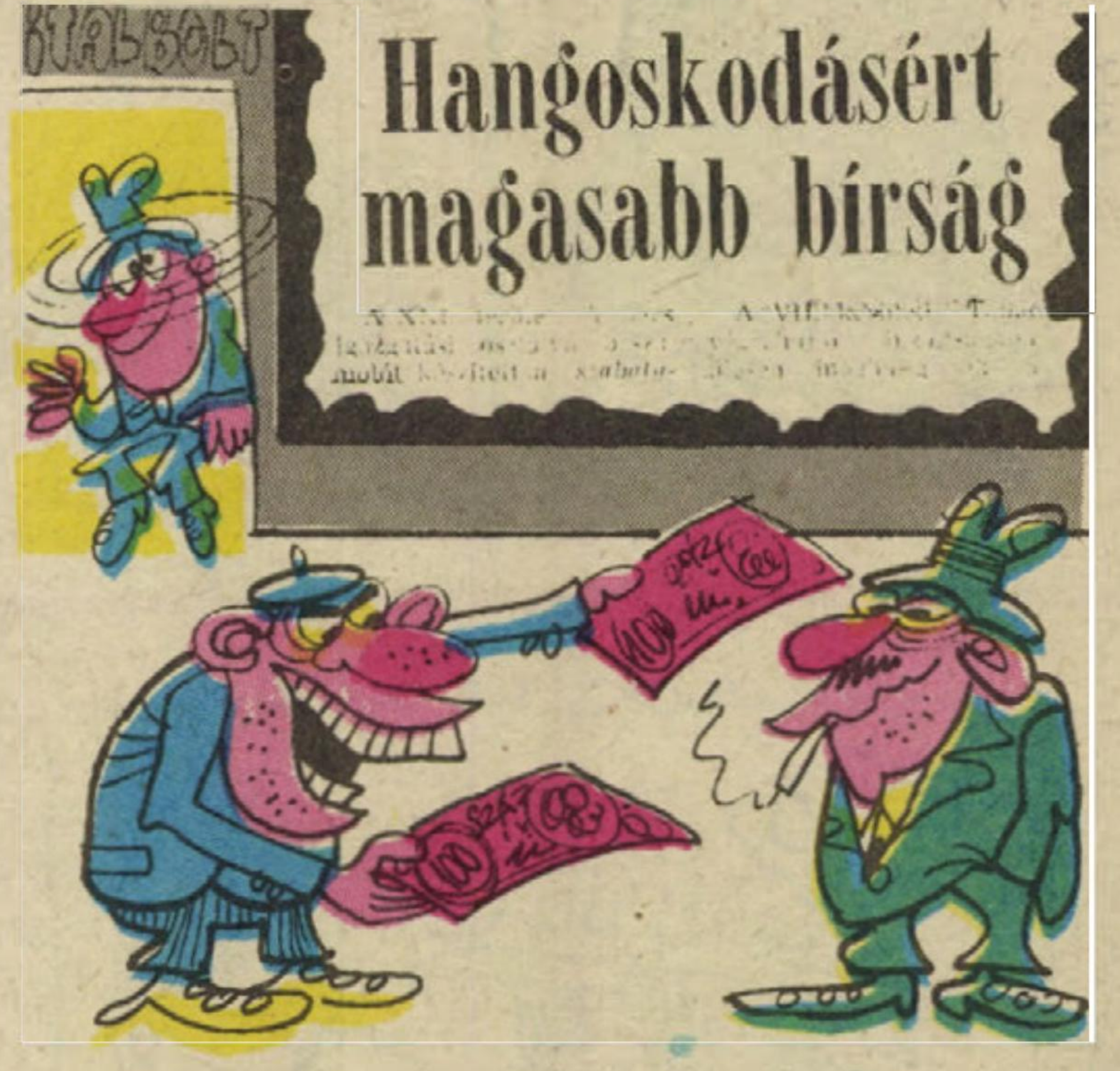
Hangoskodásért magasabb bírság
SZÁZ

– Az egyik százasból berúgunk, a másikból ordítani fogunk!

KÁNIKULA

Mint, ki hőbölcsőben ring révületben,
régen ért hőből ennyi hullám,
a levélszekrényben levél se rezdül,
agyam zérón áll (vagyis nullán ...)

E nyolc sort még valahogy kiizzadtam,
de minden energiám rάment,
ezért kérem a nedves olvasót, hogy
mondja ki helyettem az áment ...

Szilágyi György

Előnyös ajánlat

Fogadónapom harmadik órájában udvariasan kopogtak a dolgozószobám ajtaján és először egy észbontóan bájos női fej jelent meg, majd az egész lány belépett.

— Pintyő vagyok — nyújtotta a kezét. — Egyelőre ennyi elég lesz, a többit majd írásban.

— Hogy értsem ezt?

— Úgy értse — mondta a lány —, hogy le is írtam, amit kérek, de azért szóban is elmondom. Az állam adjon nekem százezer forintot, én pedig cserébe szeretni fogom Zománc Ádámot.

— Hogy értsem ezt? — hebegtem újra csak.

— Én szegény lány vagyok — mondta közben Pintyő — nekem nincsen spórolt pénzem, és egy nagyobb összeg sokat tudna segíteni egy olyan lányon, akinek nincsen pénze. Például százezer forint jól jönne. Persze az állam is jól járna a százezerrel, mert az államnak már eddig is sokkal többe került, hogy én nem szeretem a Zománc Ádámot.

— Kérem, folytassa, mert még nem világos előttem, hogy a javaslata a tanácshoz, vagy a tervhivatalhoz továbbítandó-e.

— Mondom — bólintott a csodálatos lány. — Szóval Zománc Ádám egy nulla. Egy közönséges kis víz-leolvasó, és a külseje is egy semmi. Ez a Zománc egy évvel ezelőtt, egy víziünnepségen belémszeretett, és még aznap este az árboc-kosárból bevetette magát a vízbe. Mert megmondtam neki, hogy ne fáradjon velem. Akkor lépett be először az állam.

— Hová lépett be? — kérdeztem bután.

— A kettőnk kapcsolatába — magyarázta Pintyő. — Akkor került először sok pénzébe az államnak, hogy nekem Zománc Ádám nulla. Az állam kimentette őt a vízből, kórházba vitte, gyógykezelte, rendbehozta. Tudja mibe kerülnek a vízi-mentők és a drága gyógyszerek? Mert persze mindjárt tüdőgyulladás lépett fel a hitvány kis szervezetében. Próbáljon számolni!

— Próbálok — bólintottam és ijedten számoltam.

— Zománc egy hét múlva kijött a kórházból, az első útja hozzám vezetett és kijelentette, hogy a szándékai komolyak. Én megmondtam neki, hogy azt várhatja, amíg én szeretni fogom őt. Várta is két hétig, aztán bevett harmincnyolc altatót.

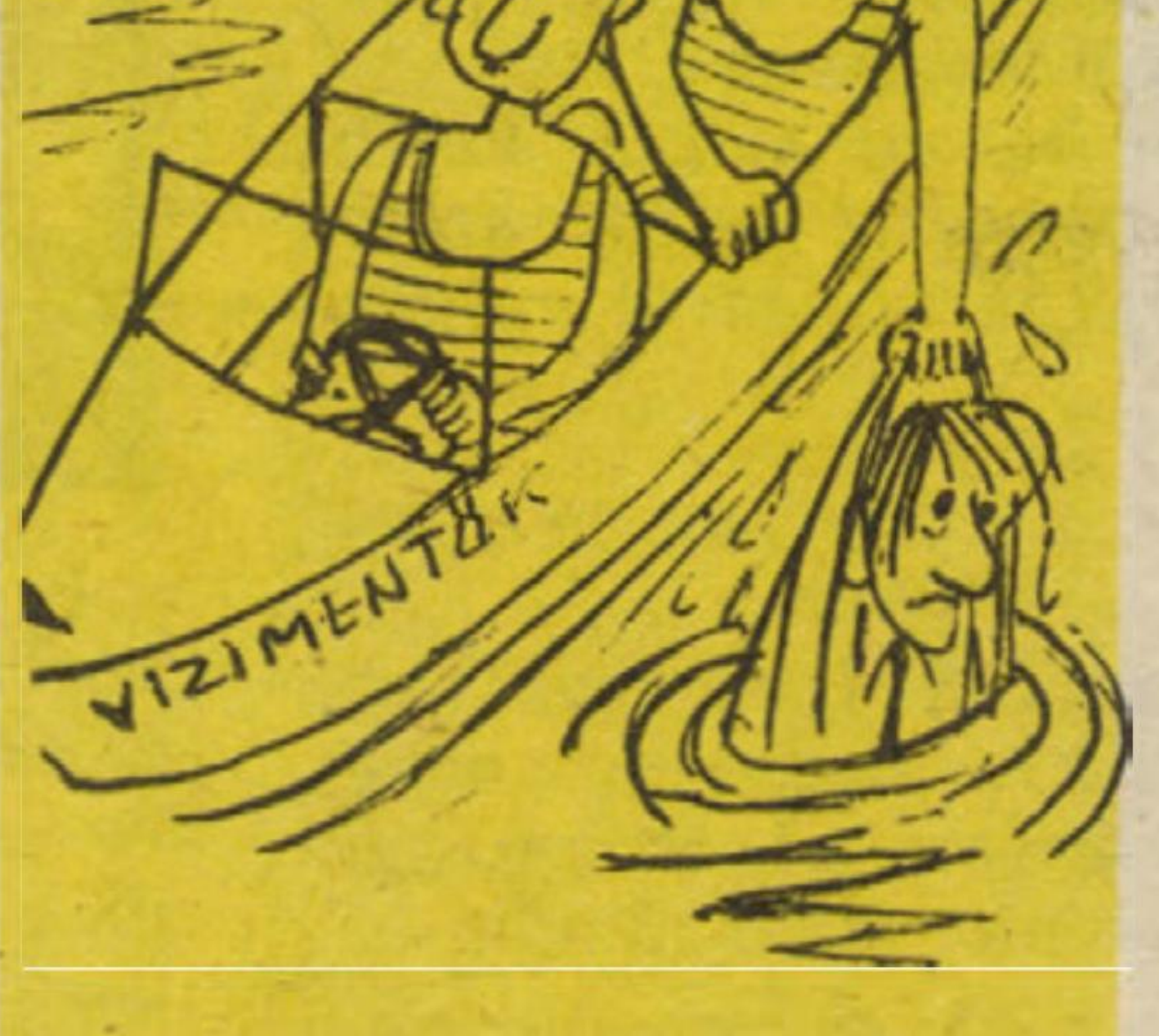
VÍZIMENTŐK

— És ismét megmenekült?

— Az állam ismét megmentette őt a társadalomnak — felelte emelt hangon a lány. — Tudja mibe kerül az államnak egy ilyen hülyéskedés? Gégemetszés, vastüdő, művese! Egy egész vagyon! És táppénz, intenzív kórházi szoba, számoljon!

— Már nem fér ki a tíz ujjamon! — közöltem izgatottan.

— Egy hónap múlva Zománc Ádám egy megvadult csorda elé vetette magát amiatt, hogy még mindig nem szeretem. Három helyen eltörte a lábát, gipsz-ágy, fiziko-terápia... Hát, ha eddig nem került az államnak legkevesebb háromszázezer forintjába az, hogy Zománc belémesett, akkor megeszem a körömlakkomat!

— Ne tegye! — ragadtam meg Pintyő gyönyörű kezét. — Nem ér meg ennyit Zománc Ádám!

— Mondtam is neki, hogy hülye! — bólintott Pintyő. — S kinek lett igaza? Nekem! Mert mikor megmondtam neki, hogy látni sem akarom, teljesen bedilizett: megette a fogkeféjét, egy fürdőkesztyűt és a hideg-meleg csapot! Három hétig altatták, közben Hollandiából hozattak egy specialista sebész-vízvezetékszerelőt, aki a lenyelt vízcsapot kiszerelte a nyelőcsövéből. Miután magához tért, az egész gyermekkorát magnetofon-szalagra mondatták vele, két pszichiáter és egy népdal-kutató egy héten át azokat a nótákat tanulmányozta, amelyeket Zománc édesanyja énekelt valamikor a kis Ádámnak. Csak a zongora ötvenezer forintjába került az államnak, melyet az analízis során Zománc betegágyánál elhasználtak. Nos, mondja meg őszintén: mennyi pénzt költ még az állam a mi kapcsolatunkra? Zománc nemsokára kijön a diliházból, nem éri meg az államnak, ha én ott állok majd a kapu előtt és szeretem, mikor kijön?

— Persze, hogy megéri! — feleltem Pintyőnek őszintén. — És továbbítom is előnyös ajánlatát a százezer forintról. De legyen elkészülve rá, hogy egyetlen esetben elbukhat az elképzelése.

— És mi lehet az az eset?

— Megmondom — szóltam. — Ha az állam Zománc Ádámhoz fordul egy ajánlattal, mielőtt az kijön a kórházból. Hogy ötvenezer forint ellenében felejtse el magát.

Somogyi Pál

DIVATNADRÁG

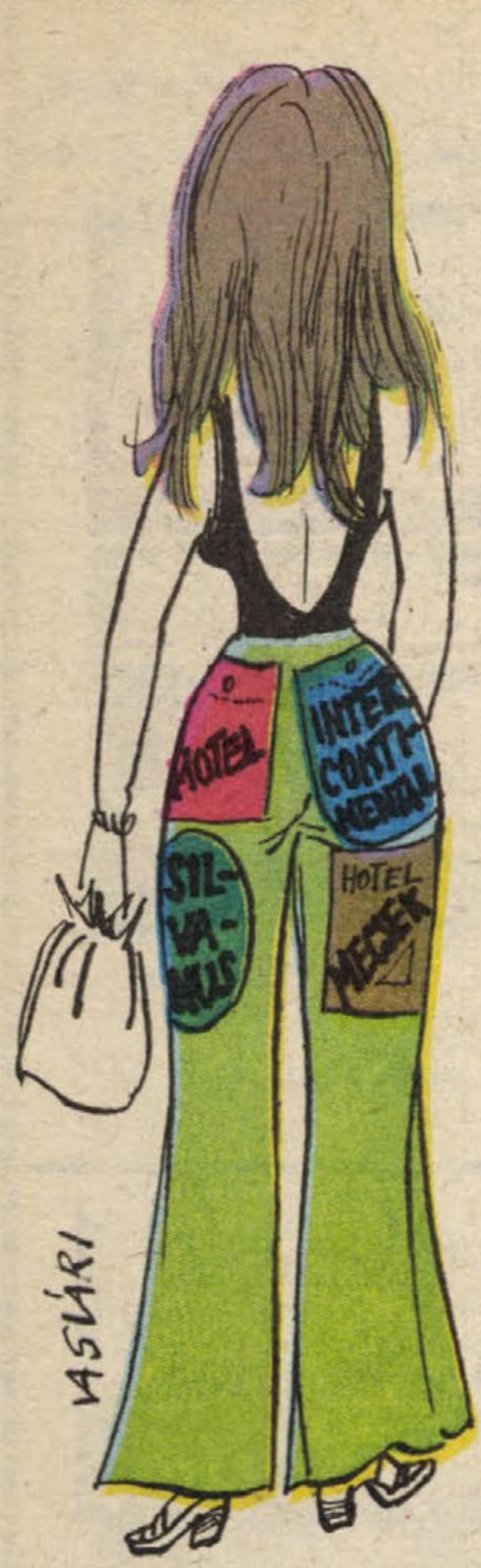

KÁNIKULA

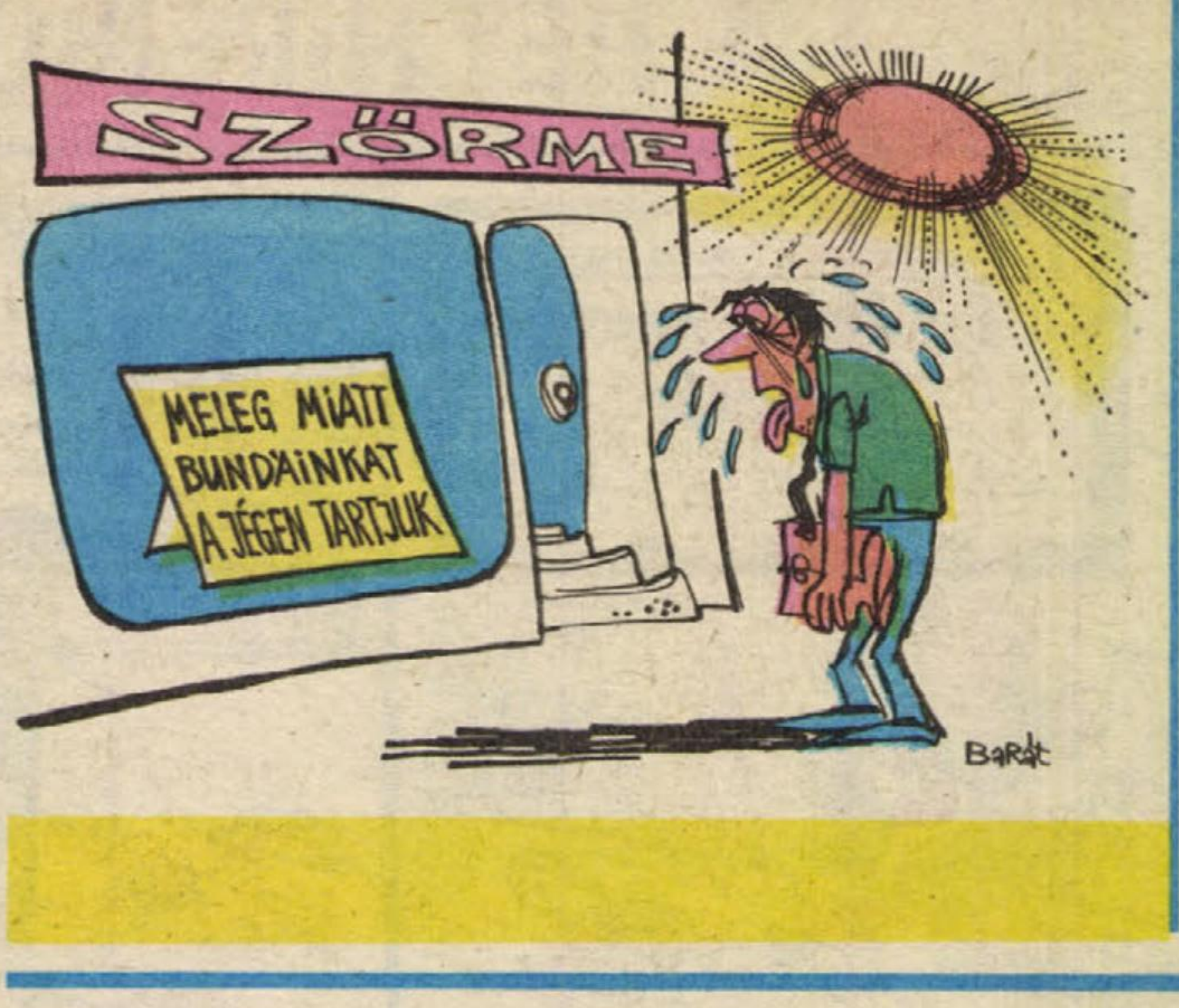
SZÖRME
MELEG MIATT BUNDÁINKAT A JÉGEN TARTJUK
BARÁT

VÉGSŐ MEGOLDÁS

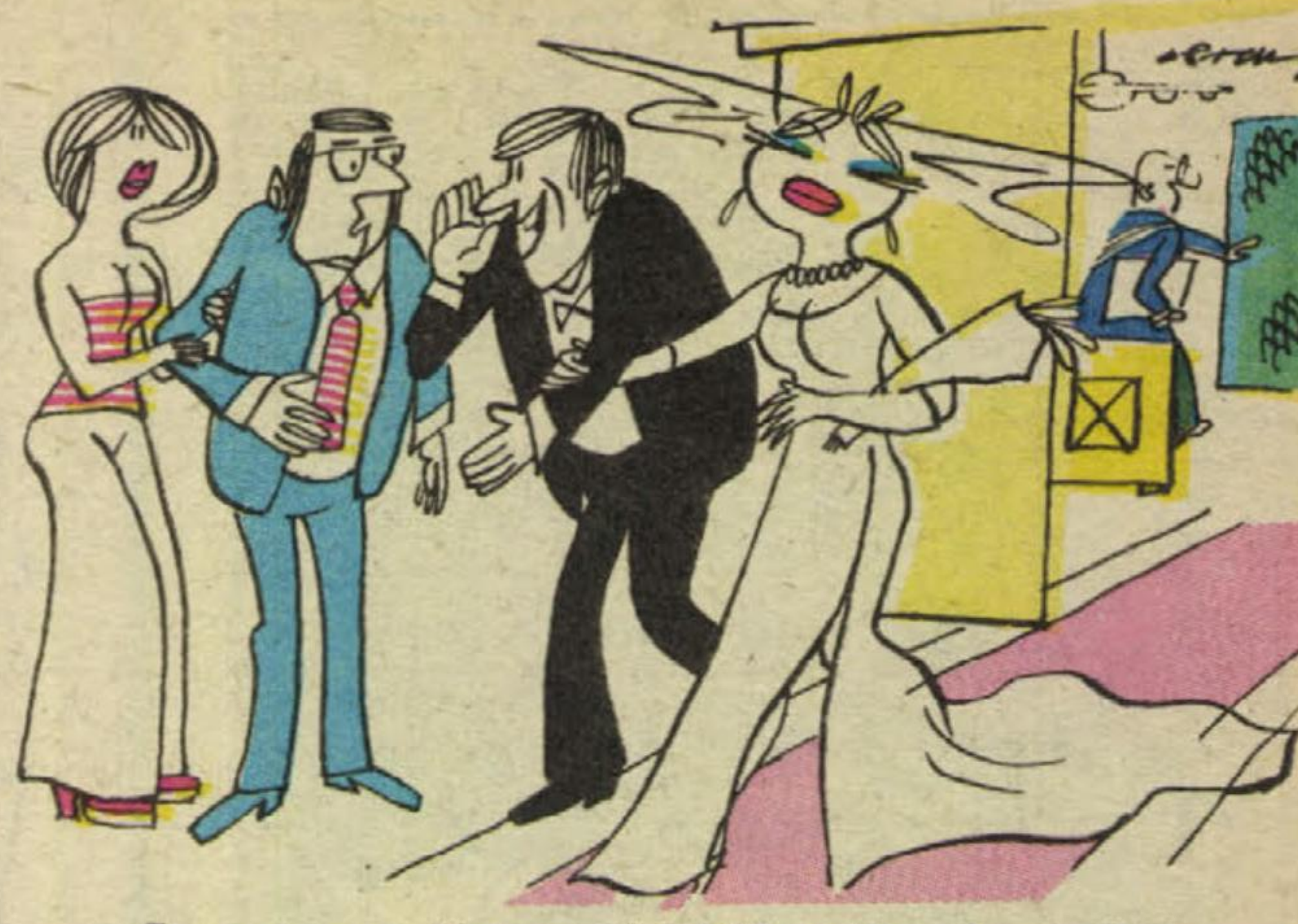

– Rengetegszer jártam a lakáshivatalba, de végül is nem volt hiábavaló.
– Kaptál lakást?
– Nem! Elvettem a lakásügyi előadót!

BOSSZÚSÁG

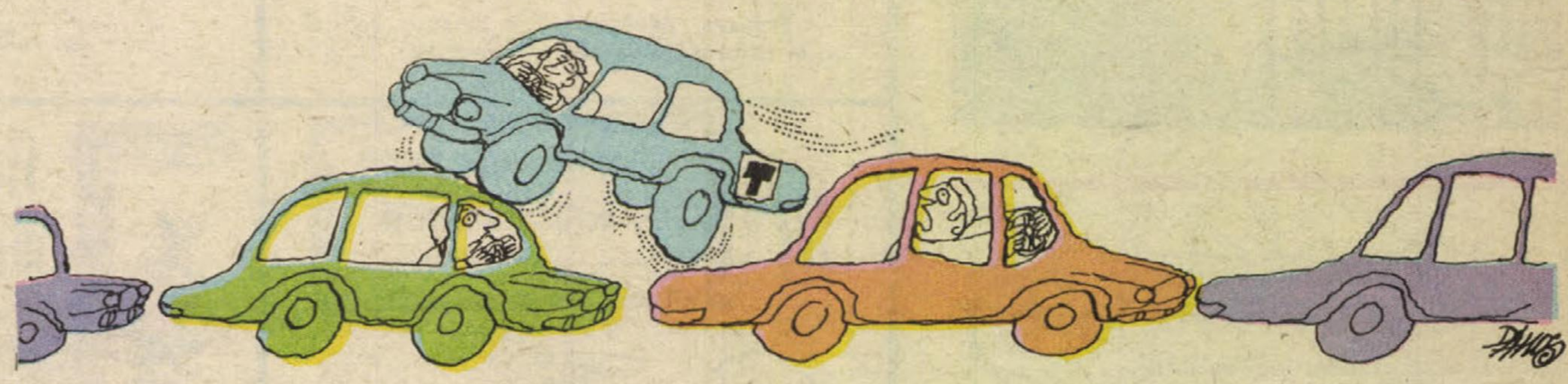

– Mái megint egy mazsola!

HAZALÁTOGATÓ HAZÁNKFIA

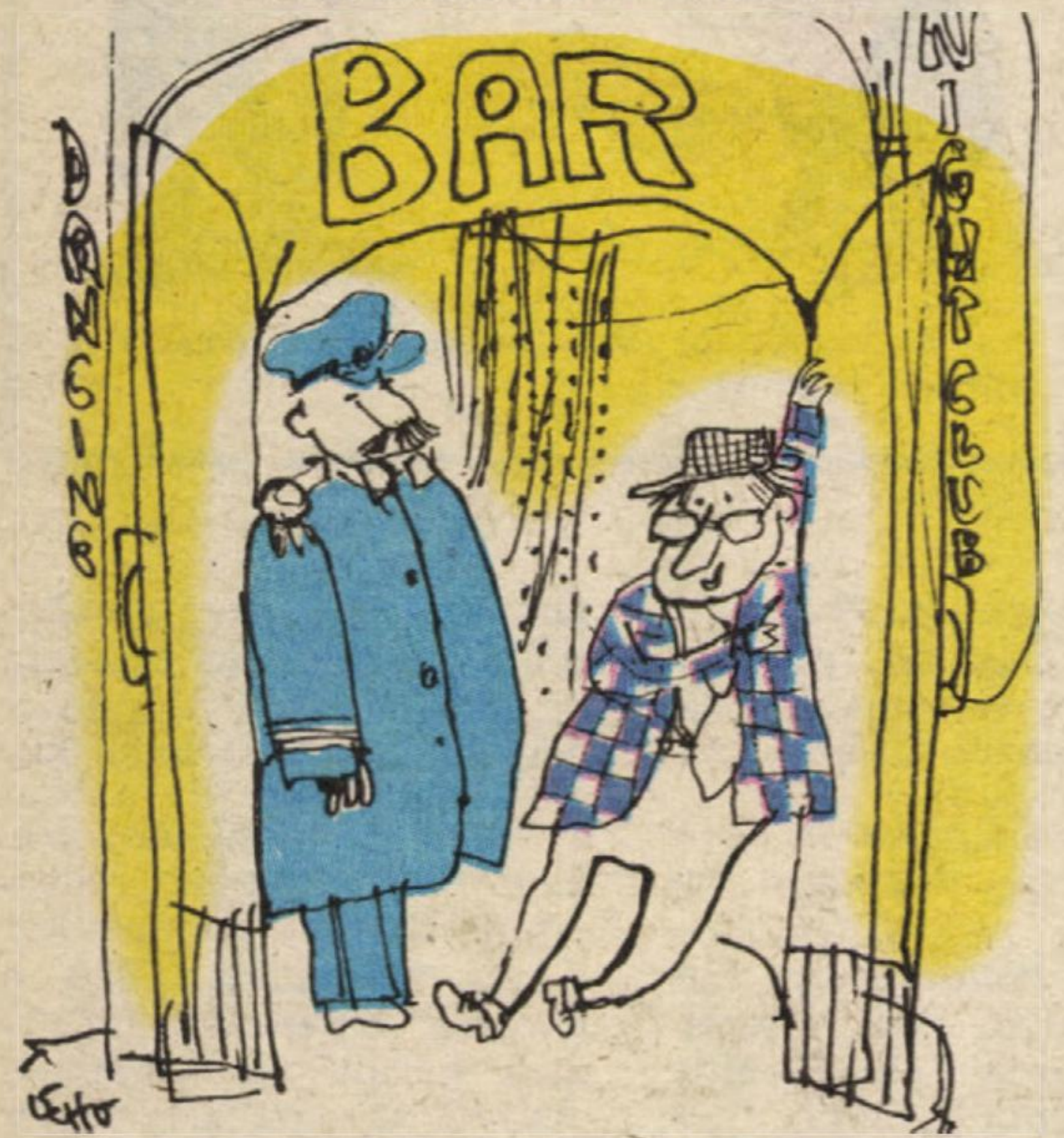

– Most tántorgok ki Amerikába másodszor!

ÜZLETI SZEMPONT

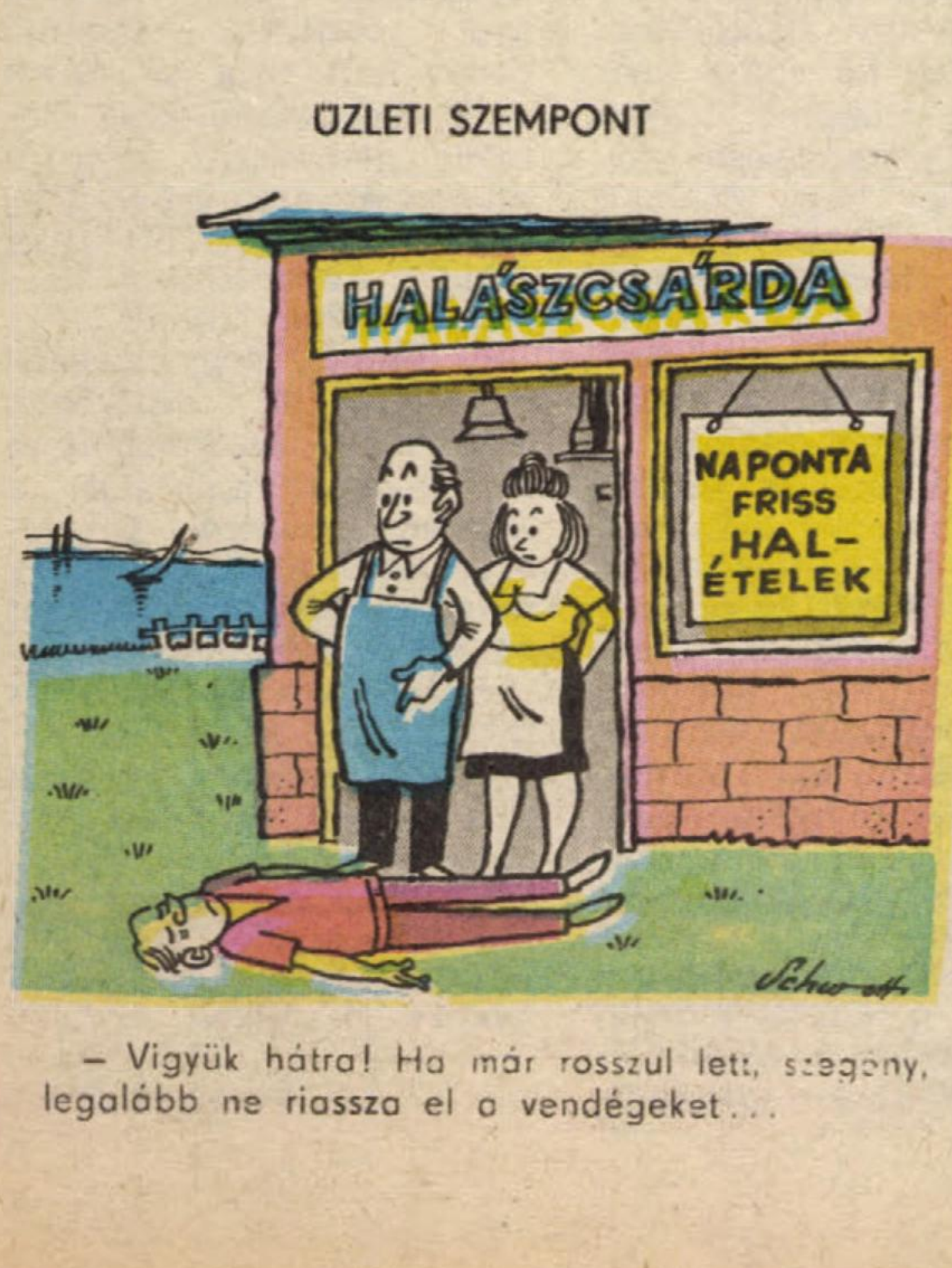

– Vigyük hátra! Ha már rosszul lett, szegény, legalább ne riassza el a vendégeket...

ÖSSZEILLŐ PÁR

Pista bambán bámult a söröskorsójába.

— Szakítottam vele! Rájöttem, hogy nem hozzám való.

— De hiszen szeretted — csodálkozott Kálmán, a barátja.

— Nézd, Kálmánkám, az a nő javíthatatlan álmodozó. Ülünk egy sötét szigeti padon és mit gondolsz, mit csinál?

— Megcsókol! — mondta Kálmán.

— Azt is. De közben arról beszél, hogy a Rózsadombon fogunk öröklakást venni.

— Szép terv! — csettintett elismerően Kálmán.

— Megvesszük a legújabb Citroënt...

— Kitűnő autó — bólintott egyetértően Kálmán.

— Dehát miből? A havi kétezremből?

— Álmodozni csak nagy dolgokról érdemes...

— De beleéli magát! Fejébe vette, hogy az egyik szobát koloniál garnitúrával rendezzük be...

— Az szép lesz!

— De én már egy jó albérletnek is örülnék...

— Becsülni kell az ilyen nagyratörő, igényes nőket. Ezek szárnyat adnak egy férfinak — mondta Kálmán.

— Én meg belegebedhetek a munkába, hogy neki koloniál garnitúrája legyen...

— Örülj neki, hogy Verának legalább az álmai szépek, nagyszerűek. Más az élet és más az álom...

— Ezt mondom én is. Én élni akarok, nem álmodni — fejezte be a vitát Pista.

— Ahogy gondolod. Nekem imponál ez a lány — mondta Kálmán.

*

— Szakítok vele — sírt Vera legjobb barátnőjének, Sárinak a fülébe.

— De hiszen tegnap még azt mondtad, hogy imádod.

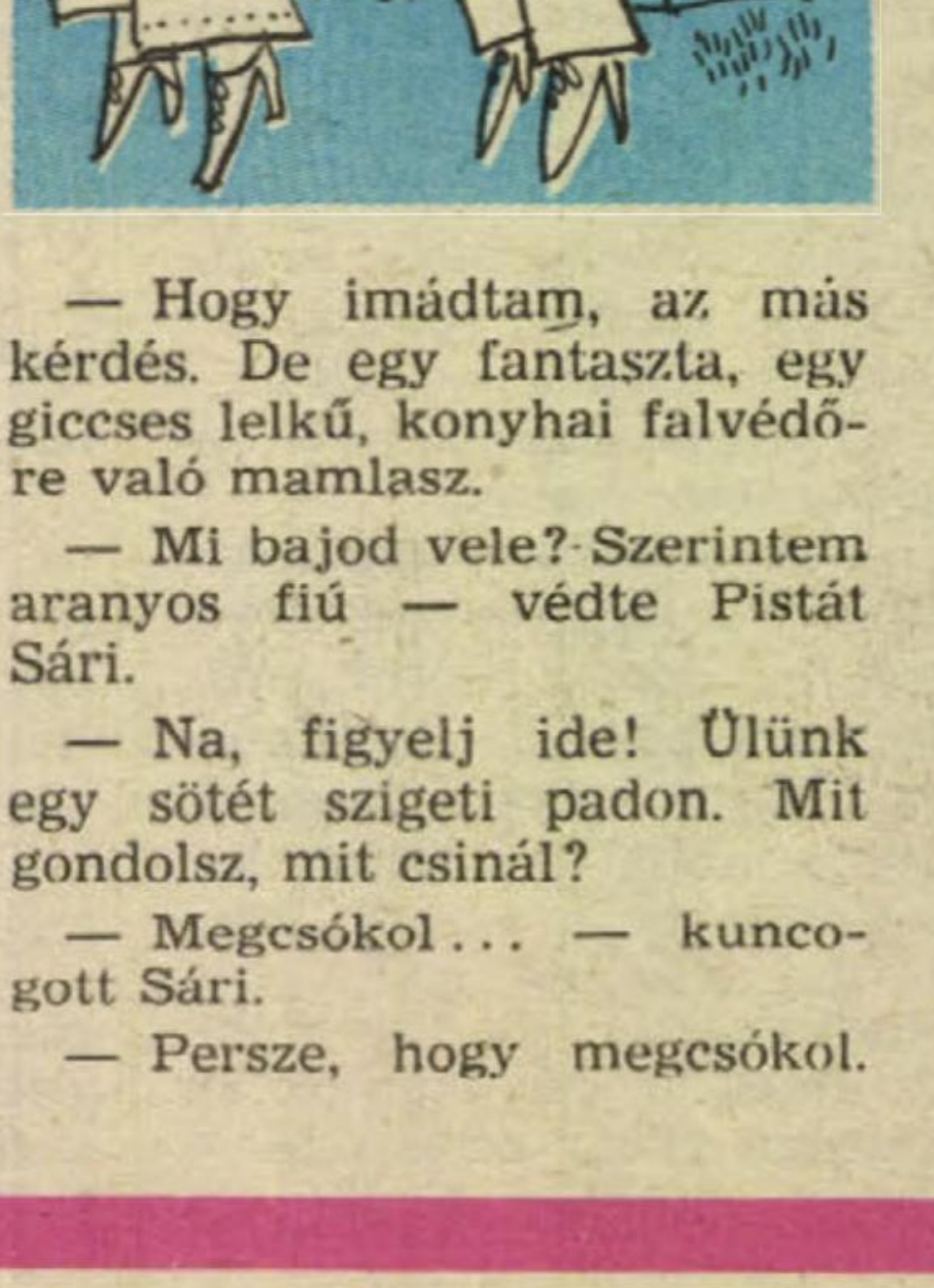

— Hogy imádtam, az más kérdés. De egy fantaszta, egy giccses lelkű, konyhai falvédőre való mamlasz.

— Mi bajod vele? Szerintem aranyos fiú — védte Pistát Sári.

— Na, figyelj ide! Ülünk egy sötét szigeti padon. Mit gondolsz, mit csinál?

— Megcsókol... — kuncogott Sári.

— Persze, hogy megcsókol. És közben azt mondja, hogy a szellők szárnyán akar velem repülni, aztán leheveredni egy puha fehér bárányfelhőre...

— Juj, de aranyos! — nevetett Sári. — Folytasd!

— A hajammal akar takarózni...

— Milyen költői! — sóhajtott Sári.

— Alig tudom a nevetést visszatartani, amikor azt mondja, hogy nyári hajnalokon a virágok kelyhéből mézet lopunk és mezei harmatot iszunk utána.

— Istenkém, hogy milyen drága emberek vannak! — lelkendezett Sári.

— Fütyülök az ilyen drága emberekre! Nekem egy férfi ne azt ígérje, hogy a tenyerén fog hordani, hanem azt, hogy Citroën autóval visz világkörüli útra...

— Ahogy gondolod. Nekem imponál ez a fiú — mondta Sári.

*

Sári és Kálmán néhány hét múlva házasságot kötöttek. Beköltöztek özvegy Schnur Ervinné óbudai házába, ahol egy kis albérleti szobában laktak. Esténként boldogan ölelték egymást. Nézték a falon sötétlő nedvességfoltokat és álmodoztak.

— Gyönyörű villánk lesz... — mondta Sári.

— Miénk lesz az egész világ: az égbenyúló hegyek, a tágas mezők, a csörgedező hegyi patakok... — mondta Kálmán.

Aztán bekapcsolták a televíziót...

Ősz Ferenc

MEGNYUGTATÓ

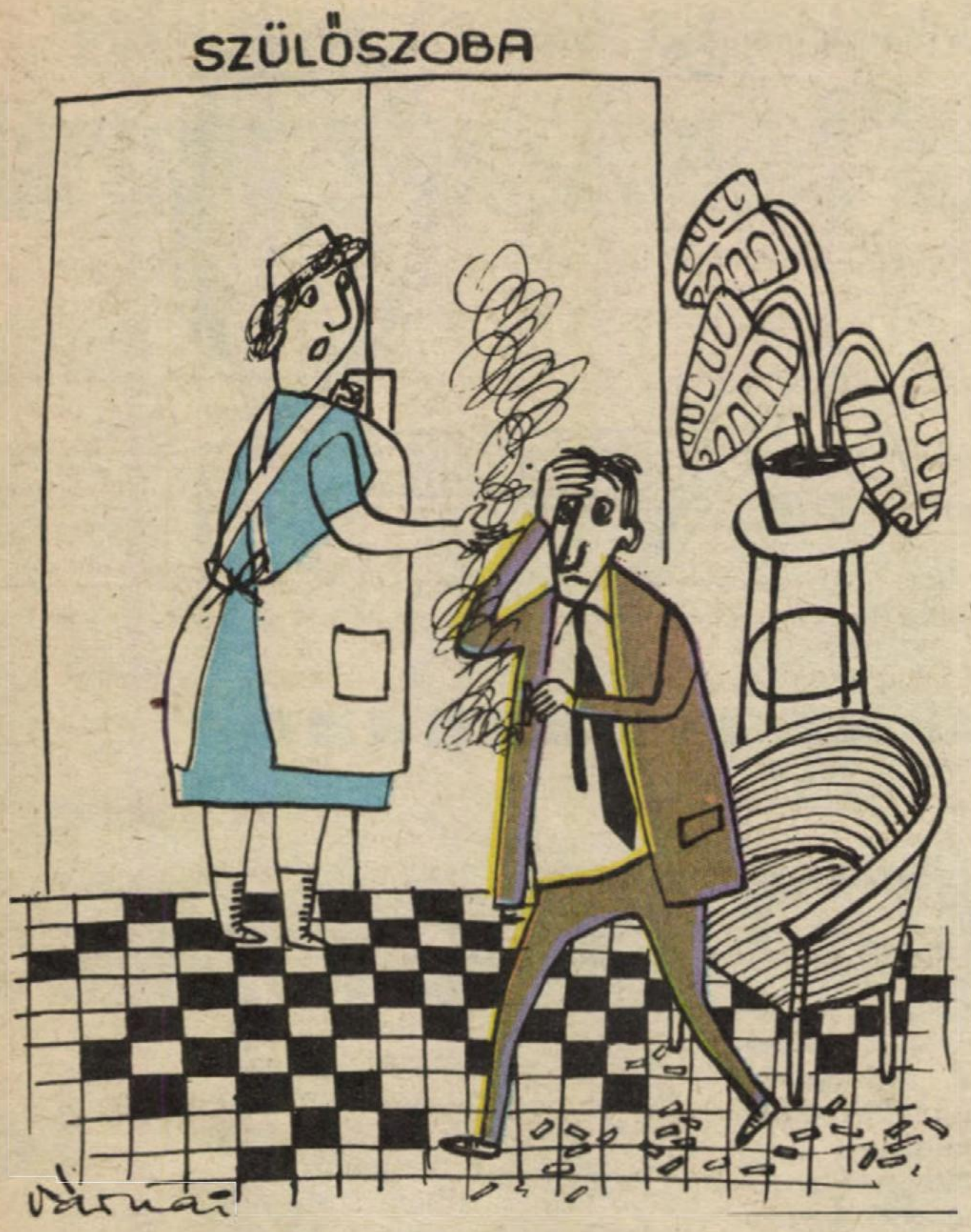

– Miért olyan izgatott? Esküszöm magának, hogy nálunk még egyetlen férfi sem halt bele a szülésbe!

UTÓKOR

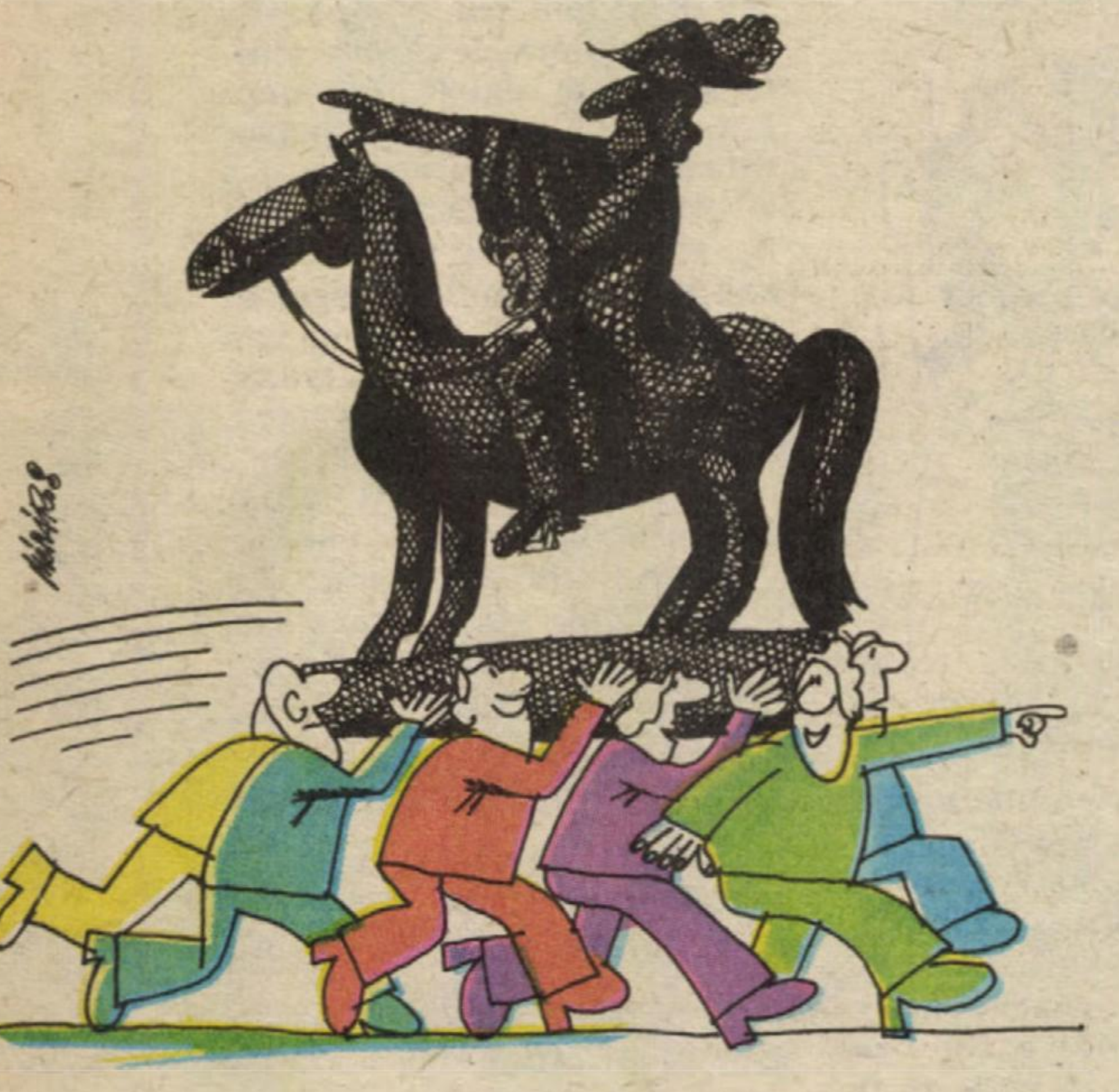

KARAKÁN BEOSZTOTT

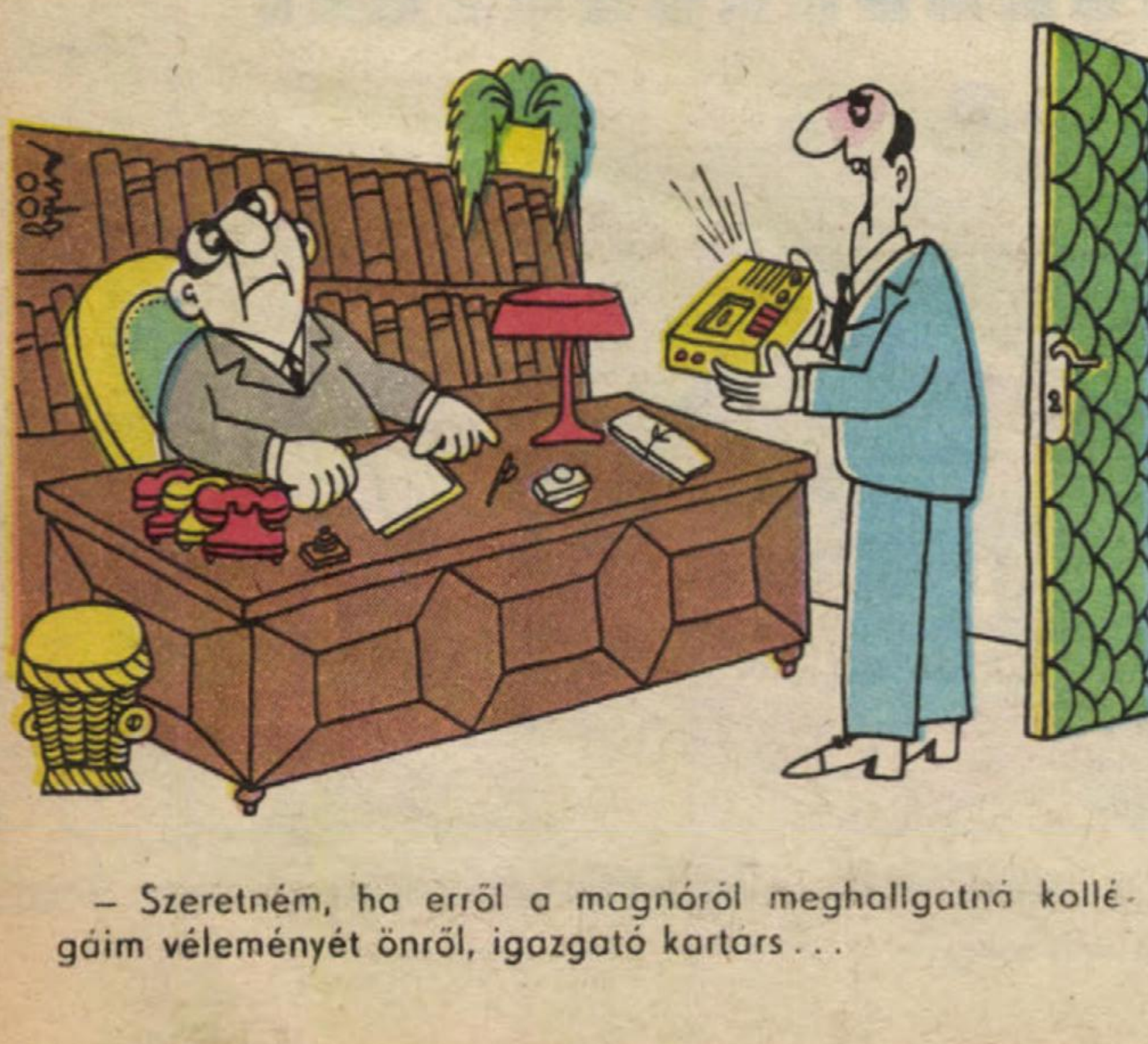

– Szeretném, ha erről a magnóról meghallgatná kollégáim véleményét önről, igazgató kartárs...

LÉLEKJELENLÉT

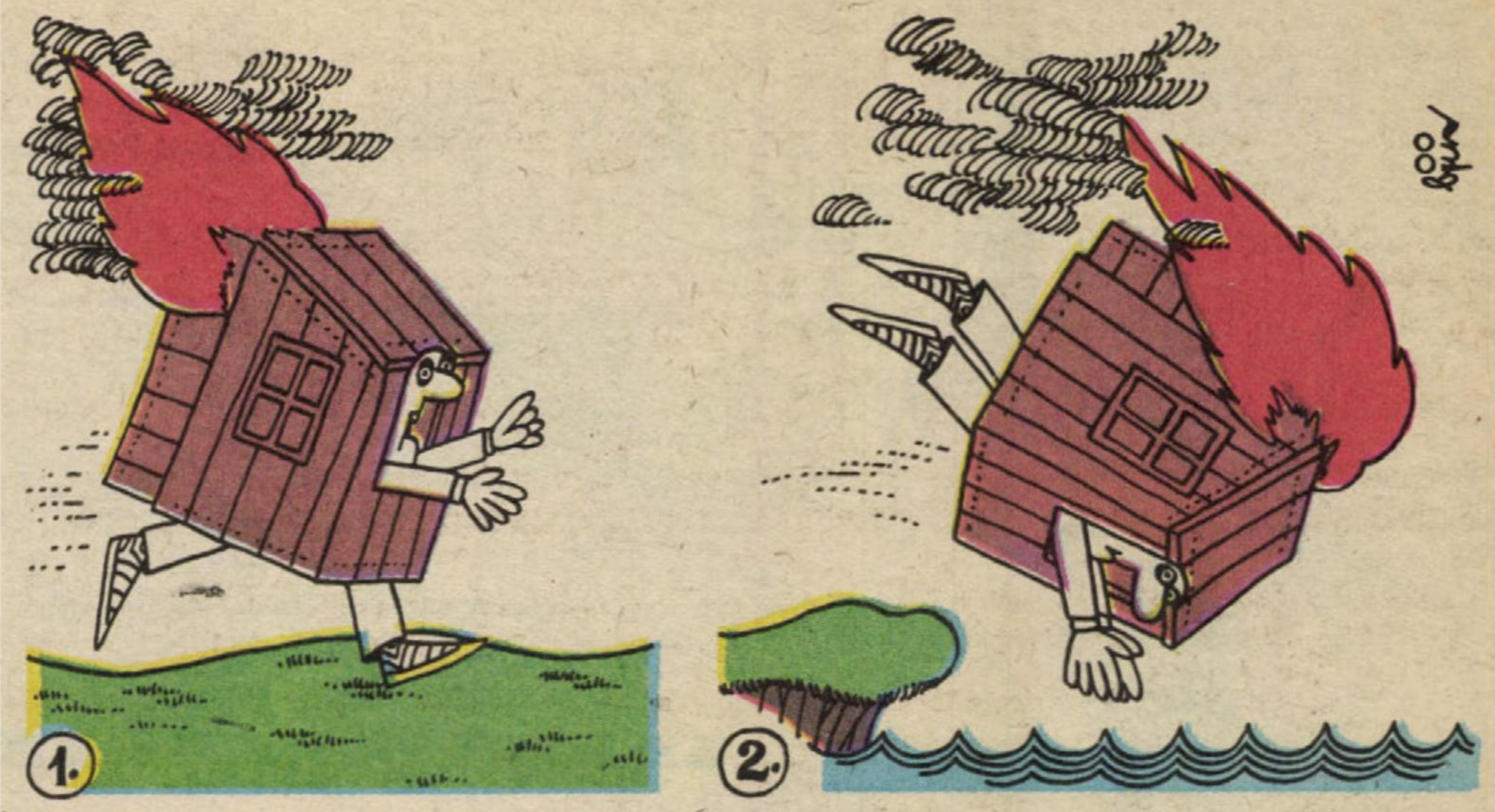

NEM TELEFONTÉMA

Halló, Pannikám, te vagy? Puszillak. Figyelj, szívem, otthon maradsz egy darabig? Nem zavarnálak, ha átszaladnék? Csak bebújok egy ruhába, fél óra múlva ott vagyok. Borzasztó fontos dolgot szeretnék elmesélni. Óriási sztori. De tényleg nem leszek útban? A Dezső már elment? Jó, akkor nagyot dumcsizhatunk. Hogy csak a zöldborsót kell megpucolnod? Annál jobb, imádok dumálás közben zöldborsót pucolni. Illetve zöldborsó pucolás közben dumálni. El fogsz ájulni... Ki fogsz nyúlni... Alig várom már, hogy ott legyek és elmondhassam.

— Hát persze, hogy a Joliról... ki másról lehetne szó... A Joli rájött, hogy a férje, a Pista... Na de ezt majd egy félóra múlva, illetve most már csak huszonöt perc múlva személyesen...

— A Pista? Nem is tagadja. Na de a legnagyobb szám az, hogy a Pista előkapart egy levelet, amit a Jolinál csípett el hét esztendővel ezelőtt — igen, igen sieben — amit állítólag a Jolinak írt valami állatorvos.

— Az nem érdekes szivi, tudom is én, talán a kutyájukat kezelte vagy mi, lényeges, hogy az állatorvossal volt valami kis teklimekli. És a Pista ezt őrizgette a páncélszekrényében, most meg... Na mindegy, a többit majd személyesen egy félóra múlva, illetve most már csak tizenöt perc múlva, azonnal ott leszek, csak bebújok egy ruhába, meg lehúzom a tejet a gázról, mert kifut, illetve már nem húzom le, mert kifutott.

— Szóval megyek már, de ne csinálj kávét, semmit se, csak készítsd ki a zöldborsót, rögtön ott vagyok. Mi??? Hát persze, a Joli tagad, azt mondja, hogy az csak egy plátói volt az egész és hogy az állatorvossal csak a veszettségről beszélgettek... a pofának különben is bajusza volt és ő ki nem állhatja a bajuszos férfiakat.

— Mit tudom én, hogy tényleg bajusza volt-e? Láttam én azt az állatorvost? Csakhogy van egy kis bibi, mert a levélben az áll, hogy... Na de majd személyesen, mert nem telefontéma...

— Szóval rögtön ott leszek és akkor elmesélem, hogy az áll a levélben, hogy az állatorvos úr, még süldőoltás közben is csak a Joliról ábrándozik... Jó mi?... Meg kell veszni... Nem a süldőnek, nekem...

— Hogy Pista miért őrizgette a levelet hét esztendeig? Ezt öt perc múlva elmondom neked, ha ott leszek. Hát azért tette el, mert Pistának is vaj van a fején és az állatorvos levele úgy jött neki, mint egy falat kenyér, mint azoknak odaát a Watergate-tekercsek. Nem, az állatorvost nem Watergatenak hívták, hanem Puszpángos Mihálynak. No de már ott is vagyok nálad és mindent elmondok.

— Csakugyan! Mit mondok el, hiszen már mindent elmondtam? Persze, rohanok drágám, más lesz élőszóban. Ez nem telefontéma.

Novobáczky Sándor

CSACSI KISLÁNY

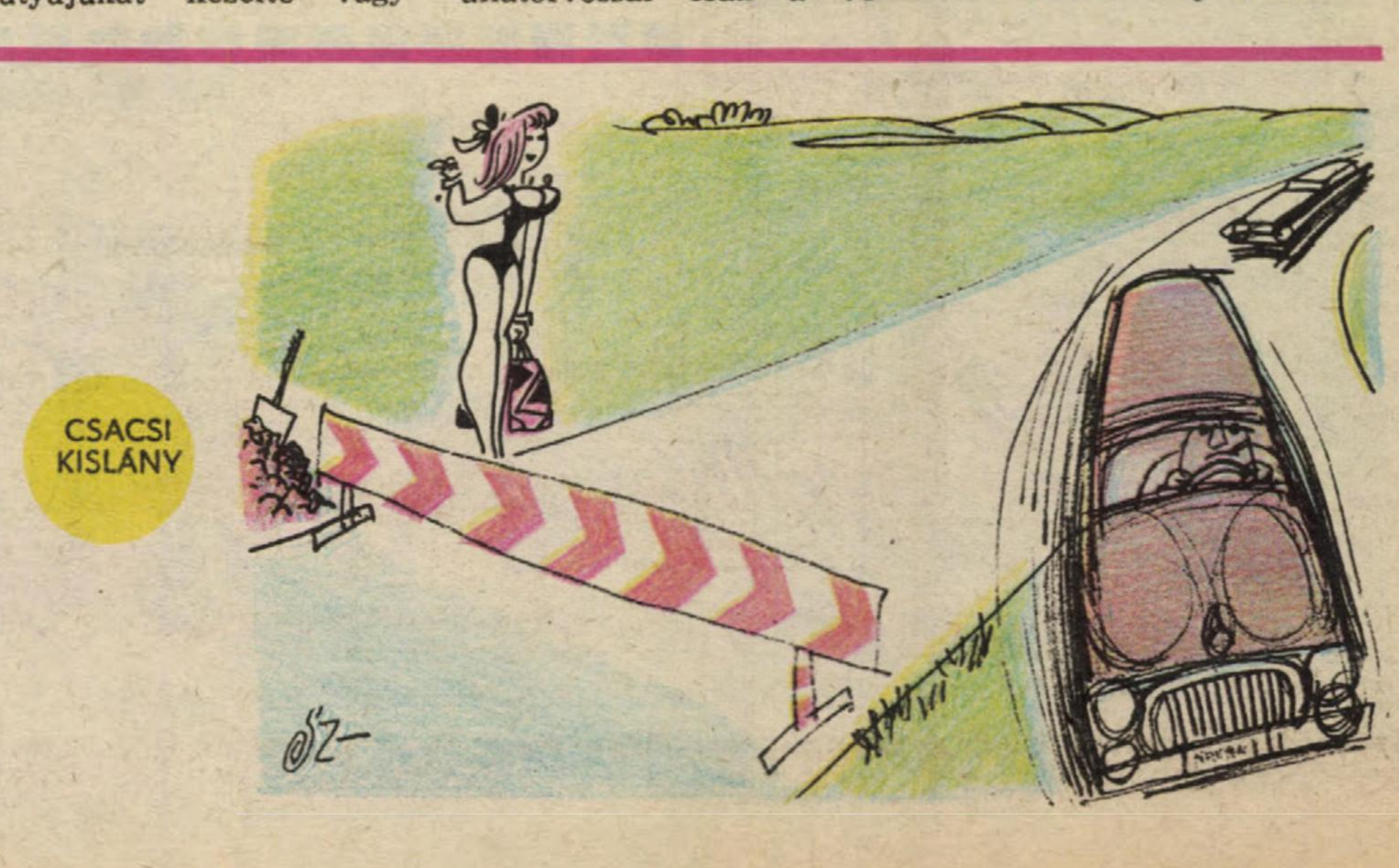

EJTŐERNYŐS VILÁGBAJNOKSÁG

Dallos Jenő rajzai

CSOPORTOS CÉLBAUGRÁS

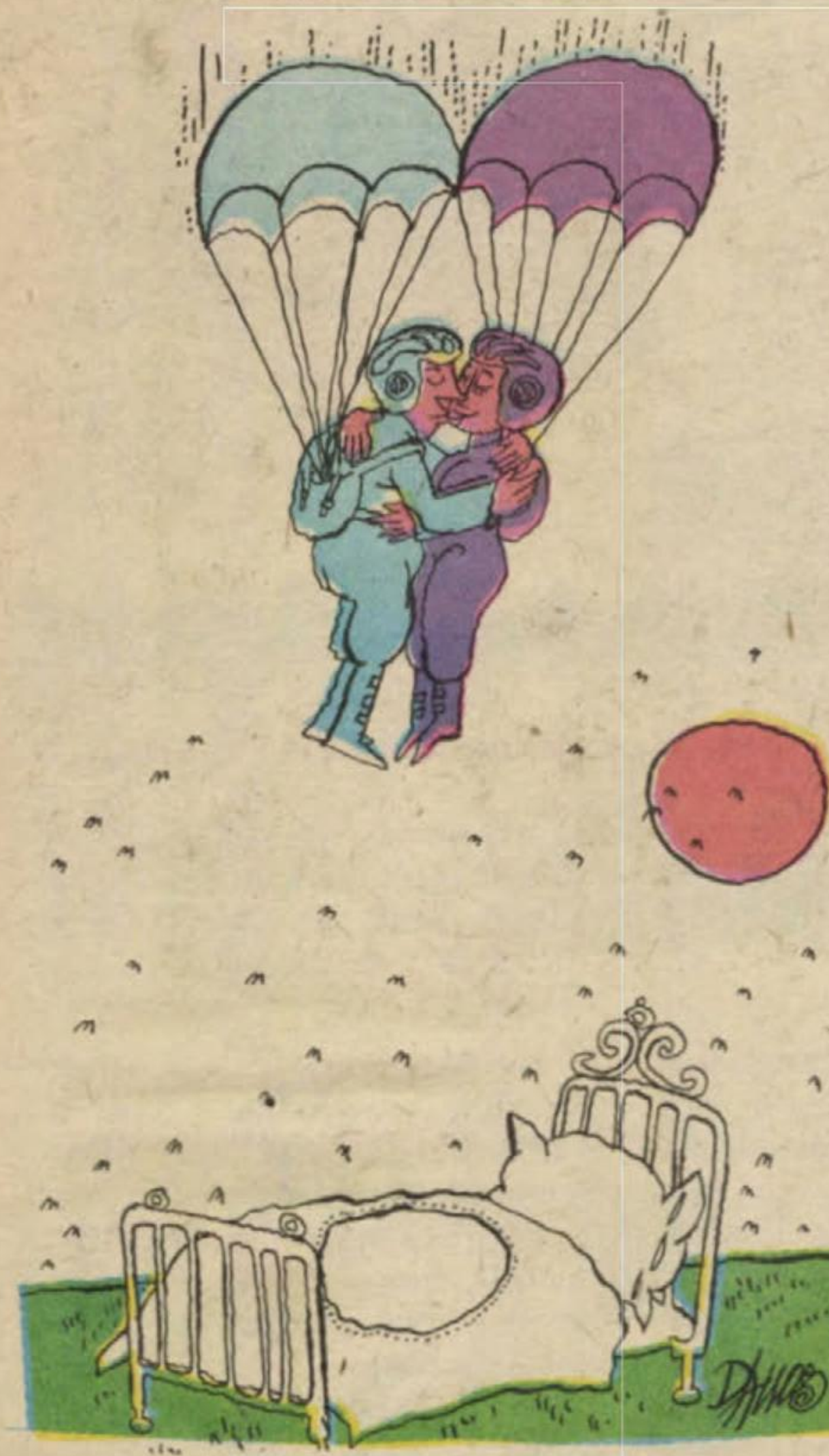

PECH

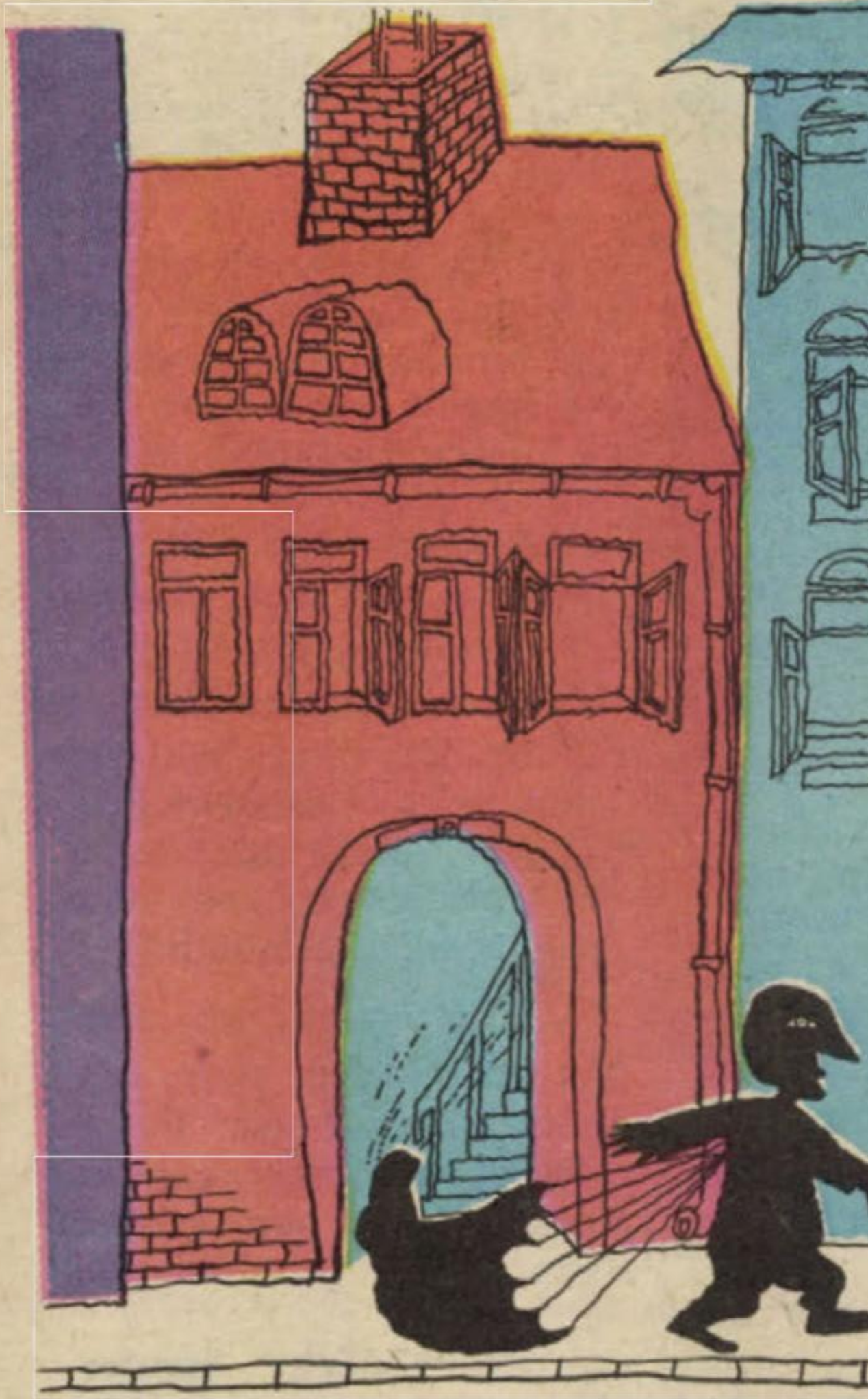

MEGERŐSÍTETT VÉDELEM

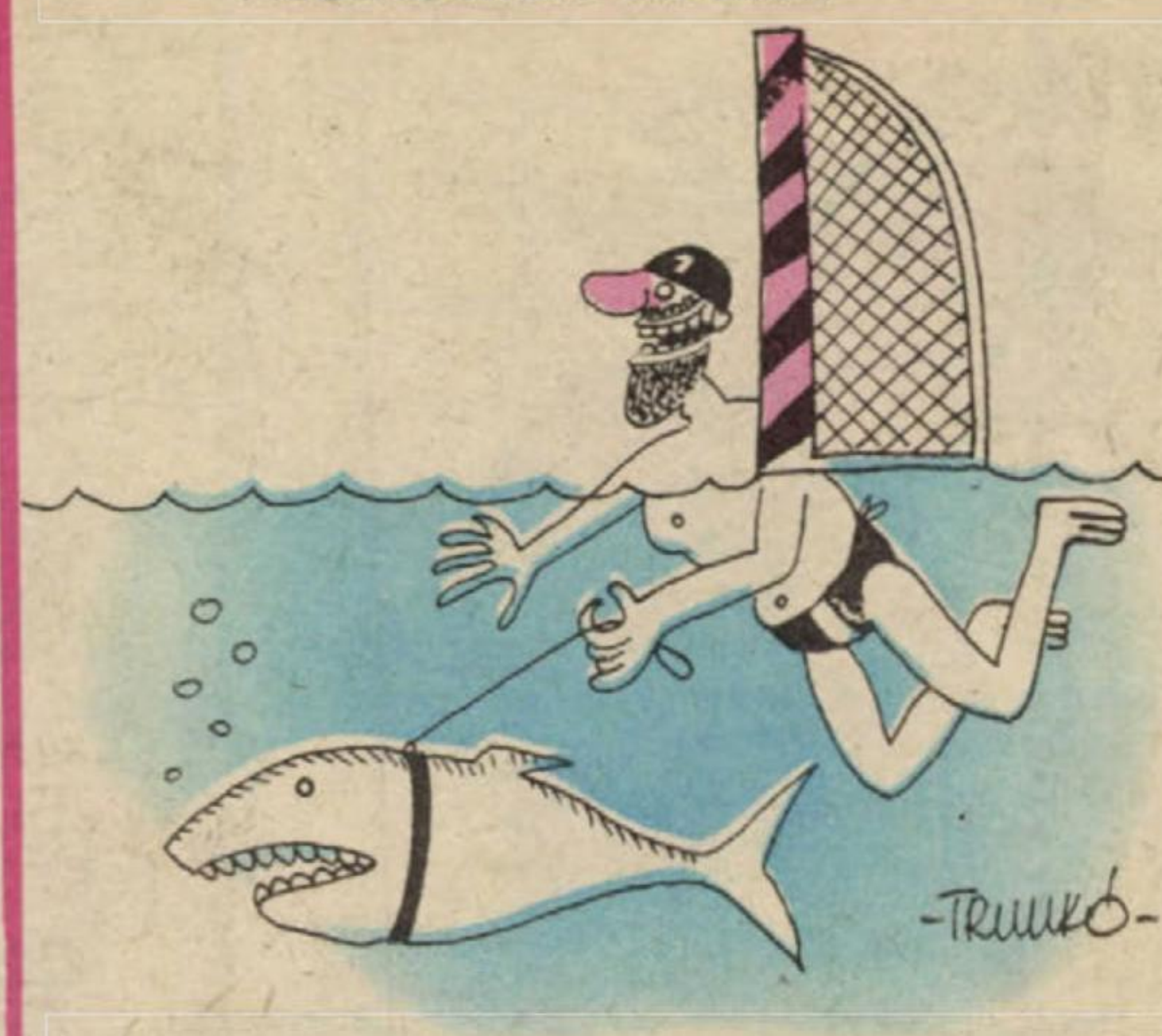

TÜKRÖM, TÜKRÖM...

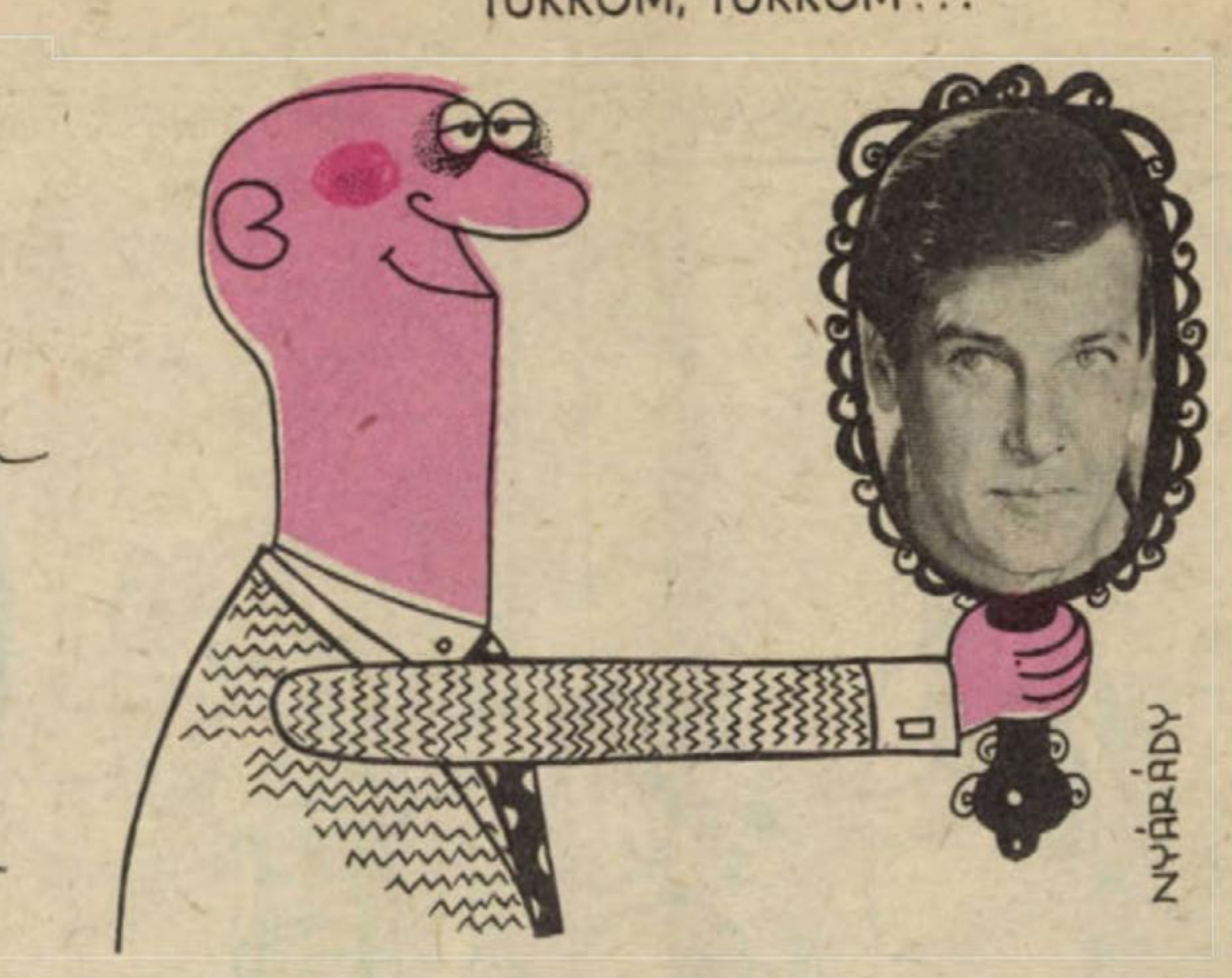

A STRANDON TÖRTÉNT

Színhely: a strand öltözője. Békésen öltözünk-vetkőzünk, a kabinos a tegnapi időjárást szidja, amikor berohan egy civilbe öltözött pakompartos fiatalember és izgatottan mondja:

— A 236-os szekrényt nyissa ki, gyorsan!

Ez persze nekünk furcsa, mert nyitást fürdőnadrágban szoktak kérni, de a kabinos szavai megvilágítják a dolgot:

— Bent felejtett valamit a kedves vendég? — és már tárja is a szekrényajtót. A fiatalember felmarkol valamit, ami a felakasztott ruhák alatt, a cipők előtt hever. Egy karóra az.

— Az anyja, disznószerencséje van! — így a kabinos, és mert a pakompartos már rohanna is, élelmesen hozzáfűzi: — Erre pezsgőt iszunk!

— Hű de izgultam — hadarja erre a fiatalember, törli a verítéket és mondja: — Fő, hogy meglett! Most rohanok, de a pezsgőt hozom!

És rohan. A kabinosból pedig ömlik a szó, hogy a fiatalember alig öt perce ment el a szekrényből, de azért ez egy állati szerencse, mert mi lett volna, ha a vendég, aki utána kapta meg a szekrényt, nem tisztességes és zsebrevágja az órát?!

Ami engem illet, nekem valami nem tetszik. Nevezetesen a szekrényutód tisztessége. Aligha olyan tisztességes Grál-lovag az. Ha az volna, azonnal leadta volna az órát a kabinosnak, hogy találta, majd jön érte a tulajdonos. De nem, ő egyszerűen otthagyta. Ha keresik: tessék, megvan, ő nem nyúlt hozzá. Ám ha nem keresik, öltözködés közben akár zsebre is vághatja, az ő szekrényében van, kinek tűnne fel? Ezen elmeditálok, dehát úszni jöttem, indulok is.

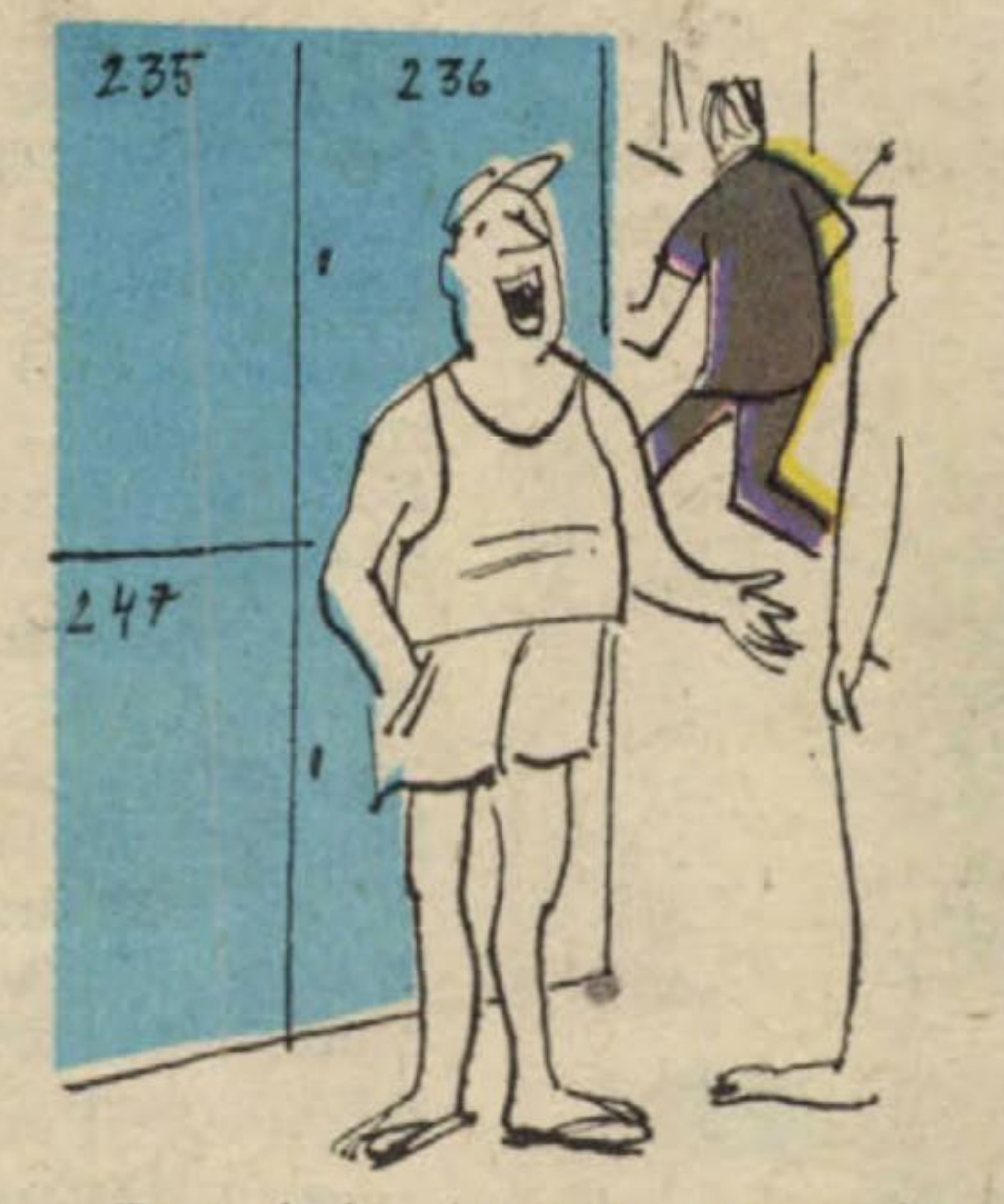

Egy órát úszom, napozok. Mire lemegyek, kitört a botrány. Kiderült, hogy a szekrényből elvitt óra a szekrény új tulajdonosáé volt. A kabinos hiába bizonygatja, hogy a szekrényt előtte a fiú bérelte, ő akár le is teszi rá a főesküt — ez lehet igaz, de az órát mégsem a fiú hagyta ott, hanem öltözködés közben látta, hogy betette az utód, és egy jó trükkel visszajött érte.

Az órájától megfosztott vendég elindul az igazgatóságra, a kabinos vele, én haza. Fogalmam sincs, az ügy hogy folytatódik az igazgatóságon. Egyben azonban bizonyos vagyok: az eset véget vet annak a kellemes szolgáltatási liberalizmusnak, amelyben az ember gyorsan lecsaphatott egy-egy üres szekrényre, amelyben sebesen és udvariasan kinyitották a szekrényét. Visszajön a hivatali szigor korszaka, amikor várni kell a kabinosra, míg ad egy számot, azt krétával be kell írni a szekrény belső oldalára, letörölve előtte kézzel a régi krétaszámokat, mert szivacs persze nincs. Aztán jól megőrizni a korcon lógó fémszámot, mert ha elvész, várni kell, míg a kabinos mindenkivel végez és ráér kifaggatni, hogy mi van ott belül, van-e személyazonossági igazolvány, ha igen, mi áll benne stb., stb.

Tudom, megéltem már ilyen rezsimet ezen a strandon. Azt hiszem, sürgősen átszegődöm egy másikra, ahol viszont az egyenlőtlen fejlődés törvénye értelmében most kezdődik, vagy éppenséggel virul a liberális korszak.

Én ugyanis már régen nem viszem magammal a strandra az órámat. Önök viszont, akik e sorokat olvasták, és most talán éppen a történet színhelyét látogatják — önök ez esetben legalább tudják, miért krétás a kezük.

Gombó Pál

MORZE

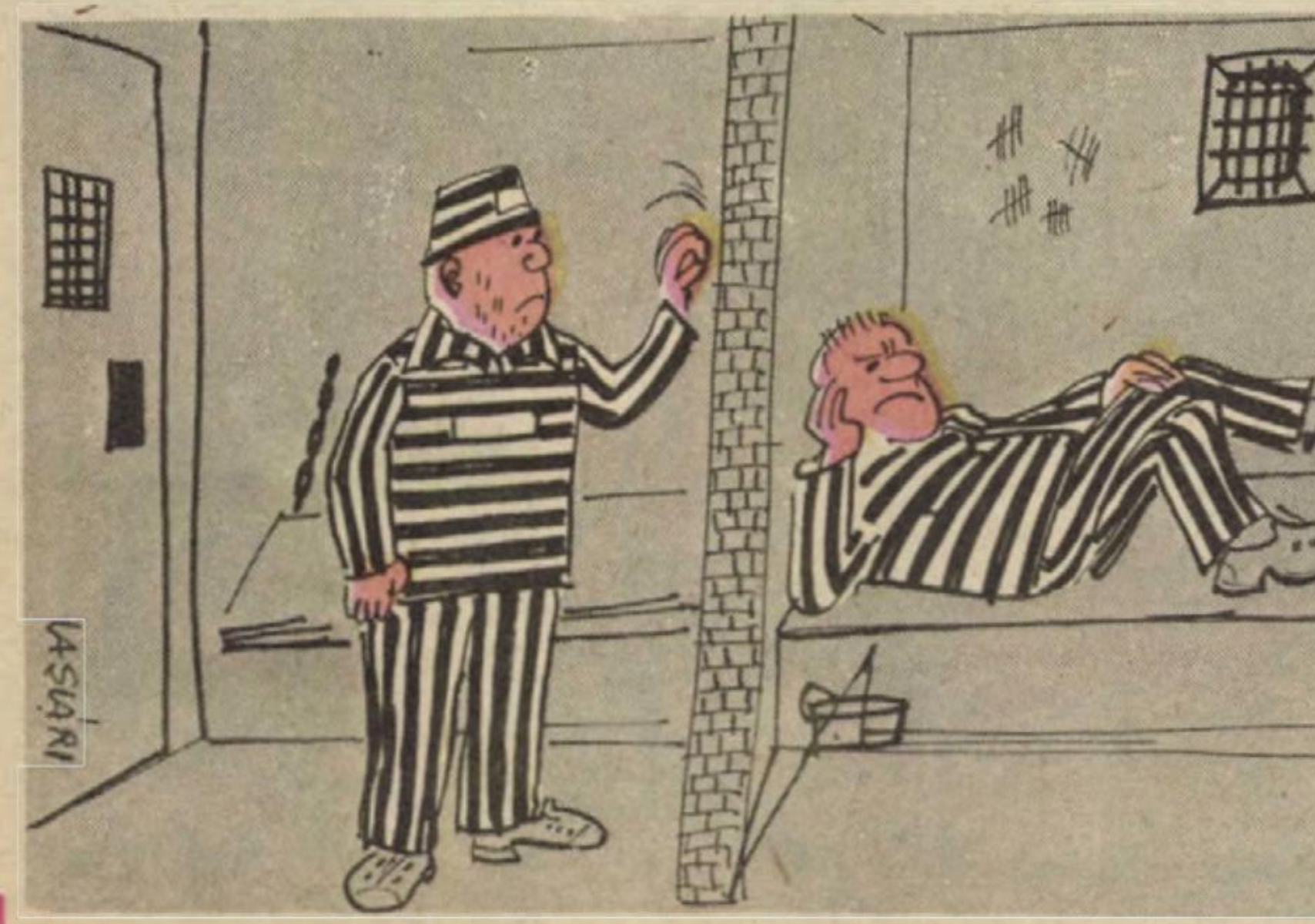

– Te vagy a hülye!...

CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

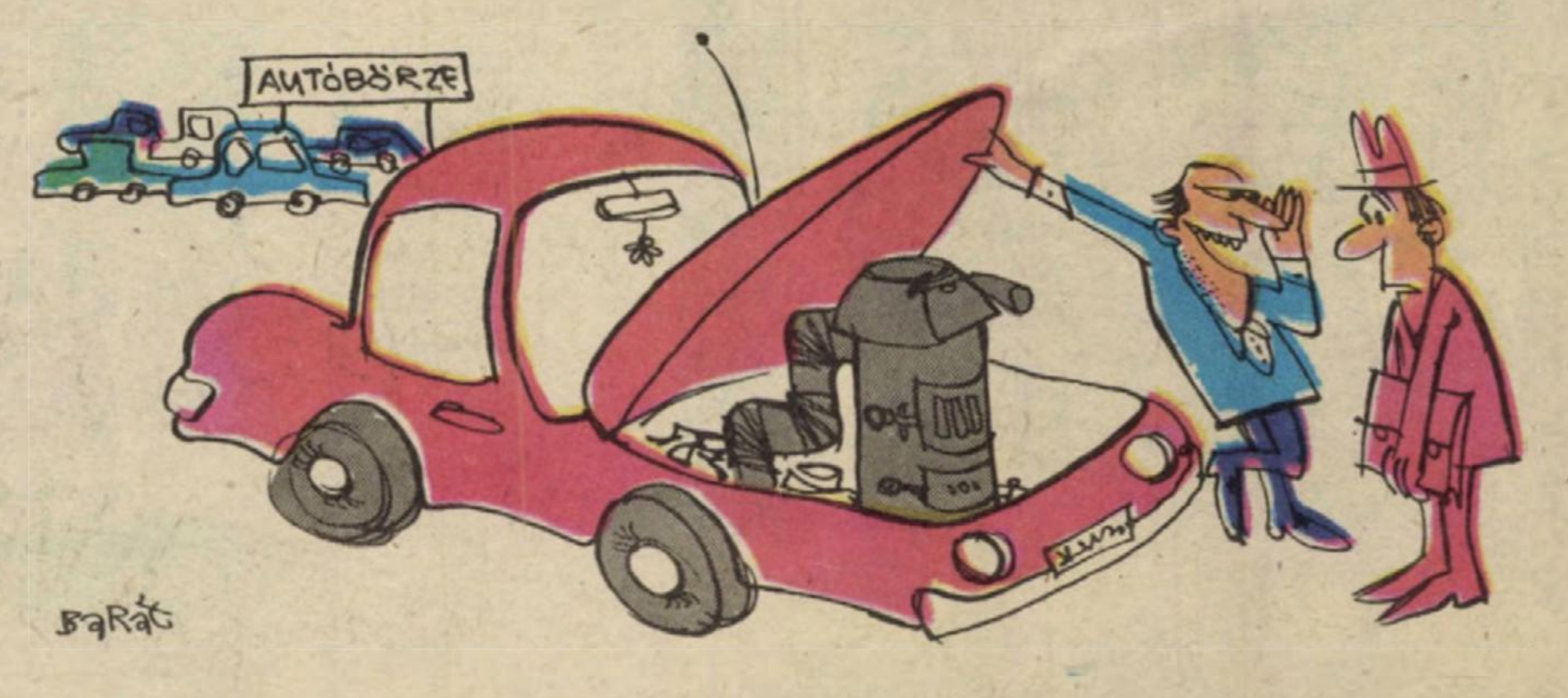

– Szénnel is működik...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mit tartanak bocsánatos bűnnek?

Brenner György:

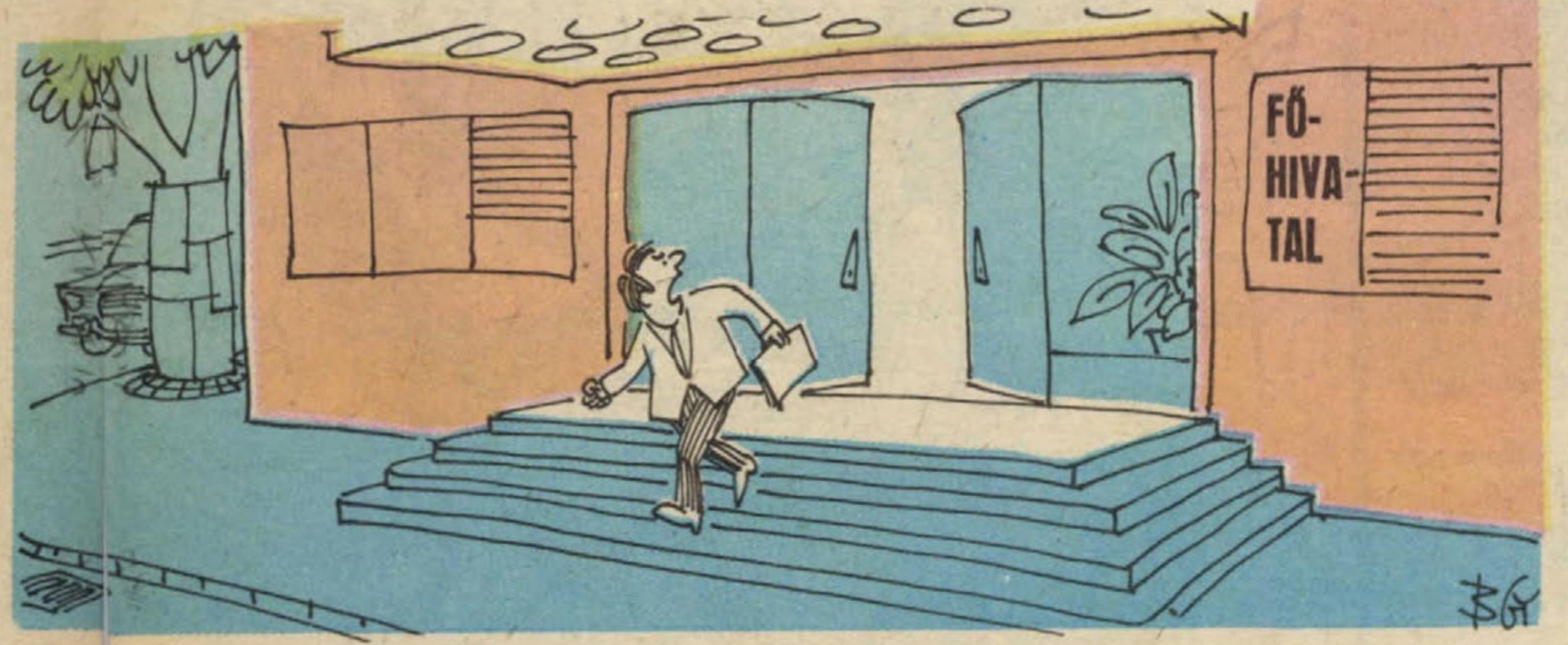

– Az átkozódást...

Vasvári Anna:

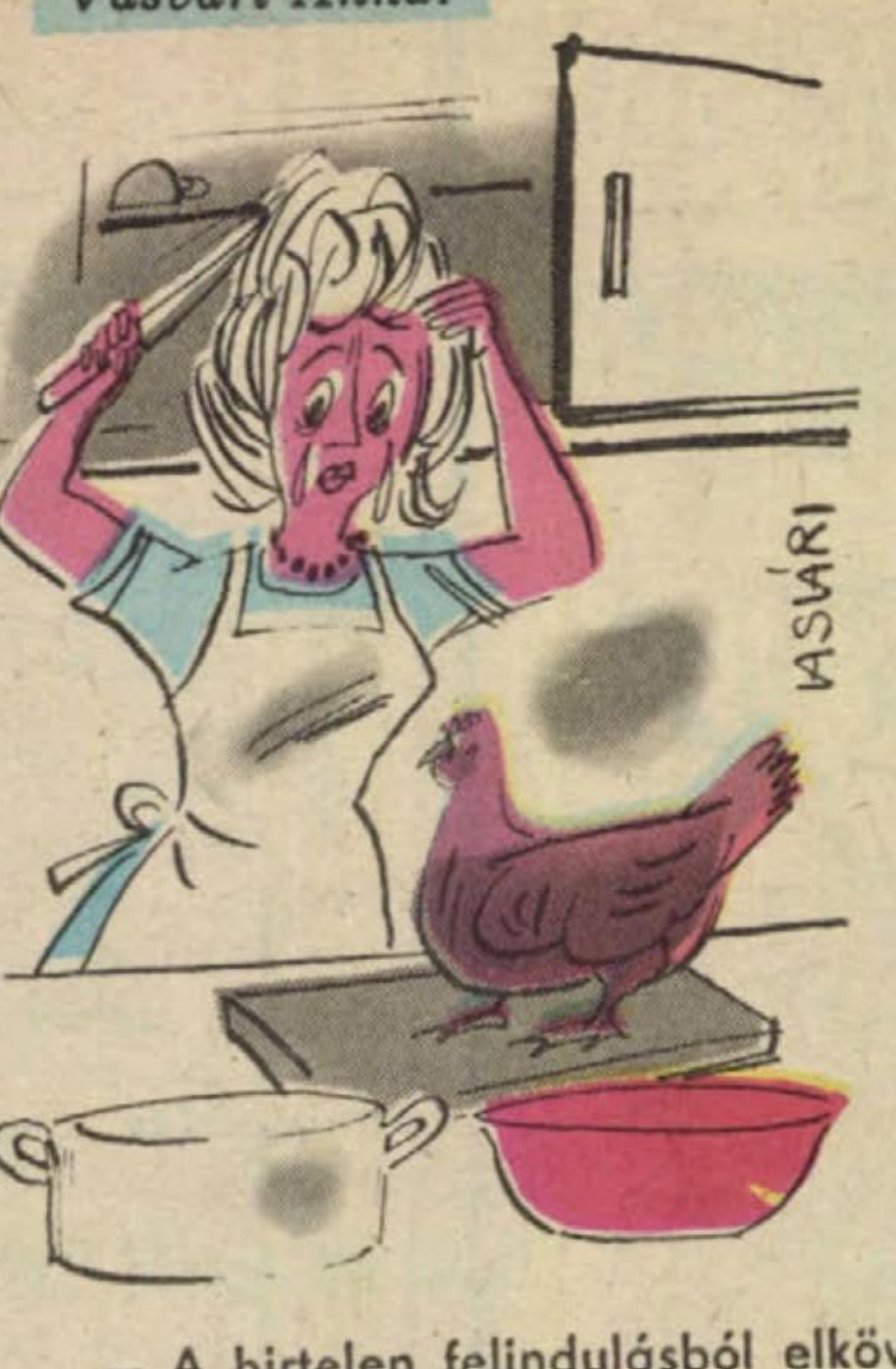

– A hirtelen felindulásból elkövetett gyilkosságot.

Takács Imre:

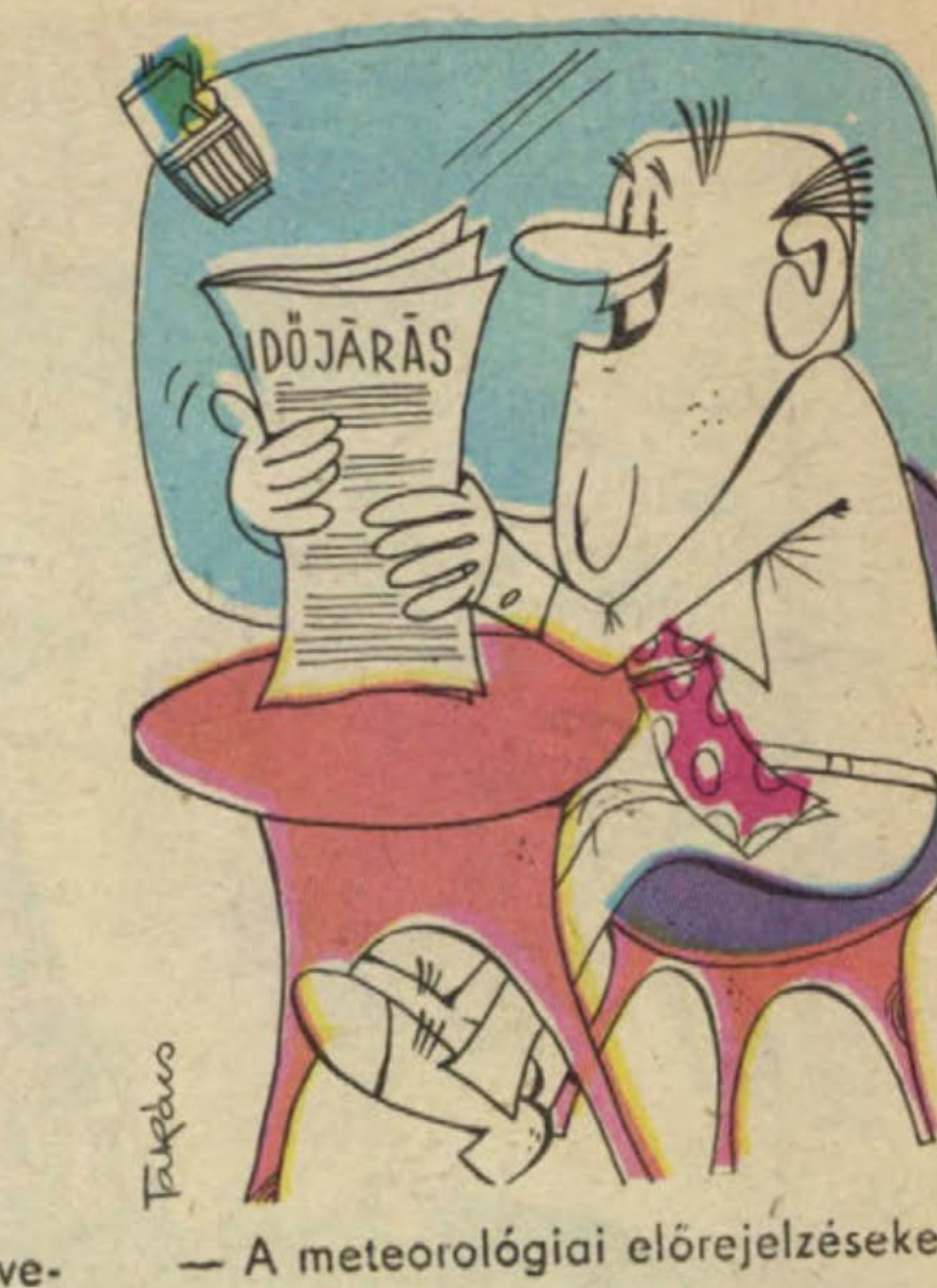

– A meteorológiai előrejelzéseket.

Barát József:

– Fiatalon rövid hajat viselni.

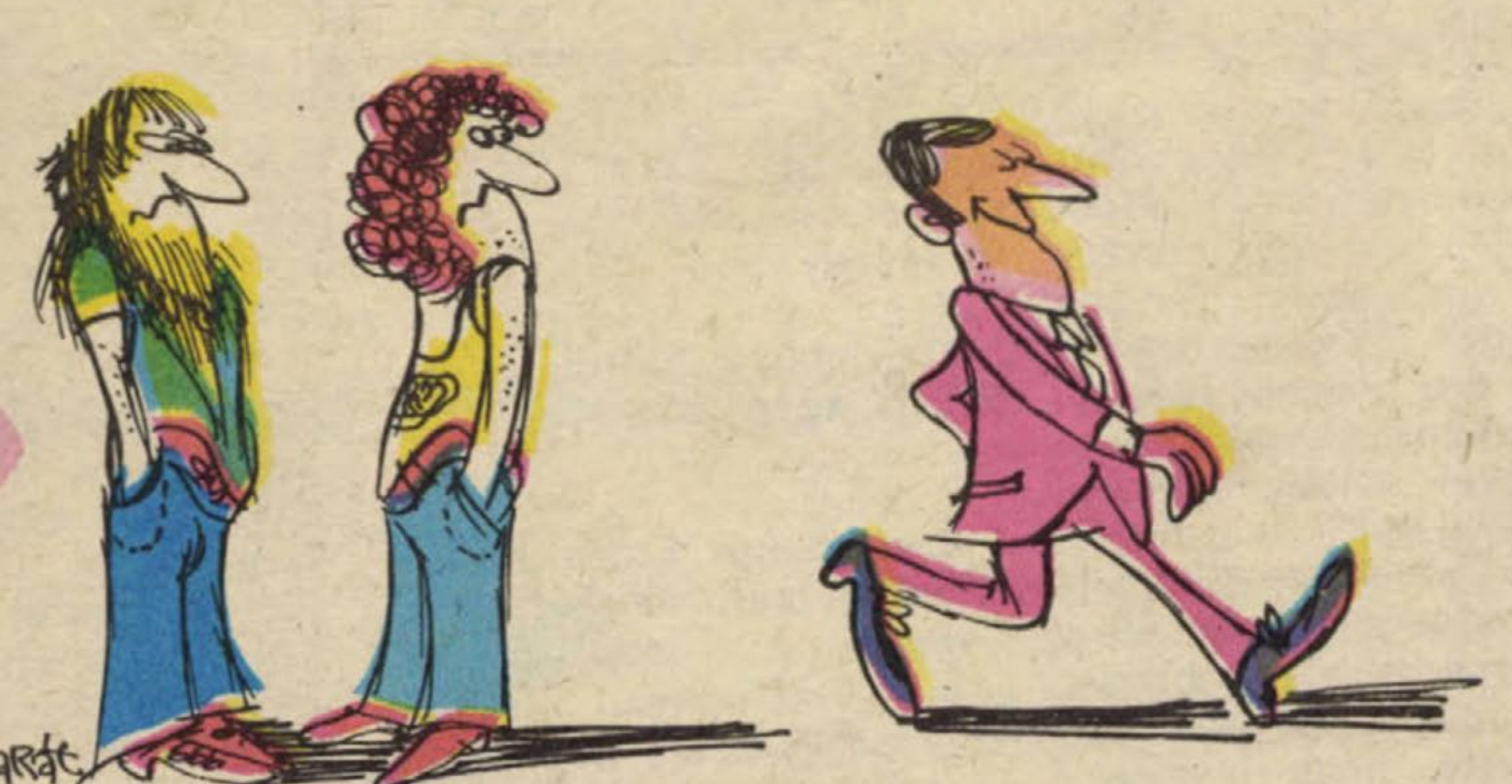

Sajdik Ferenc:

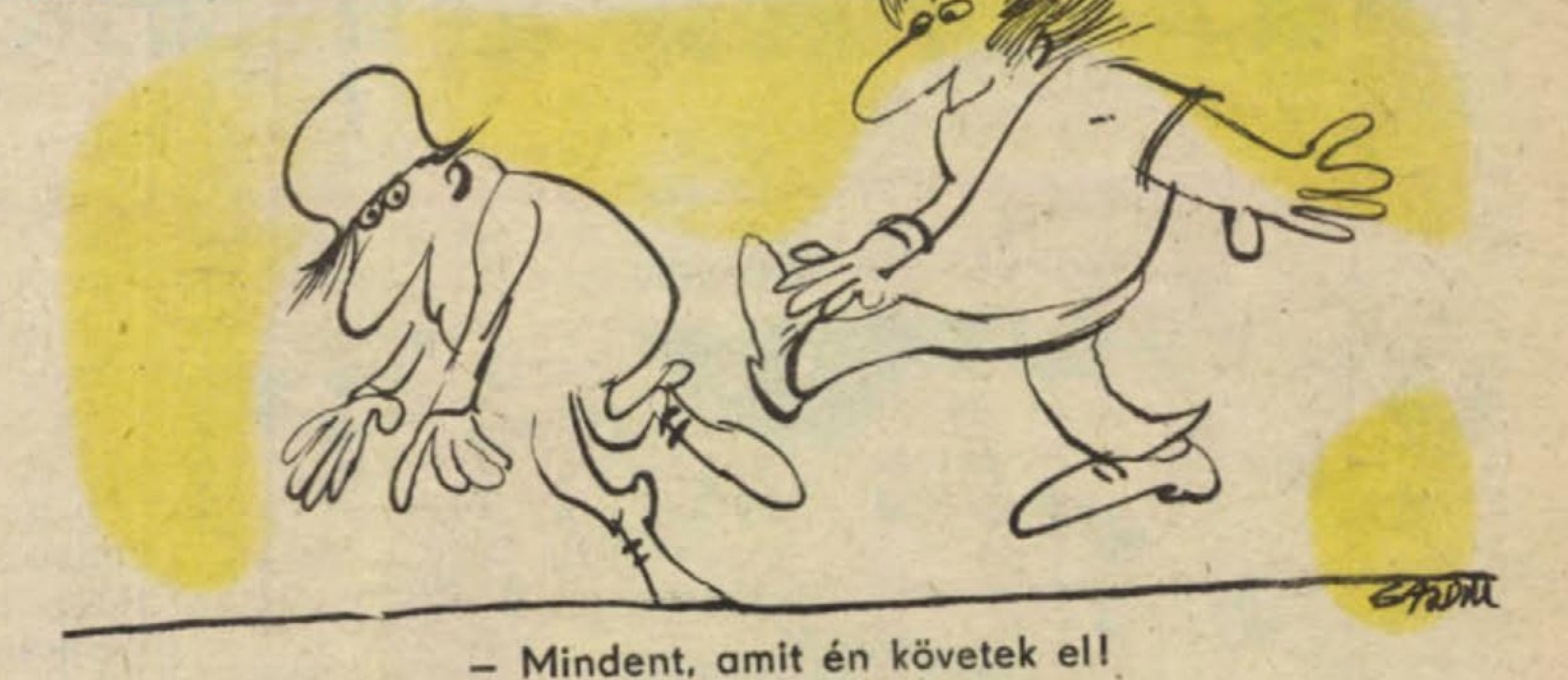

– Mindent, amit én követek el!

Lehoczki István:

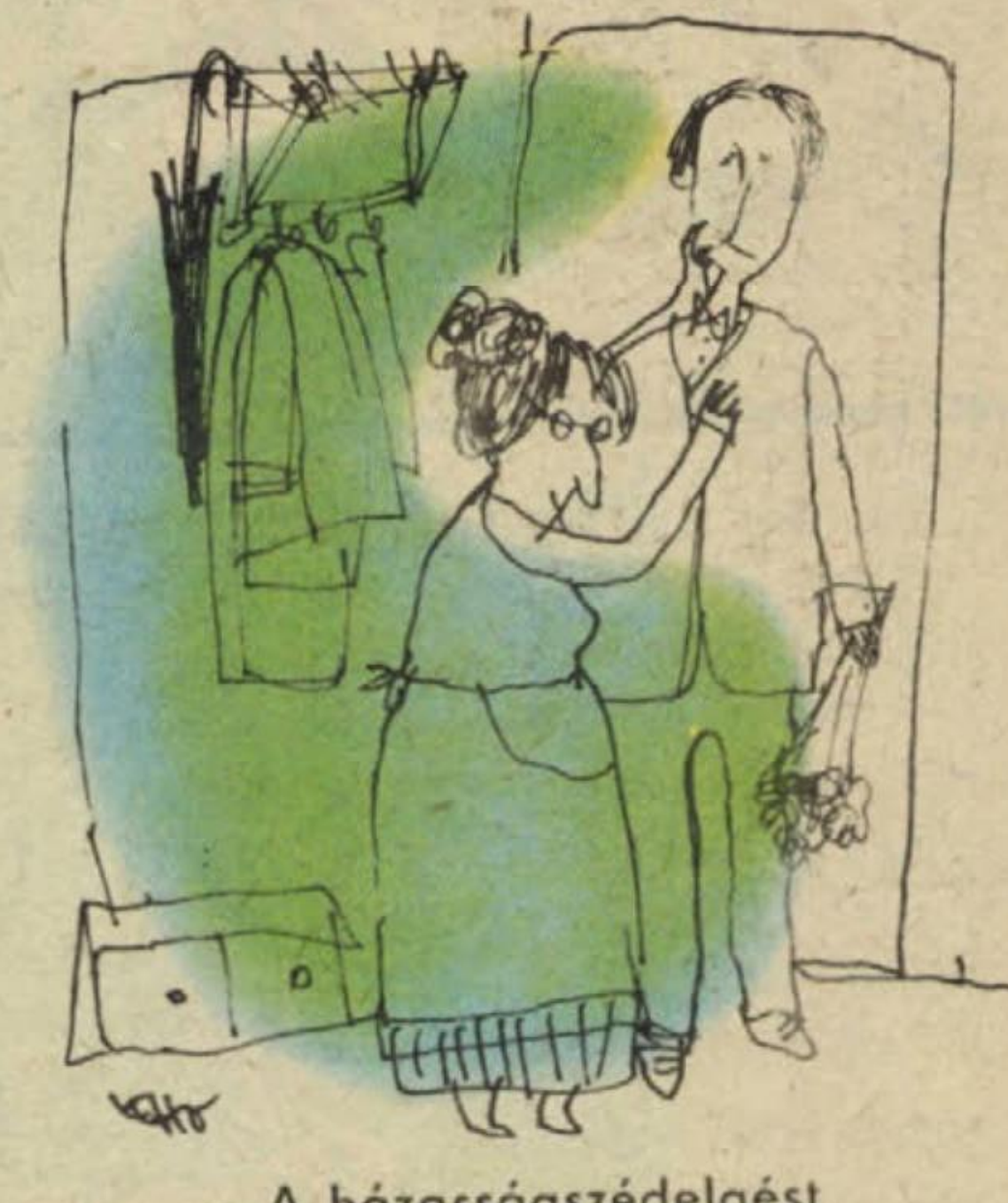

– A házasságszédelgést.

Balázs-Piri Balázs:

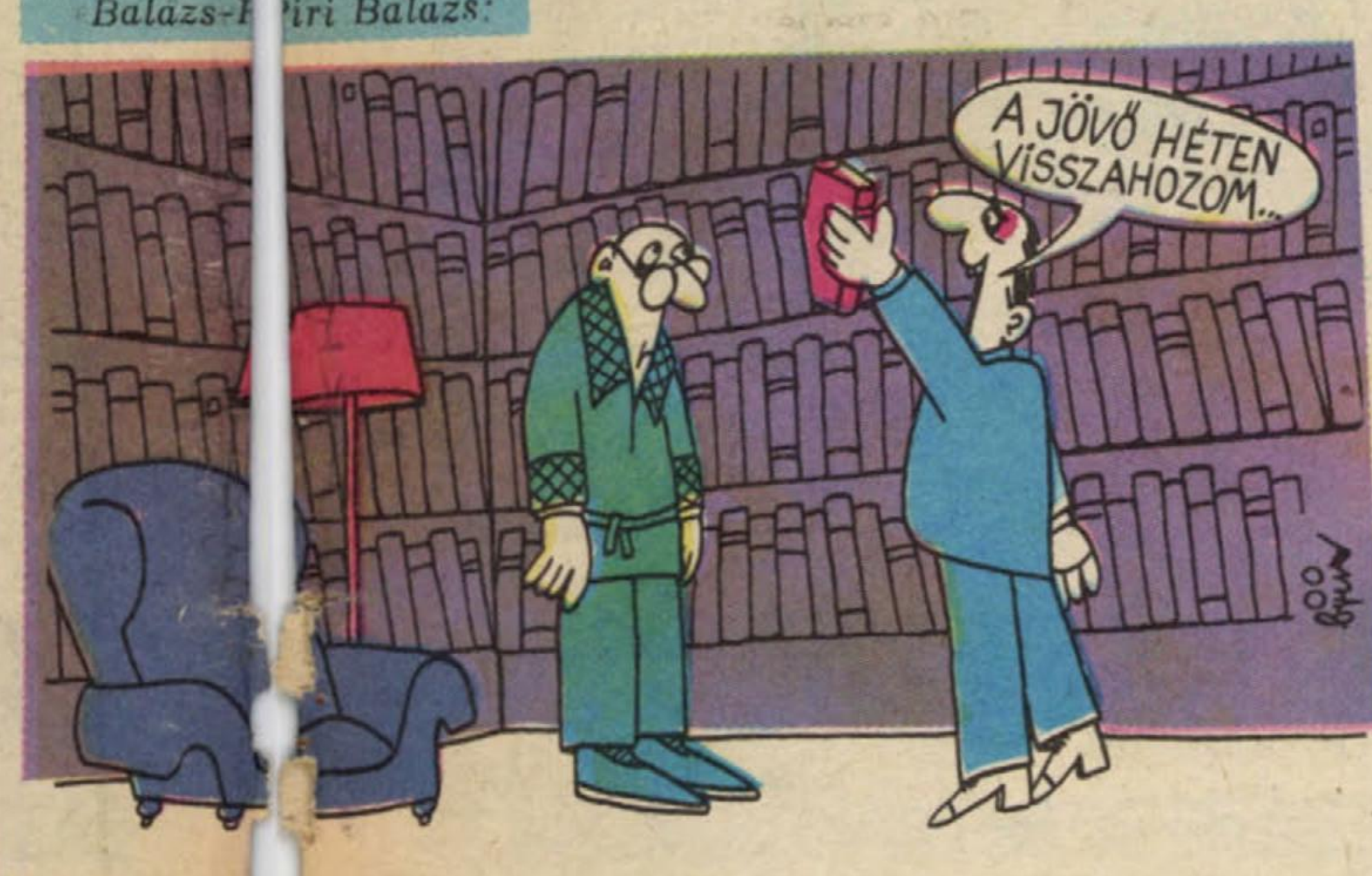
A JÖVŐ HÉTEN VISSZAHOZOM...

– A füllentést.

Endrődi István:

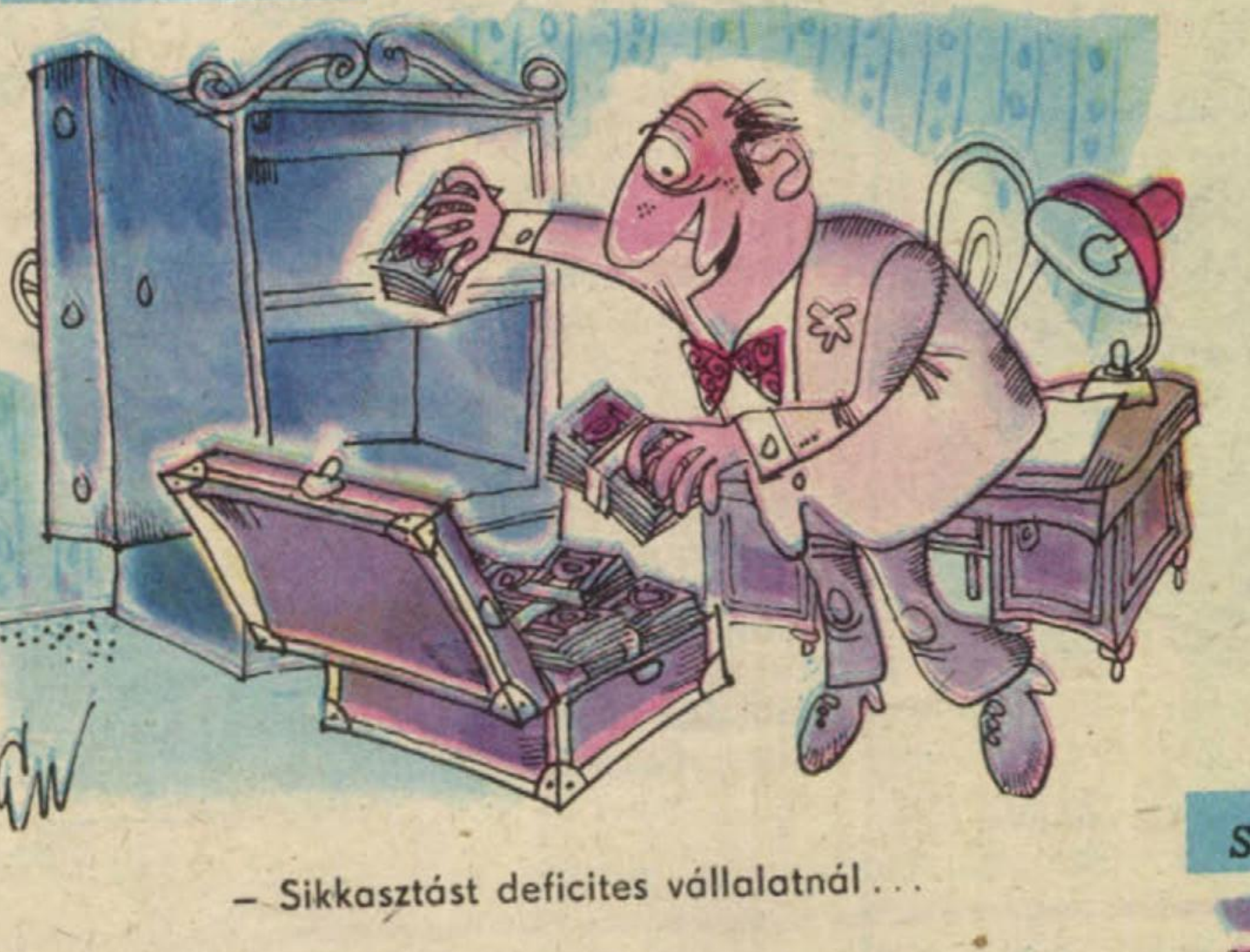

– Sikkasztást deficites vállalatnál...

Mészáros András:

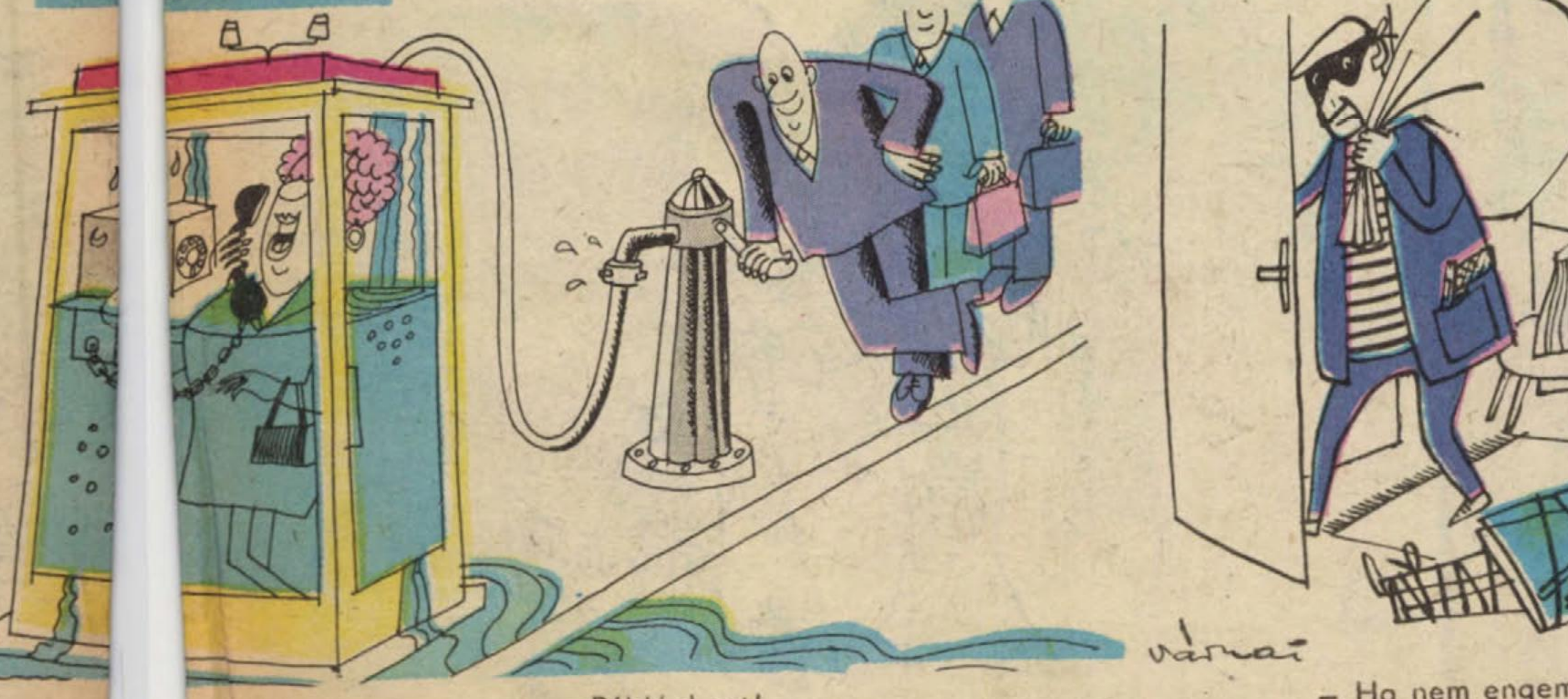

– Például ezt!

Várnai György:

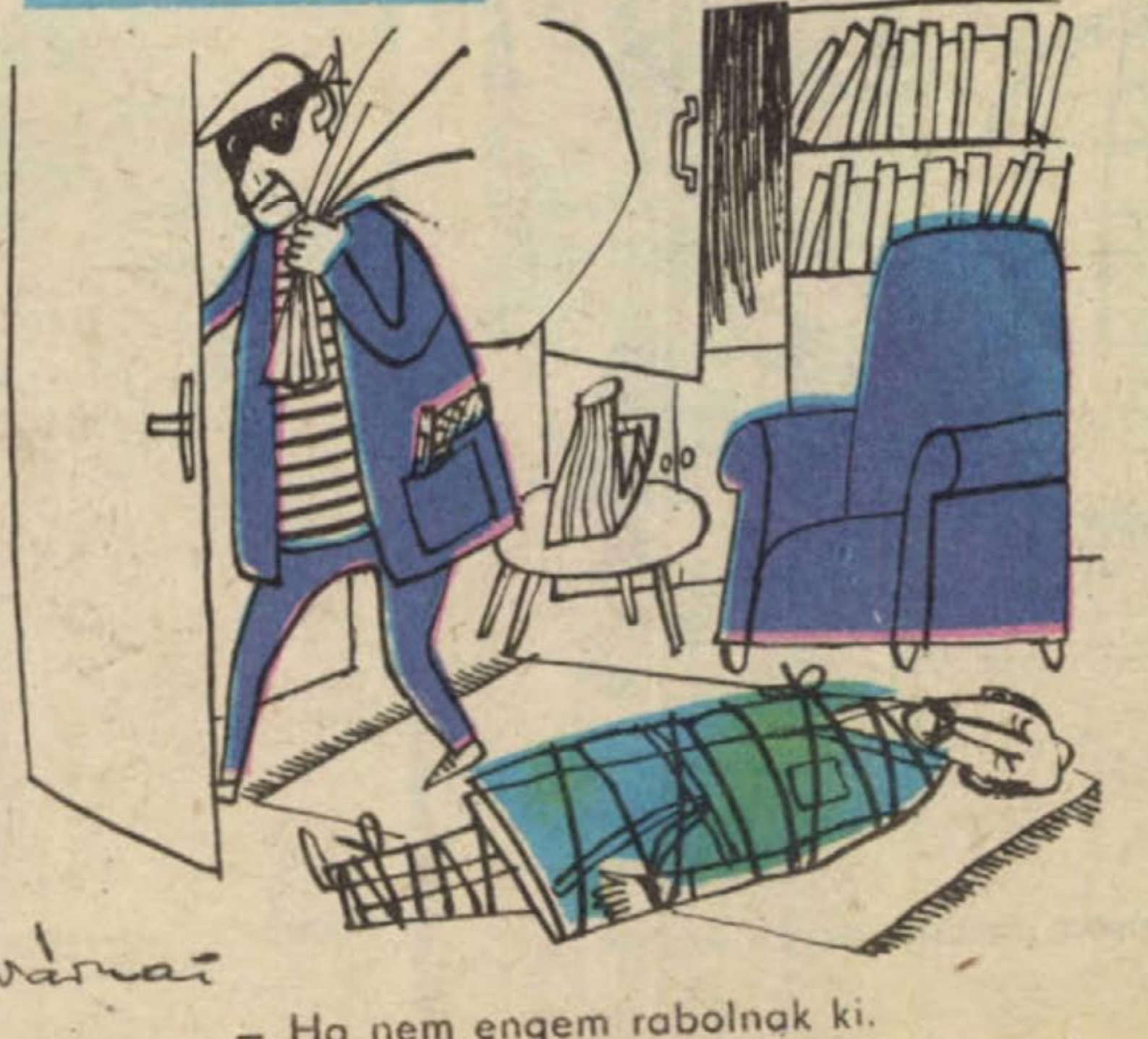

– Ha nem engem rabolnak ki.

Szűr-Szabó József:

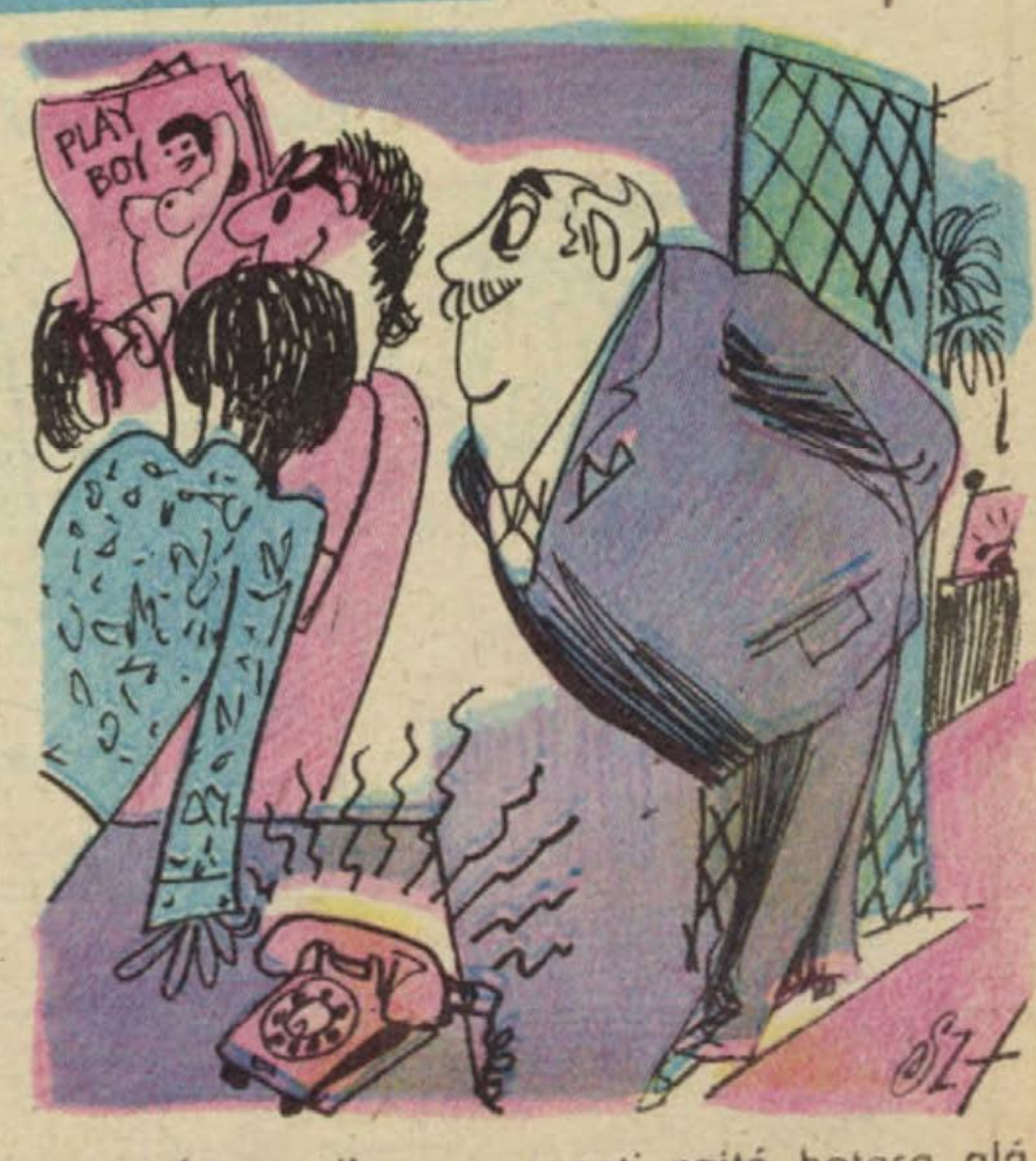

– Átmenetileg a nyugati sajtó hatása alá kerülni!

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN

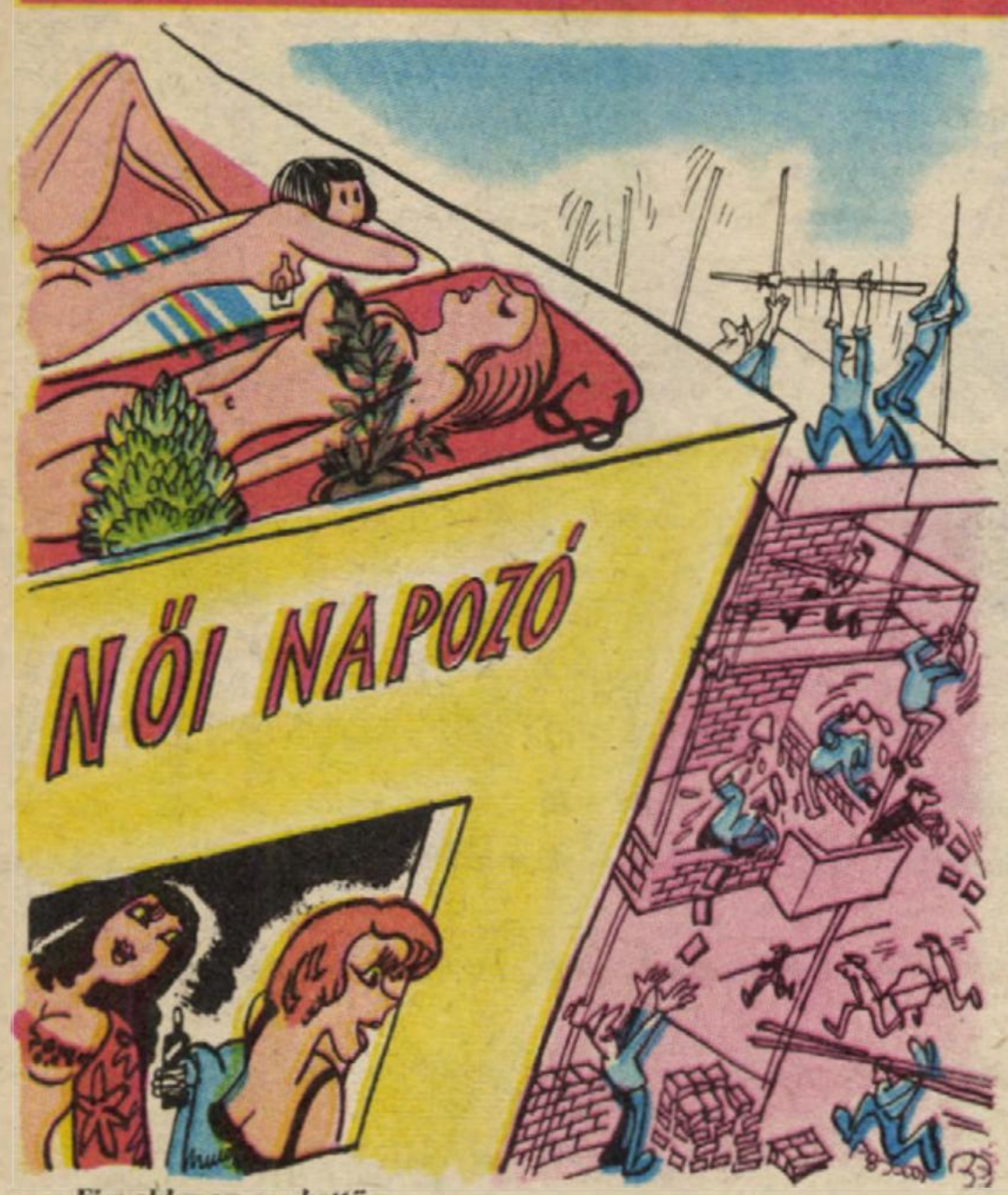

– Figyeld meg, egykettőre felhúzzák azt a házat!

HATHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mi lesz a kedves fiából?
— Beat-zenész.
— S kinél tanul?
— Ezen még ráérünk gondolkodni. Most még csak a haját növeszti.

*

A férj megkérdi a gyereket:
— Édesanyád hol van?
— A mama két órával ezelőtt öt percre átment a szomszédasszonyhoz.

*

Két barát beszélget. Az egyik szemrehányó hangon azt mondja:
— Te mindig okosabb akarsz lenni, mint én.
Mire a másik:
— No hallod, ez igazán szerény kívánság . . .

ELSÖSEGÉLY

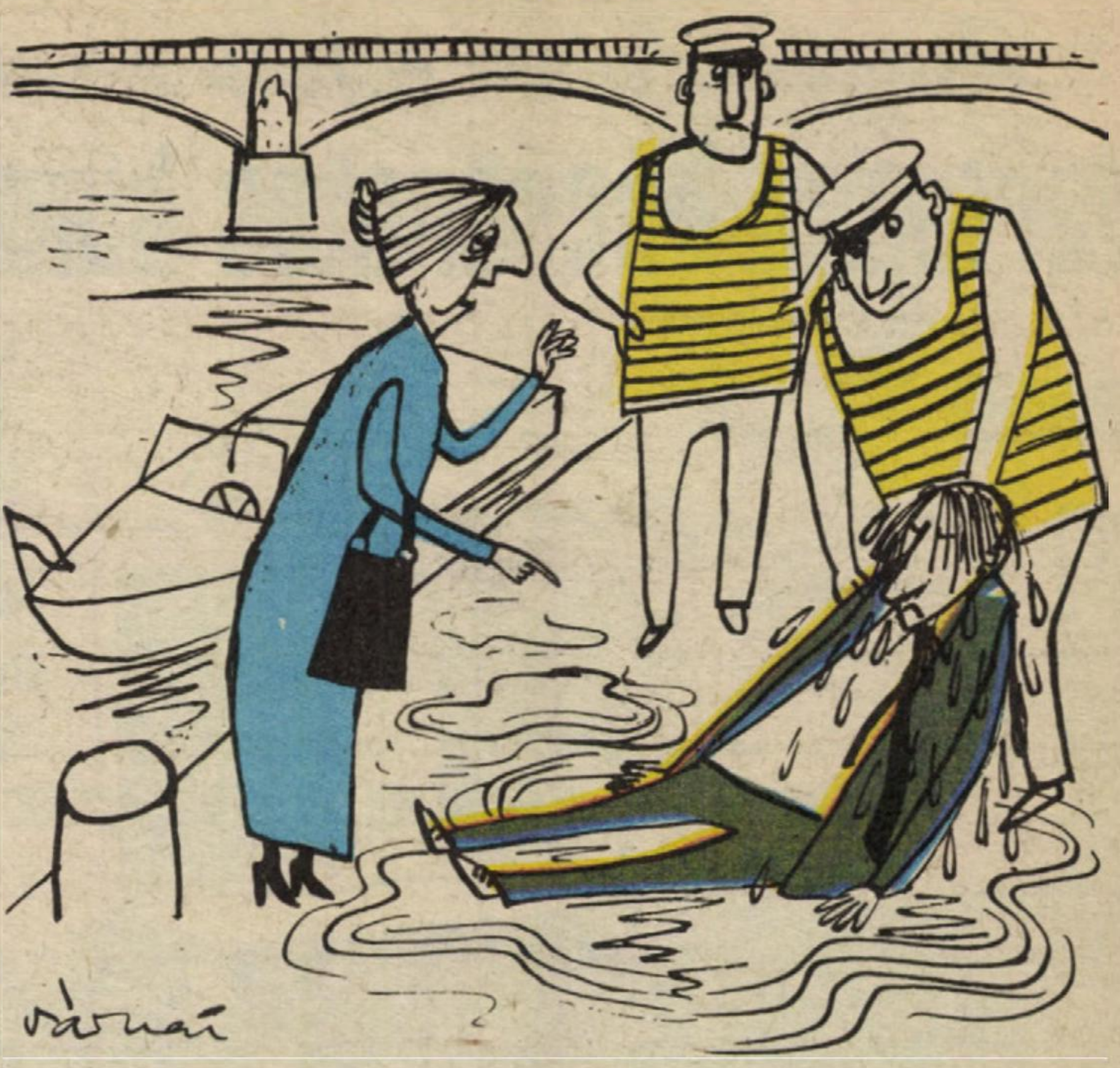

– Adjanak neki egy pohár vizet, attól magához tér!

NYÁRI ESTE A SZIGETEN

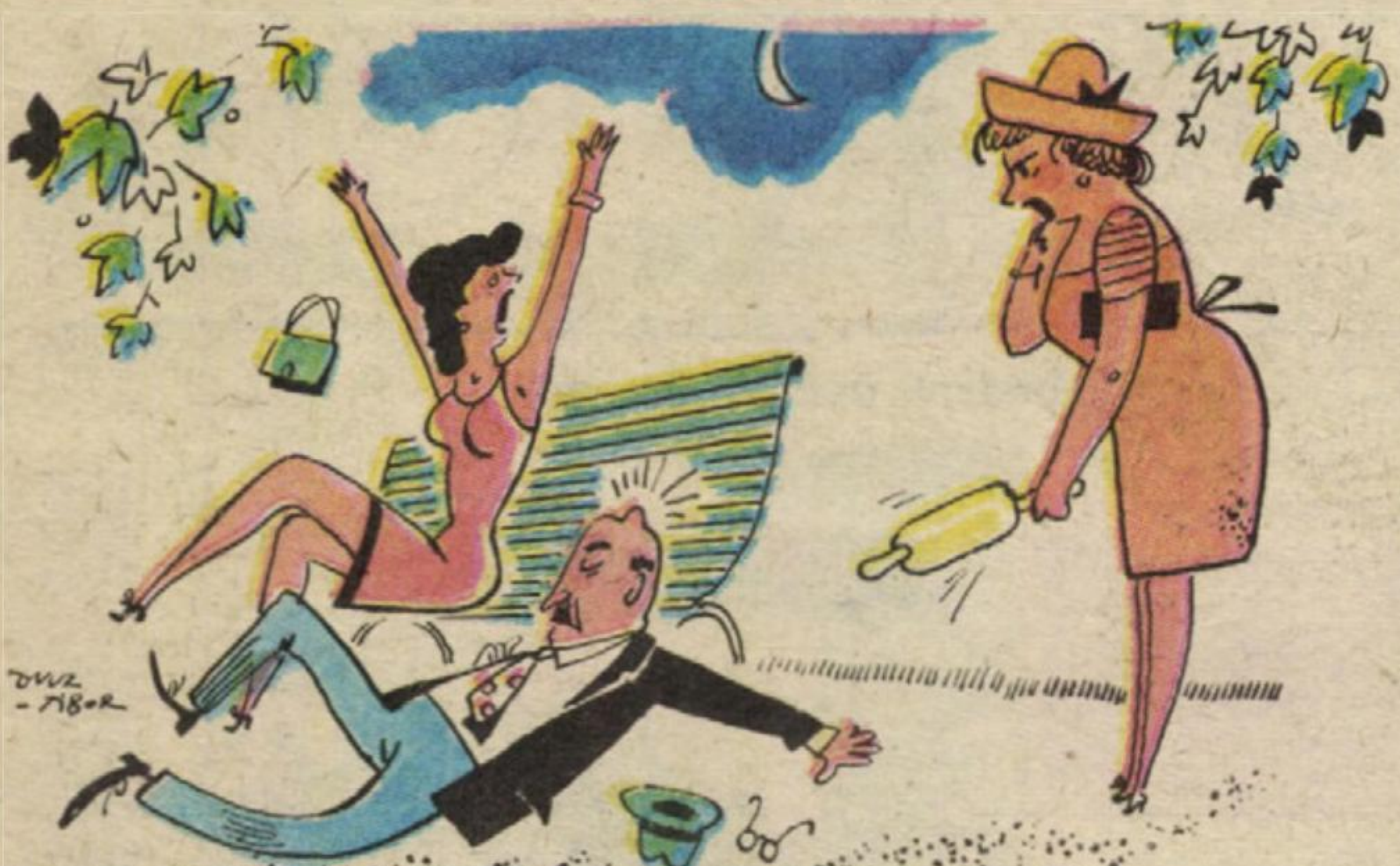

– Pardon, tévedtem!

MAI MESE

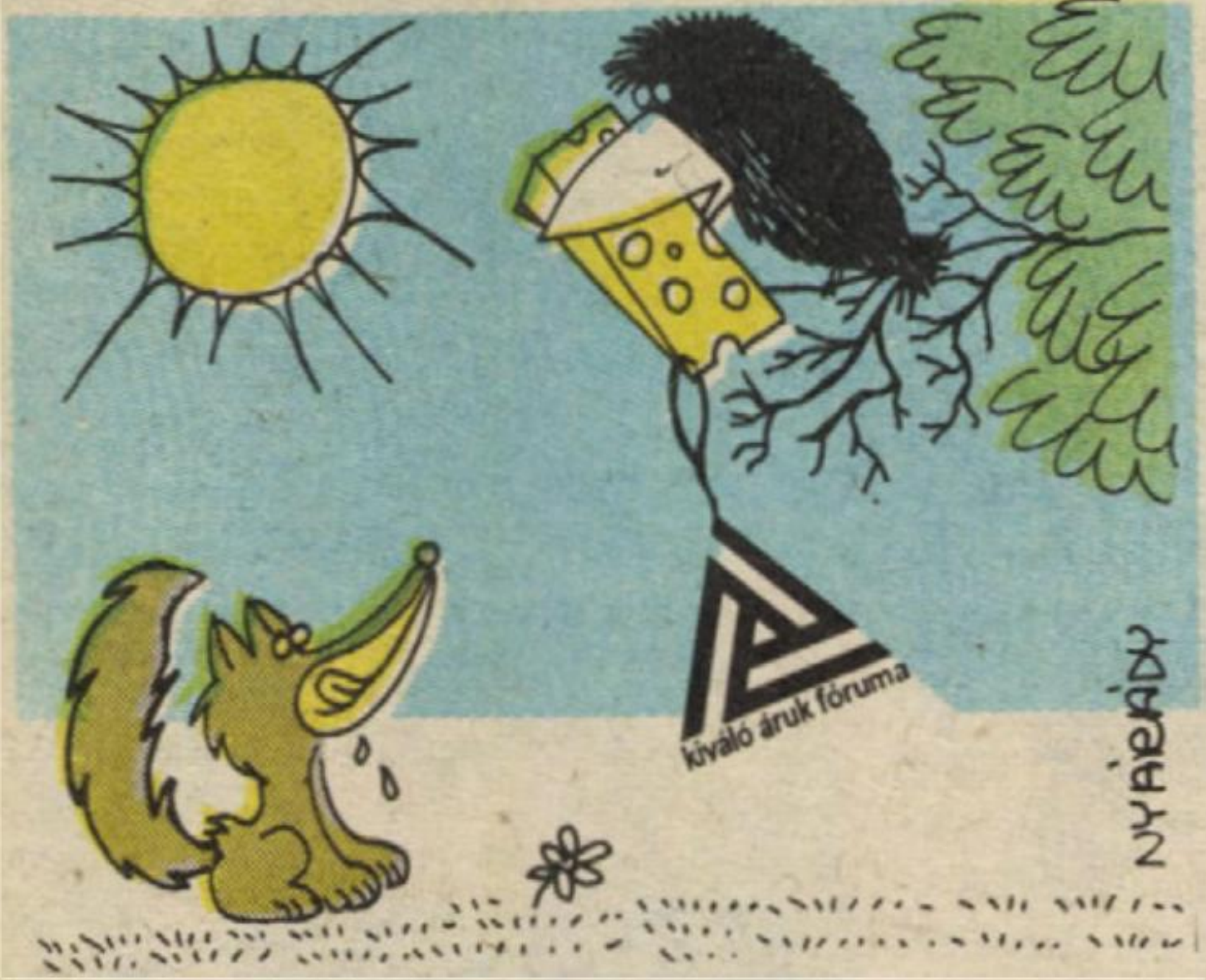

ANEKDOTÁK

Kernstock Károly festőművész, aki annak idején több haladószellemű művésztársával kivált a Szinyei-társaságból és megalapította a híres Nyolcak-at, magánéletében arról volt nevezetes, hogy modern apa volt: kisfiát úgy nevelte, hogy a gyereknek minden szabad volt, ami jólesett.

Egyszer Kernstock megjelent a kávéházi művészasztalnál, ahol megkérdezték tőle, hogy van a kisfia.

— Köszönöm, nagyon jól — felelte a művész —, otthon játszik.

Szinyei Merse Pál megjegyezte:

— Játszik? Ezt úgy értsétek, hogy Kernstock odarakott a kisfia elé egy Browning-revolvert, egy borotvát, egy adag patkánymérget és egy skatulya Kakas-gyufát, és azt mondta neki: „Jó mulatást, fiacskám!", megcsókolta jobbról-balról, és eljött a kávéházba . . .

*

Szentiványi Lajos kiállításra készül, amikor műtermében meglátogatta egyik tanítványa. Megállt az egyik készülő kép előtt, és lelkendezve dicsérte:

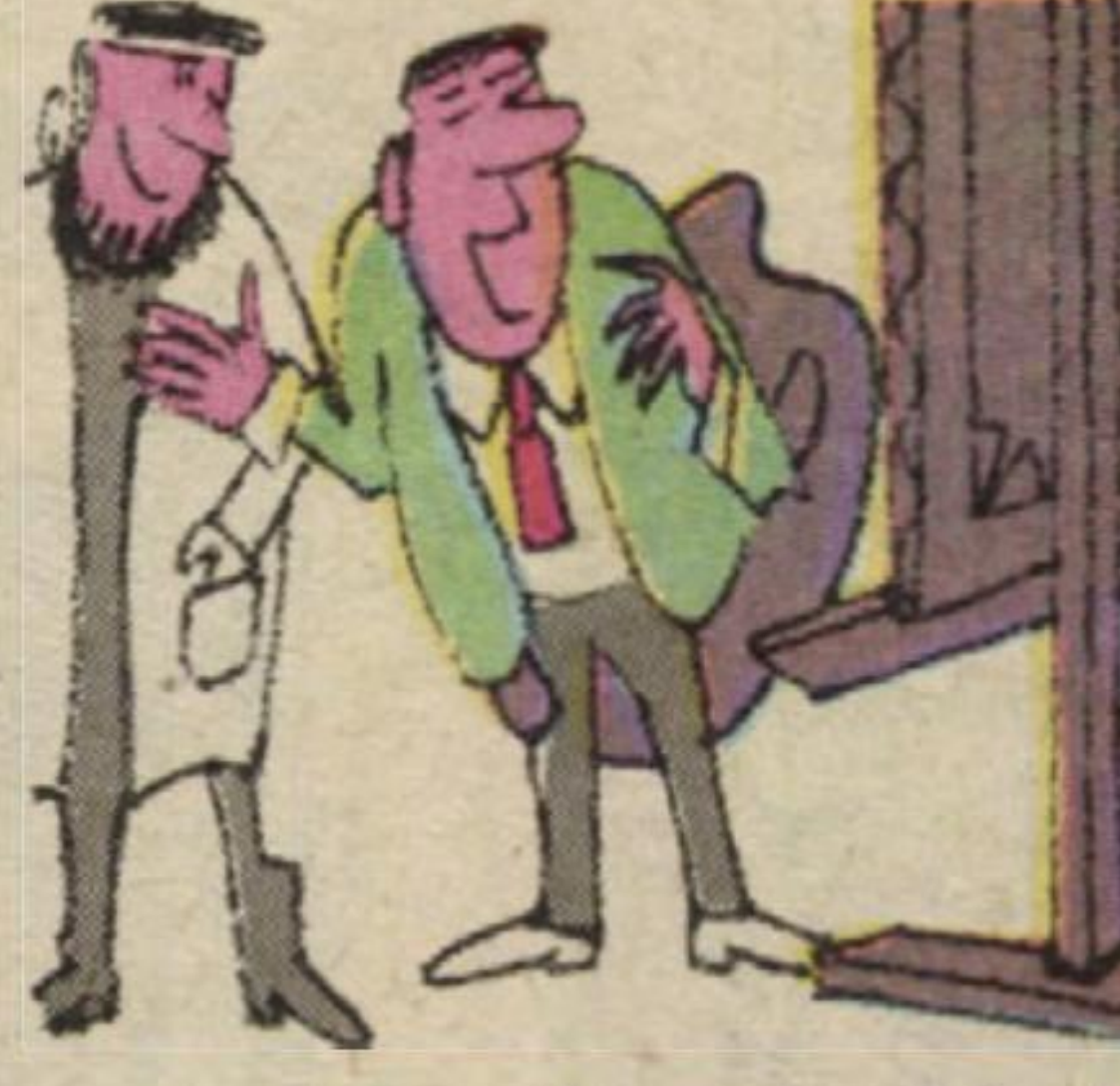

— Micsoda szinek! Micsoda összhang! Legszívesebben magammal vinném a színeit!

Szentiványi nyugodtan válaszolta:

— Meg is fogja tenni. Ugyanis ráült a palettámra! . . .

*

Szlányi Lajos, a népszerű tájképfestő, amikor a szolnoki művésztelepen dolgozott, egy napon vállára kapta festőállványát. Kezébe fogta festékes ládikóját, és elindult az országúton Szajol felé. Az úton találkozott egy öreg magyarral. Szlányi megkérdezte tőle:

— Ugyan kérem, kedves bátyám, legyen szíves megmondani, melyik úton jutok leghamarabb a szélmalomhoz?

Az öreg magyar kivette a pipáját a szájából, és bajusza alól odavetette:

— Aztán mér akar az úr odamenni?

— Hát le szeretném festeni.

Az öreg szánakozva nézett végig a poros ruhájú festőn, és sajnálkozva mondta:

— Arrul elkésett az úr. Mert azt a szélmalmot a múlt héten már lefestette valaki . . .

Révész Tibor gyűjtése

ÓVATOS BANYA

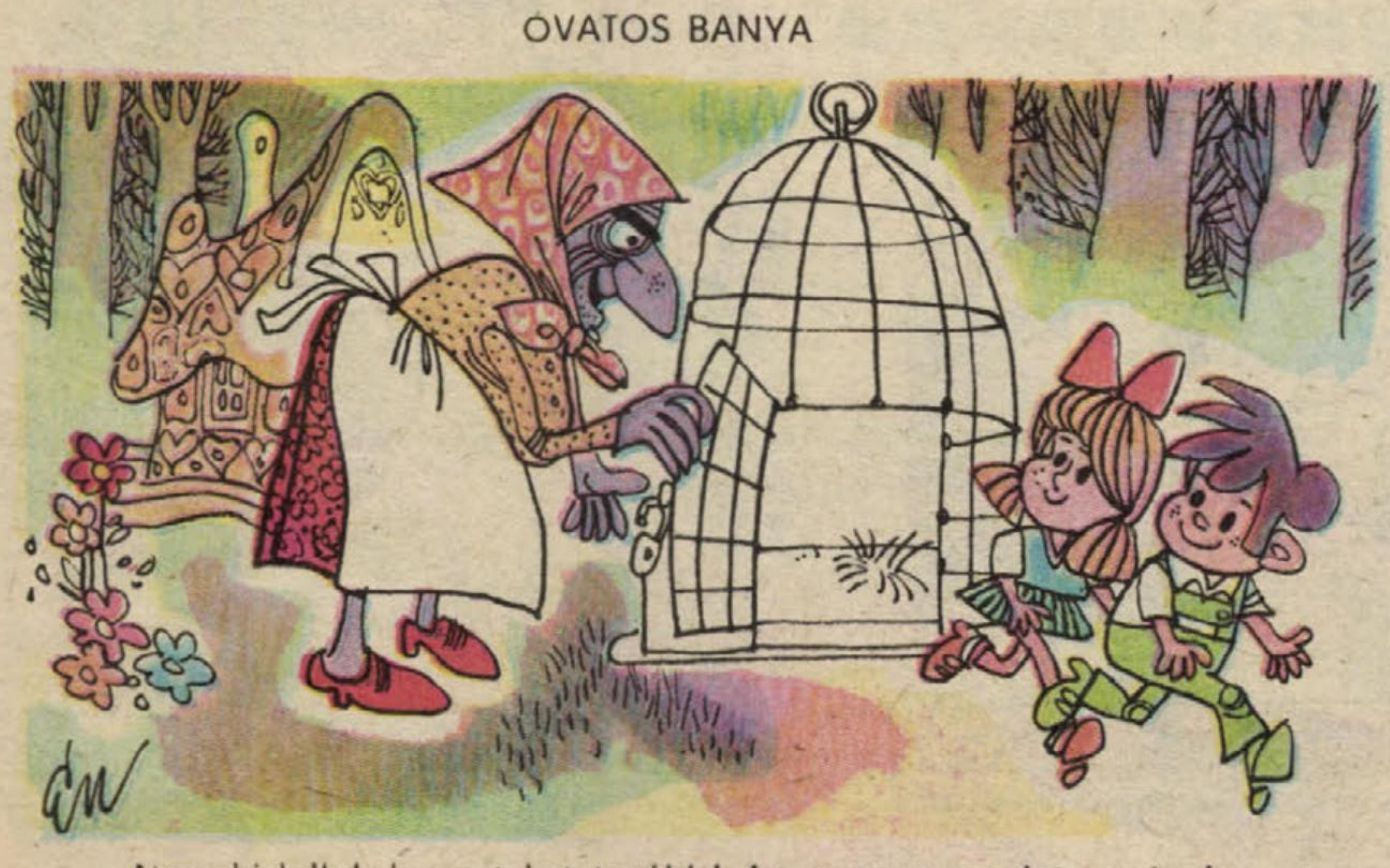

– Nem hizlallak benneteket tovább! Az orvosom szerint az én koromban már nem egészséges a sok koleszterin!

MAGYAR KÁBÍTÓSZER

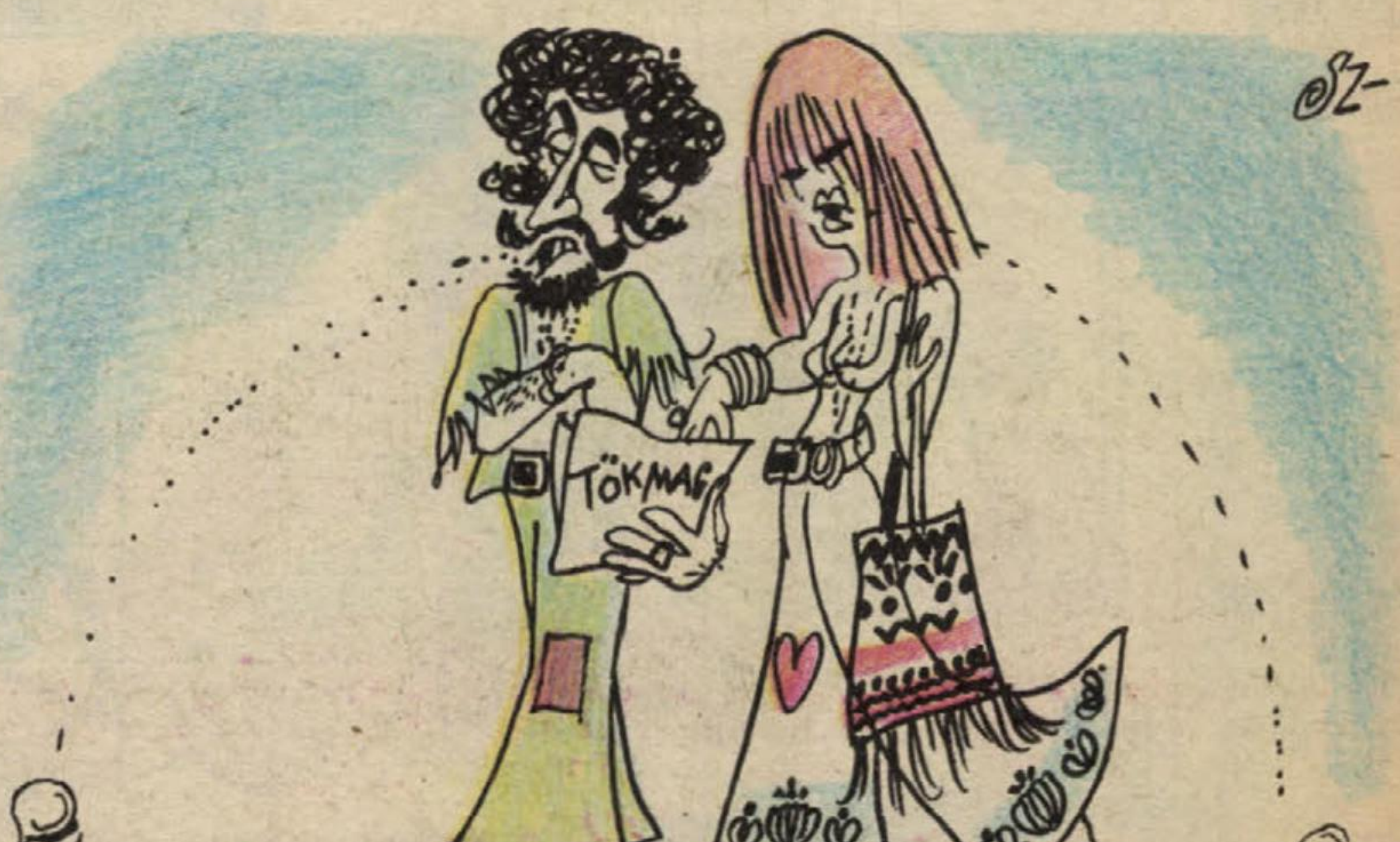

DÉL

VÁRNAI,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
DALLOS,
BRENNER

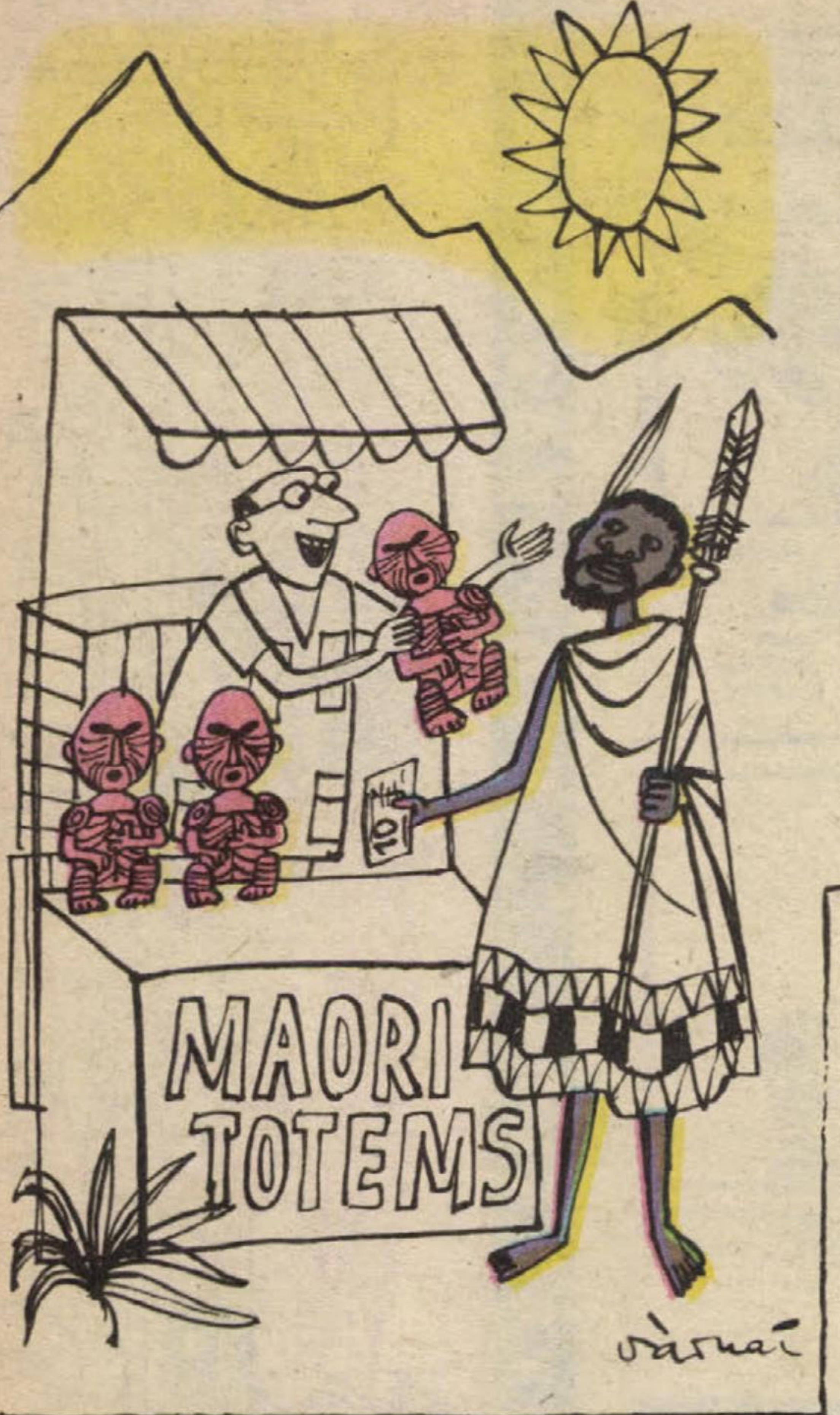
MAORI TOTEMS
10

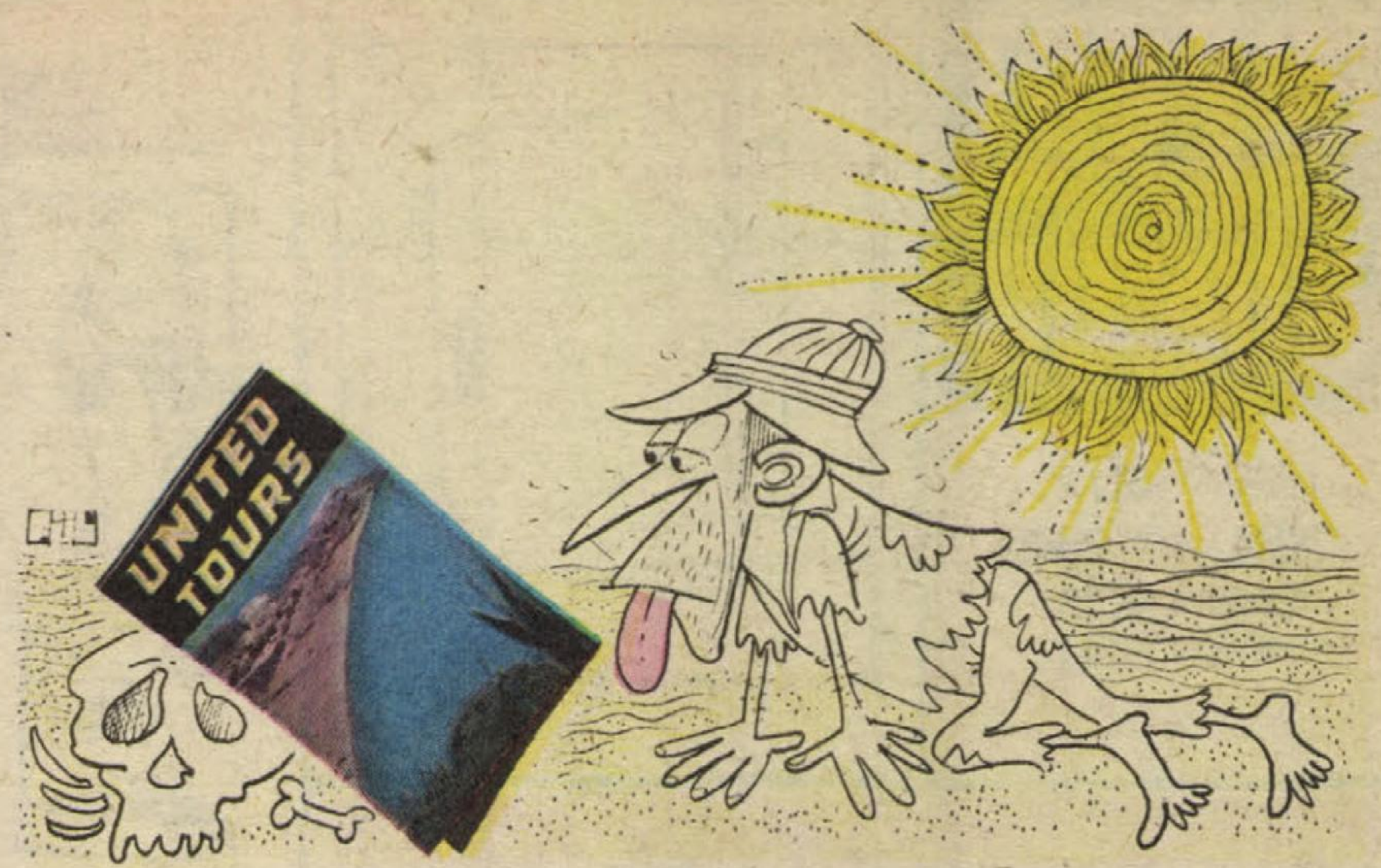
UNITED TOURS

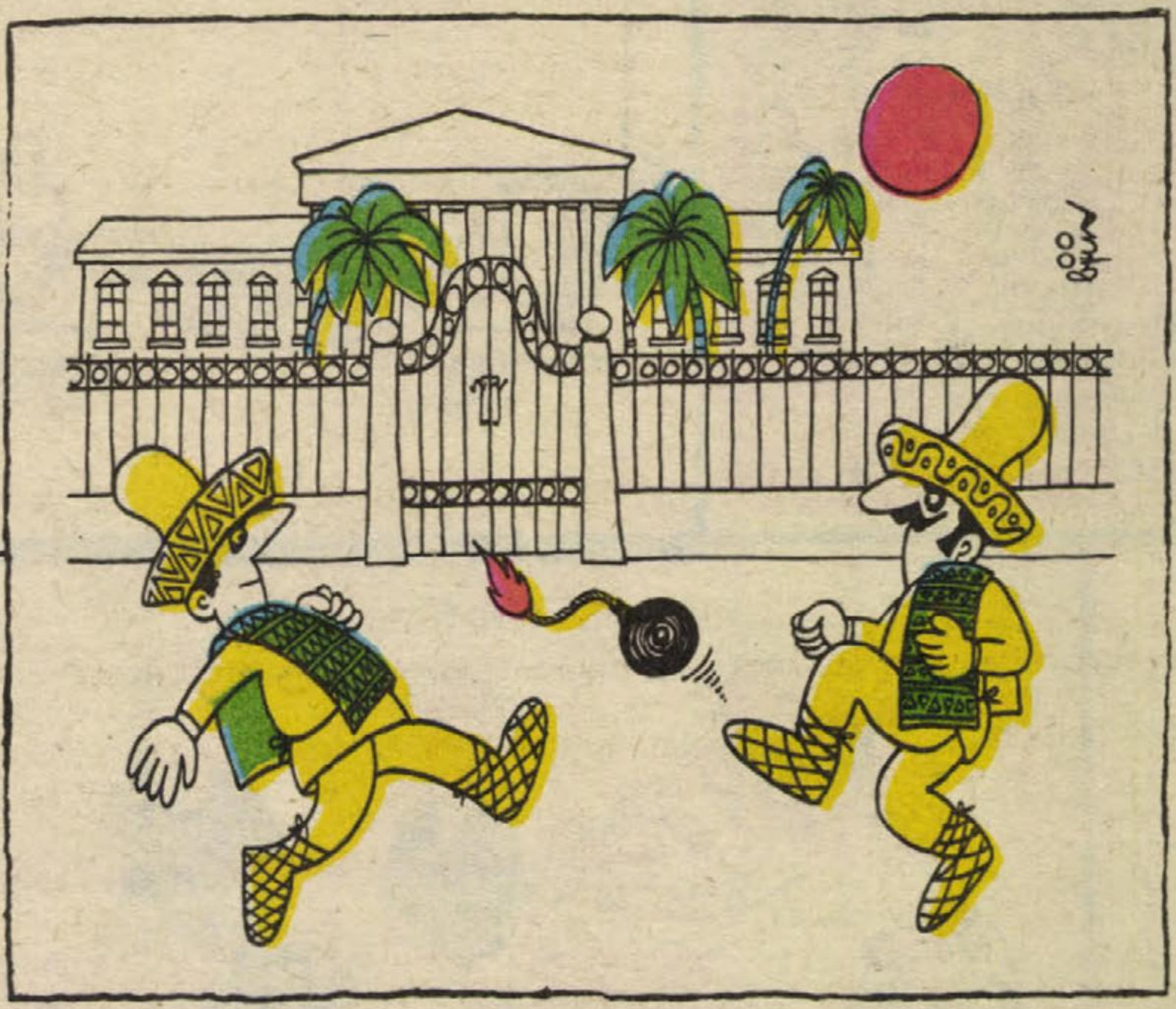

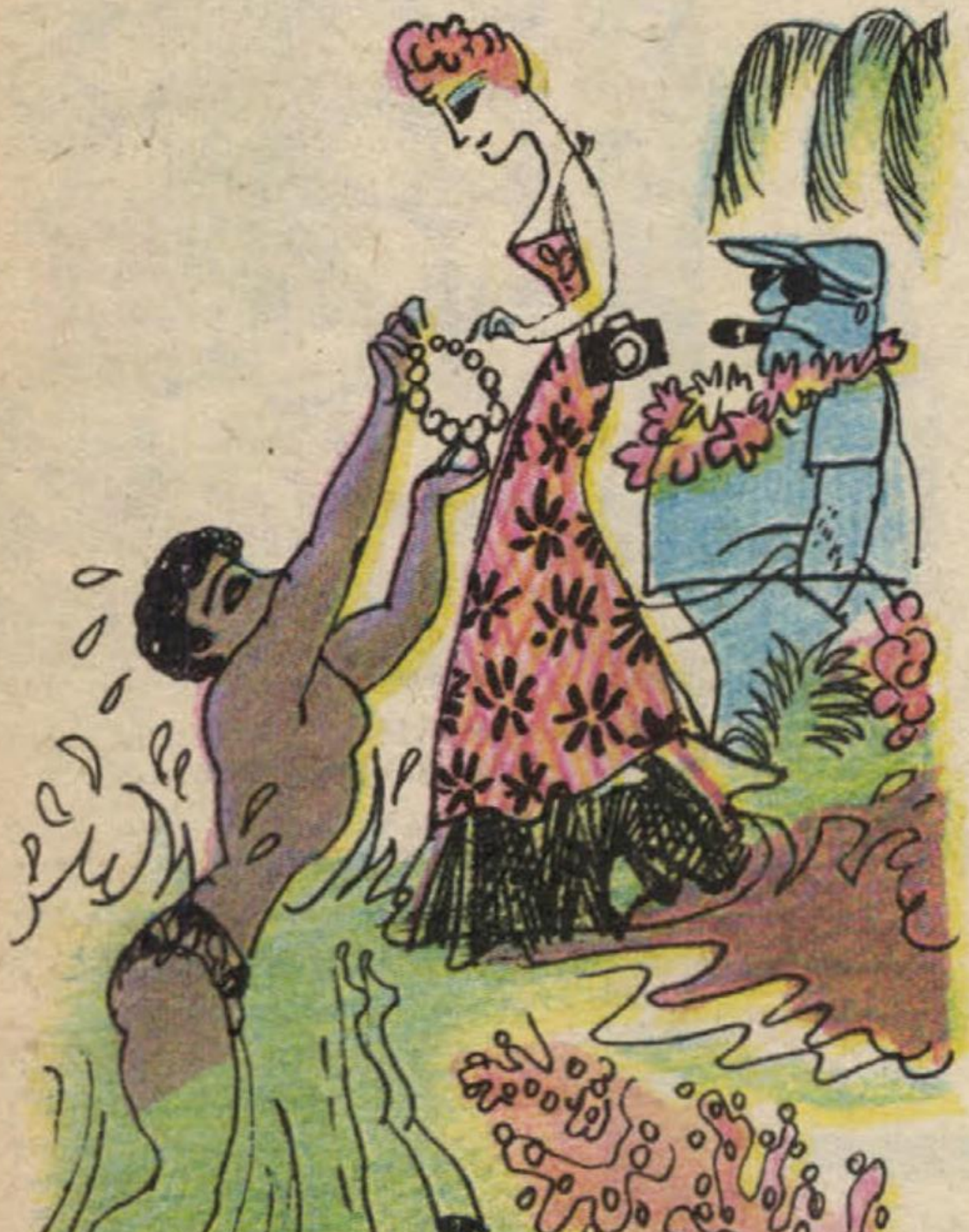

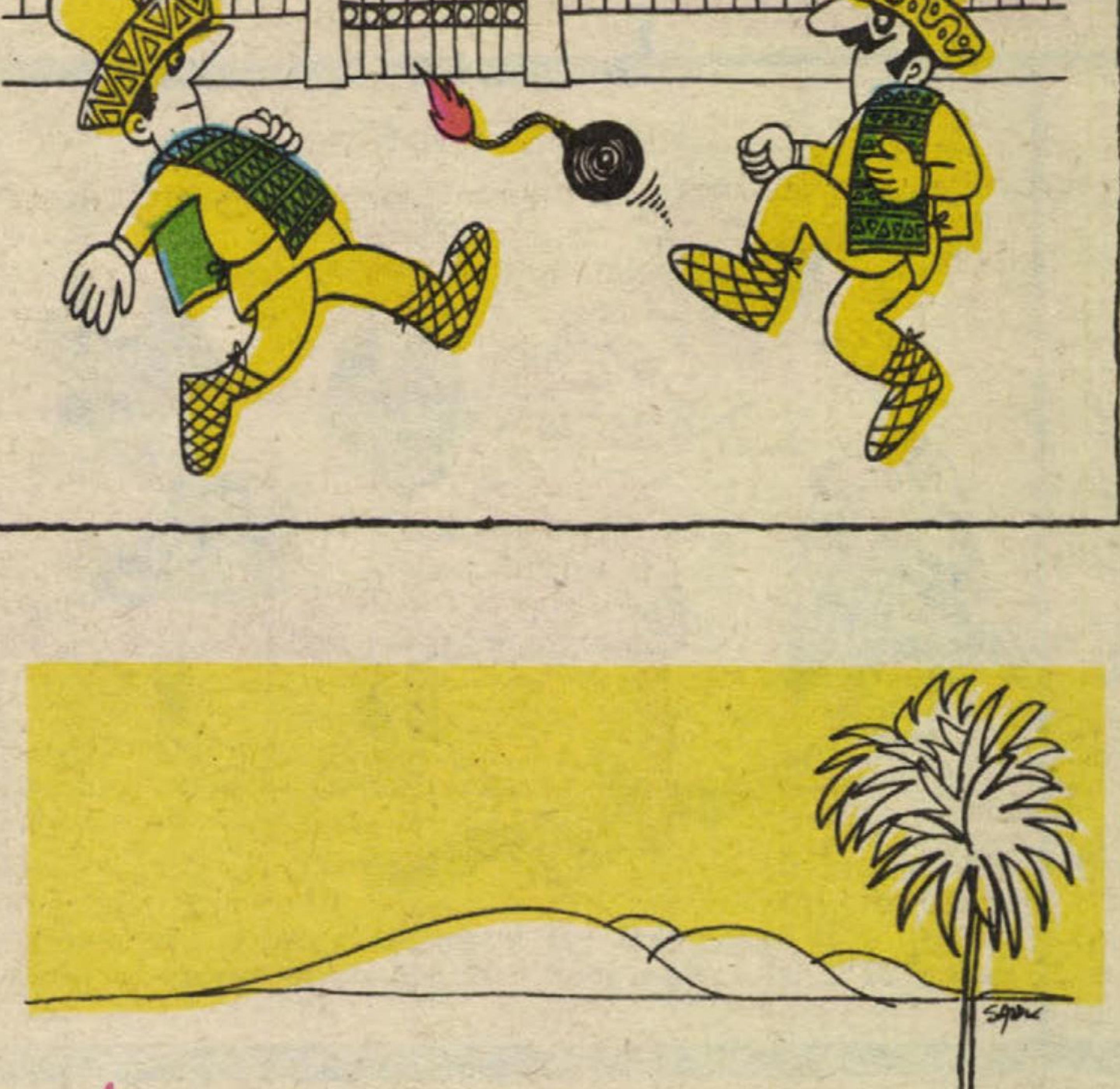

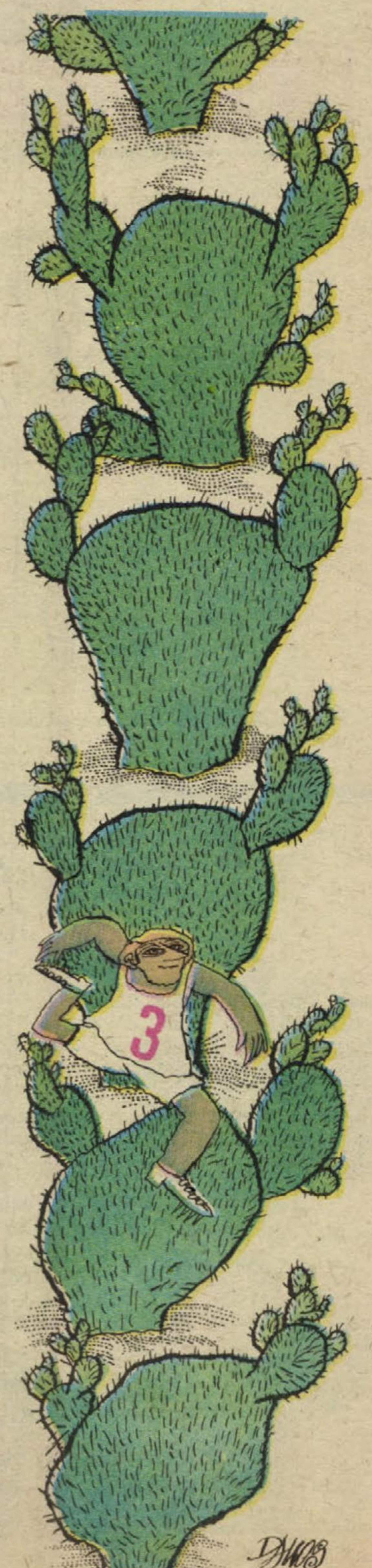

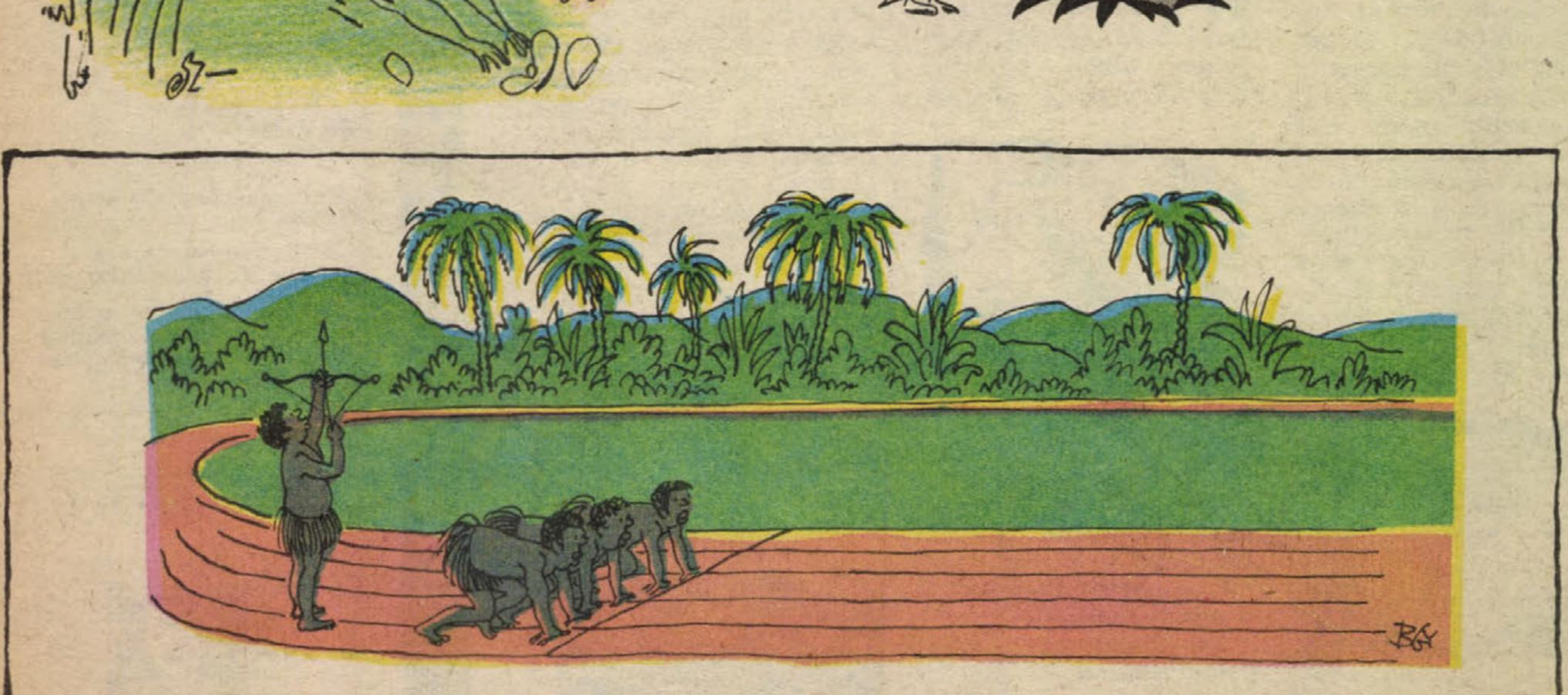

IMPORT HUMOR

(JUGOSZLÁV, CSEH, BOLGÁR ÉS FRANCIA LAPOKBÓL)

TERVEZÉSI HIBA

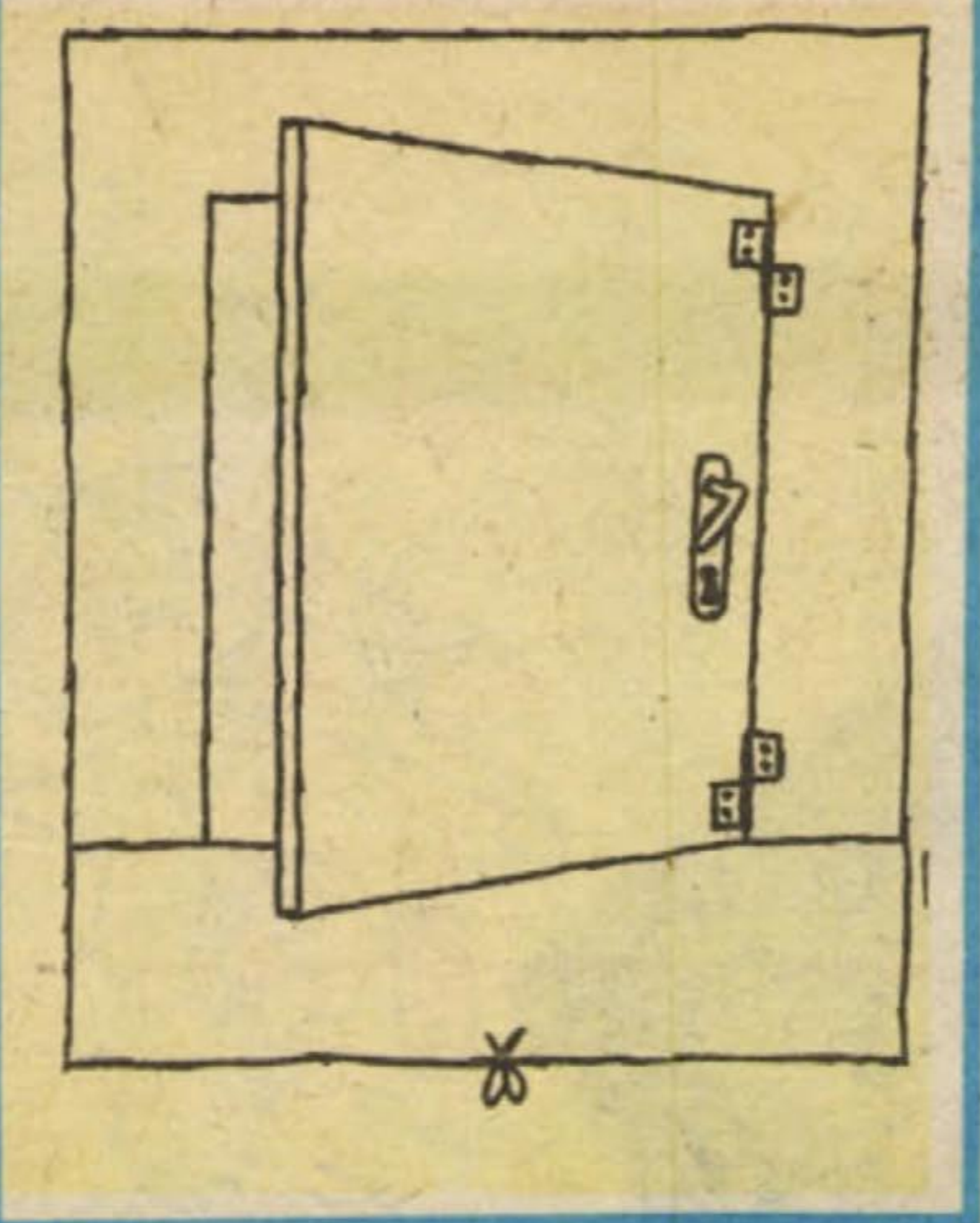

MEGÉRTŐ LAKÓTÁRSAK

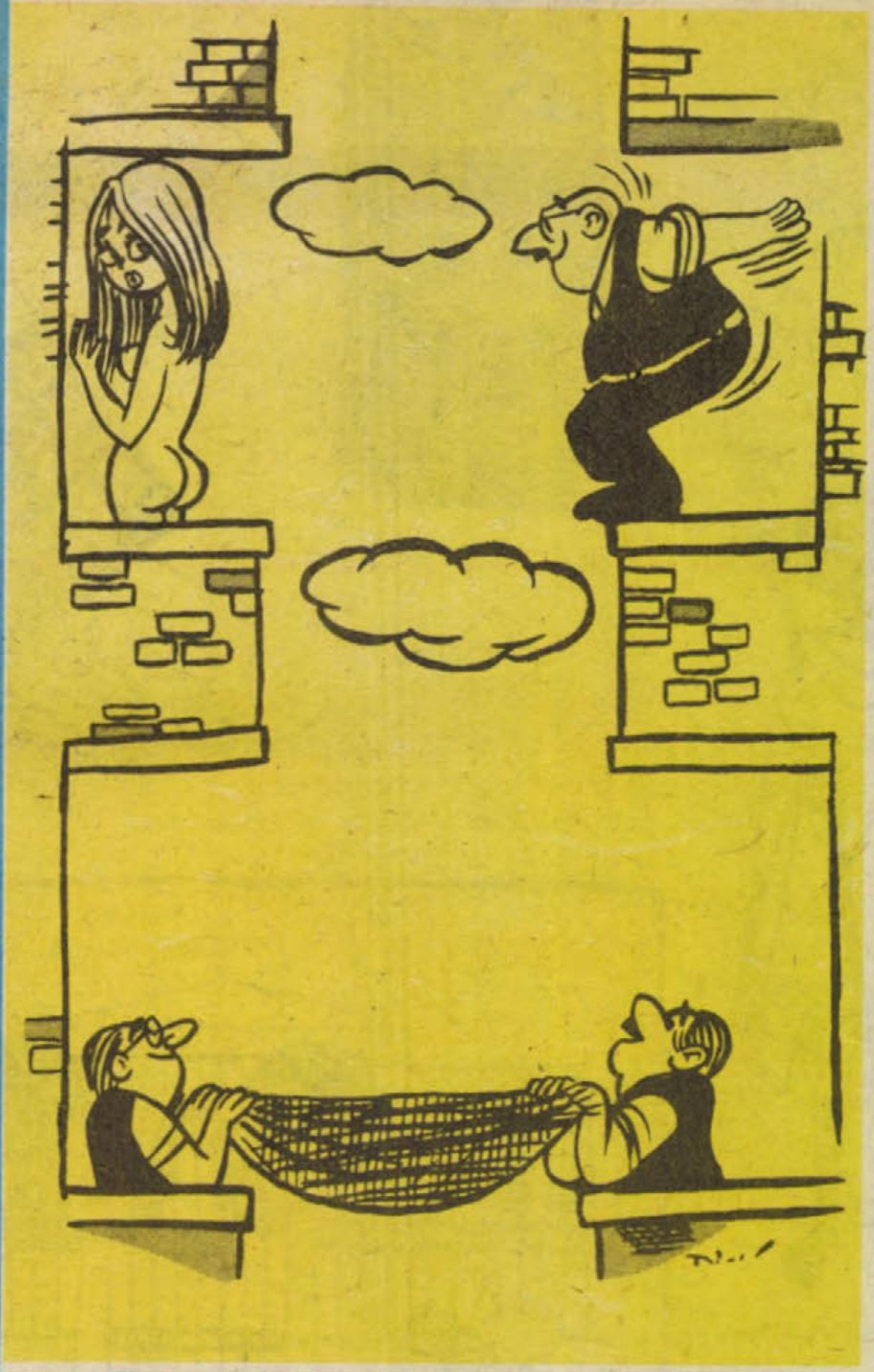

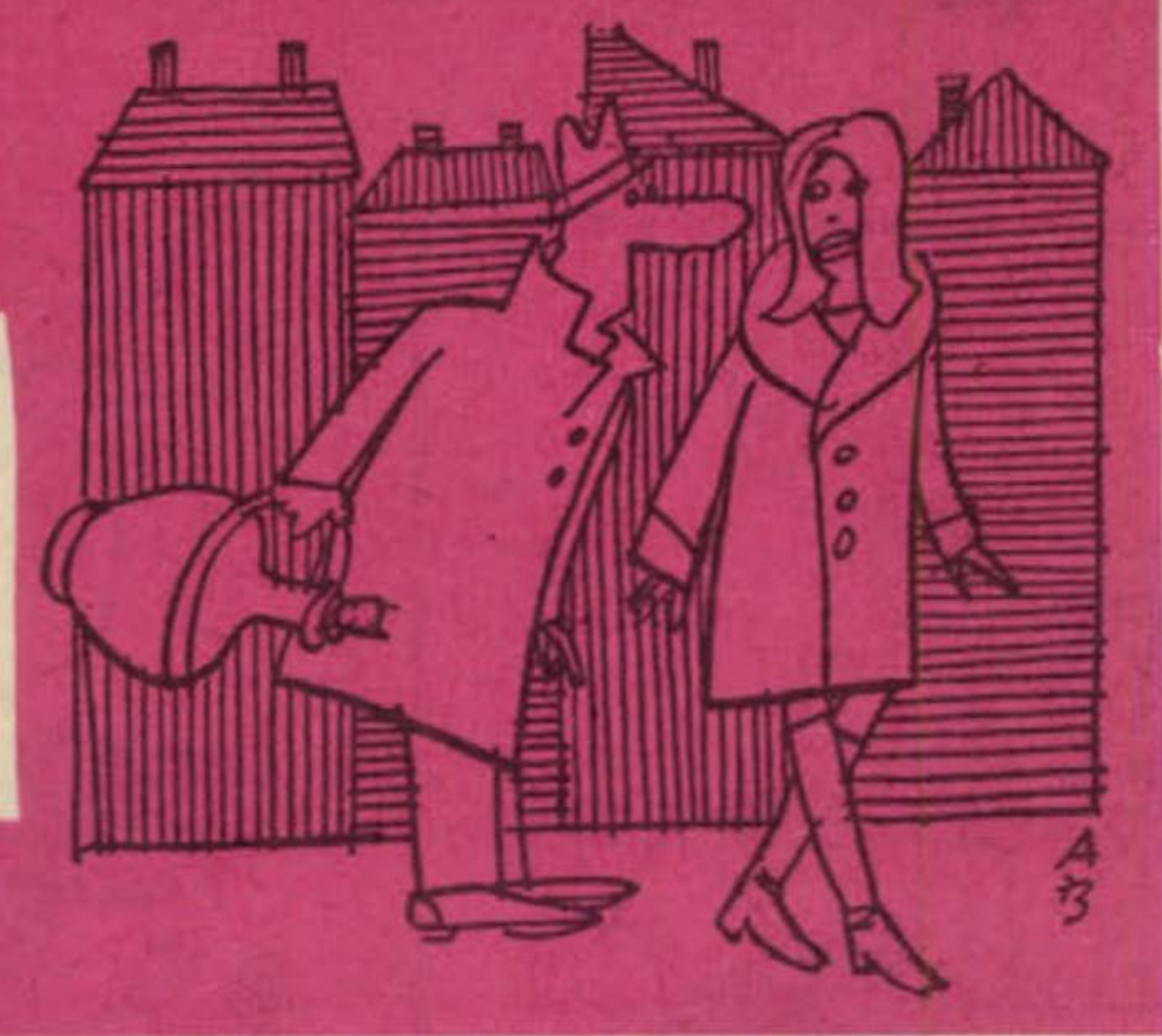

– Tudja, hogy milyen rossz érzés, ha az ember egyedül van...
– Nem tudom. Még nem vagyok férjnél.

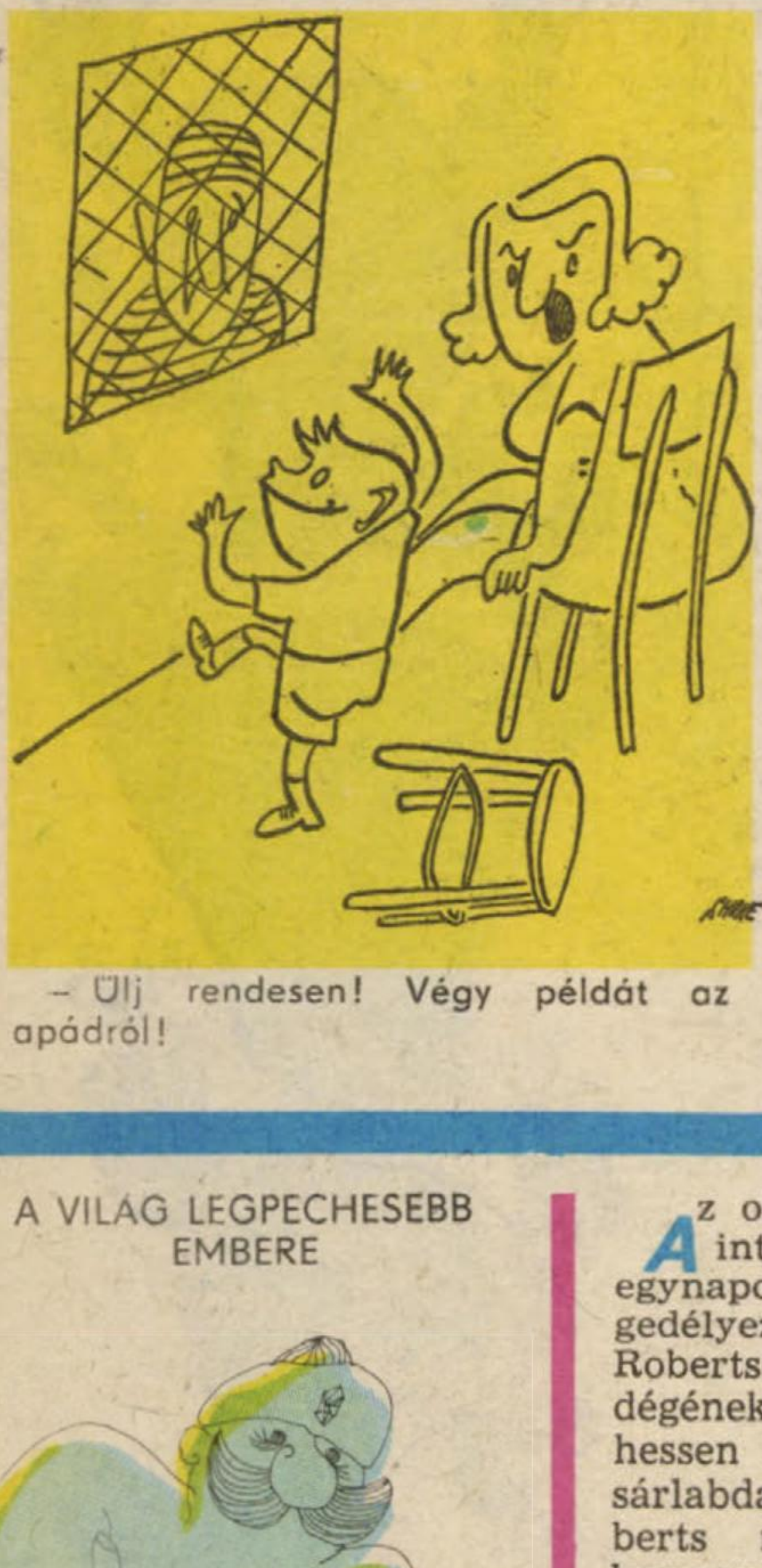

– Ülj rendesen! Végy példát az apádról!

A JÓSNŐ

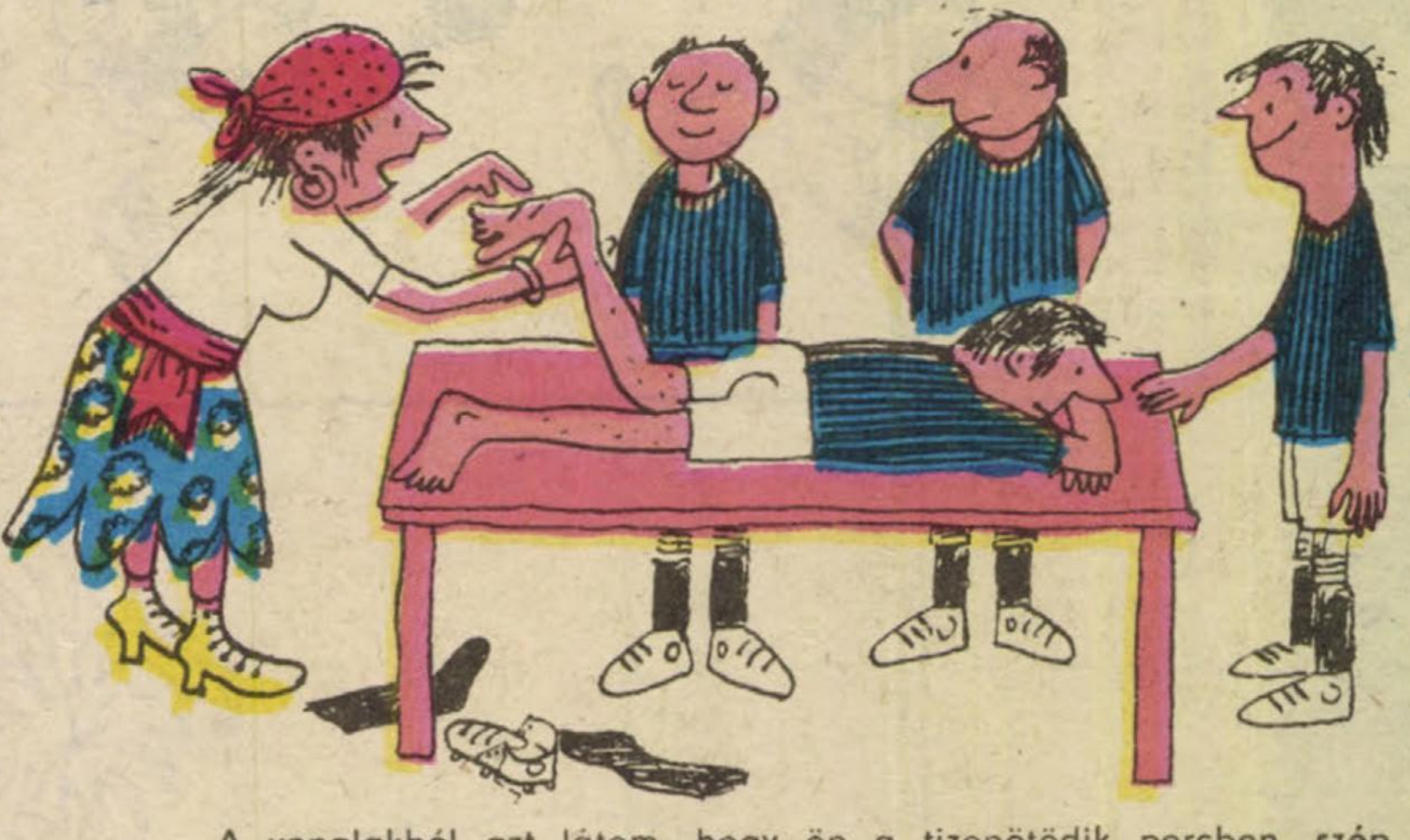

– ...A vonalakból azt látom, hogy ön a tizenötödik percben, szép szöktetés után, ballal a jobb felső sarokba bombáz...

A VILÁG LEGPECHESEBB EMBERE

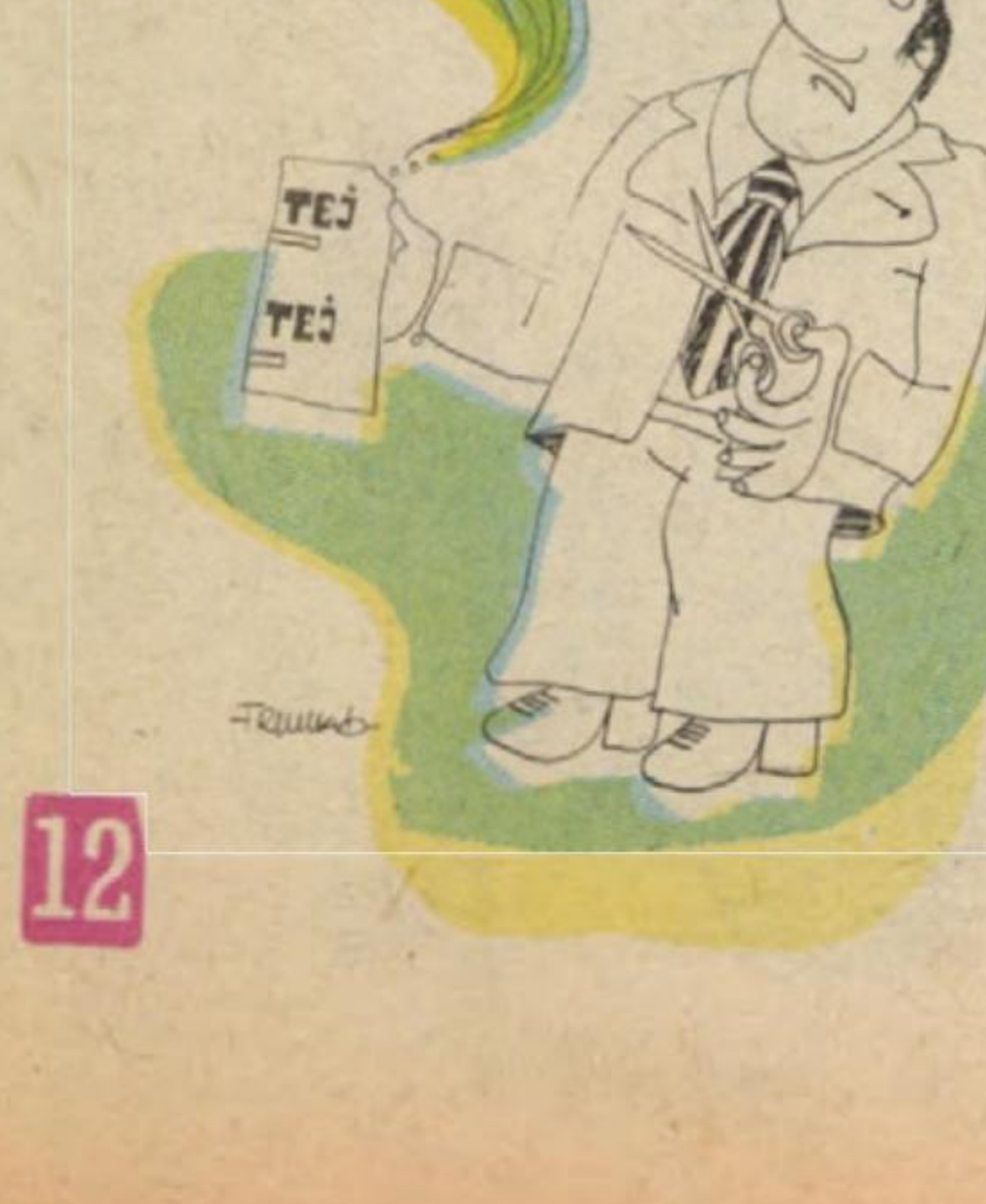

TRIBÜN

Az oklahomai javítóintézet igazgatója egynapos eltávozást engedélyezett Raymond Roberts nevű törzsvendégének, hogy levezethessen egy bajnoki kosárlabda-mérkőzést. Roberts mindkét csapat legnagyobb megelégedésére bíráskodott a mecscsen, aztán nem tért vissza a javítóintézetbe, mire az igazgató körözőlevelet adott ki ellene.

— Különös ismertetőjele — írta —, hogy erős lencséjű pápaszemet visel és bal szeme üvegből van.

Szép kis játékvezető.

Winchesterben kétszáz szárnyas részvételével száznegyven mérföldes távon postagalambversenyt rendeztek. A nagy összecsapást Robin Bell, II. Erzsébet madara nyerte. A pályadíjat — három fontot — postán küldték el a győztes címére.

Természetesen nem galambpostán.

A Toronto Metros vezetősége tízezer nézőre számított, de csak ötezren jöttek el a Seattle Sounders elleni labdarúgó-mérkőzésre. Az elnökség erre merész ötlettel úgy határozott, hogy a következő mecscsekre profiszurkolókat szerződtet. Ezer tizenhat éven aluli gyerek, aki elsőnek érkezik a stadionba, egy-egy dollár juttatásban részesül. Ennek fejében kötelesek a hazai csapat kapuja mögé ülni és telitorokból buzdítani a Metros együttesét.

— Ha ki is kapunk — mondta az elnök —, legalább ne csendben kapjunk ki.

(p. p.)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

NE HABOZZON SOKÁIG...

JÖJJÖN HOZZÁNK!

A BUDAPESTI KÖZLEKEDÉSI VÁLLALAT FELVESZ FÉRFIAKAT AUTÓBUSZ-VEZETŐNEK

21 éves kortól, 2 éves, legalább 3,5 tonnás tehergépjárműn szerzett gyakorlattal.

ÉVI 10 000 Ft FORGALMI JUTTATÁS!

Felveszünk továbbá 20 éves kortól az általános iskola 8 osztályát elvégzett

FÉRFIAKAT ÉS NŐKET VILLAMOSKOCSI-VEZETŐNEK, FÉRFIAKAT HÉV-MOTOR-VEZETŐNEK

A villamoskocsi-vezetőnek évi 8000 Ft,

a HÉV-motorvezetőnek évi 5000 Ft munkaköri pótlék

A járművezetők, ha a megkívánt feltételek fennállnak, nyugdíj-korkedvezményben részesülnek.

FELVÉTEL:
VII., KERTÉSZ U. 16.

BKV

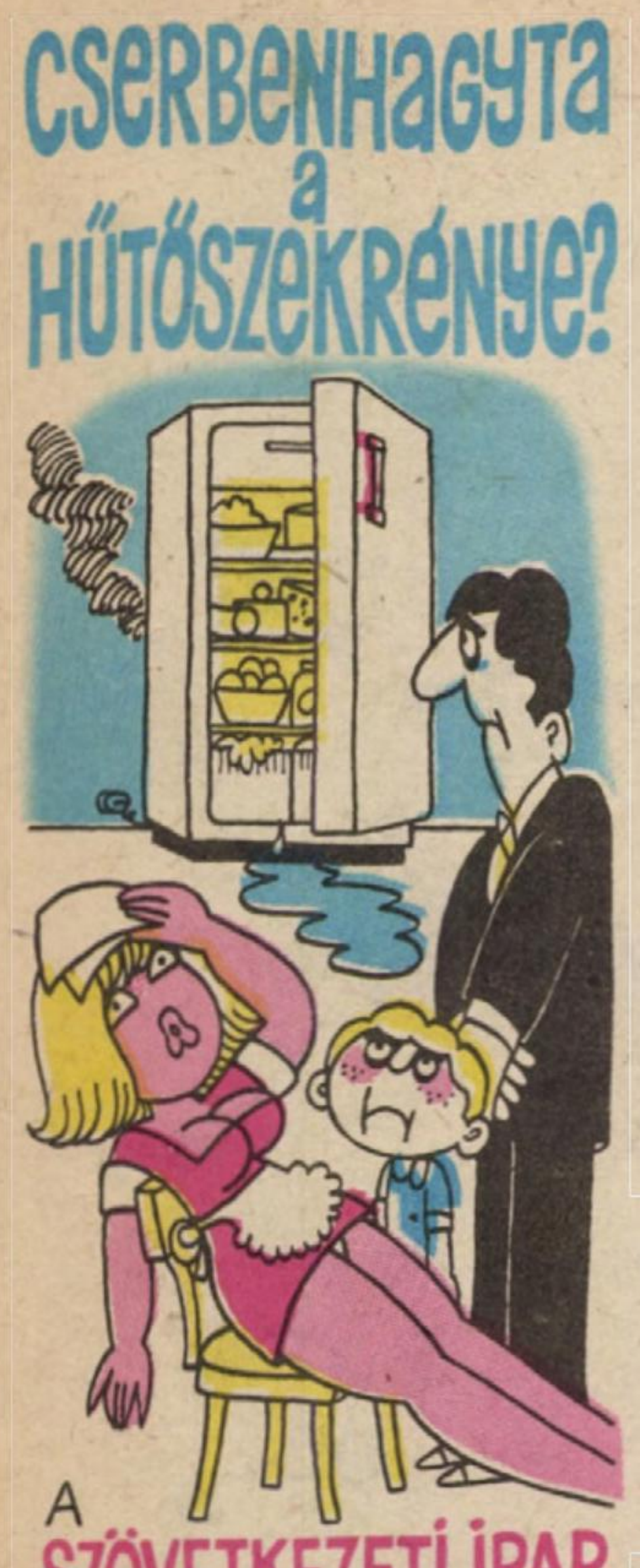
CSERBENHAGYTA a HŰTŐSZEKRÉNYE?

A SZÖVETKEZETI IPAR AZONNAL ELSŐSEGÉLYT NYÚJT!

HIBABEJELENTÉS: naponta 7.30-tól 19 óráig, a 313-313, a 126-140 és a 117-809-es telefonszámon.

KÜLFÖLDI ÉS IMPORT HŰTŐGÉPEK GYORS, SZAKSZERŰ JAVÍTÁSA

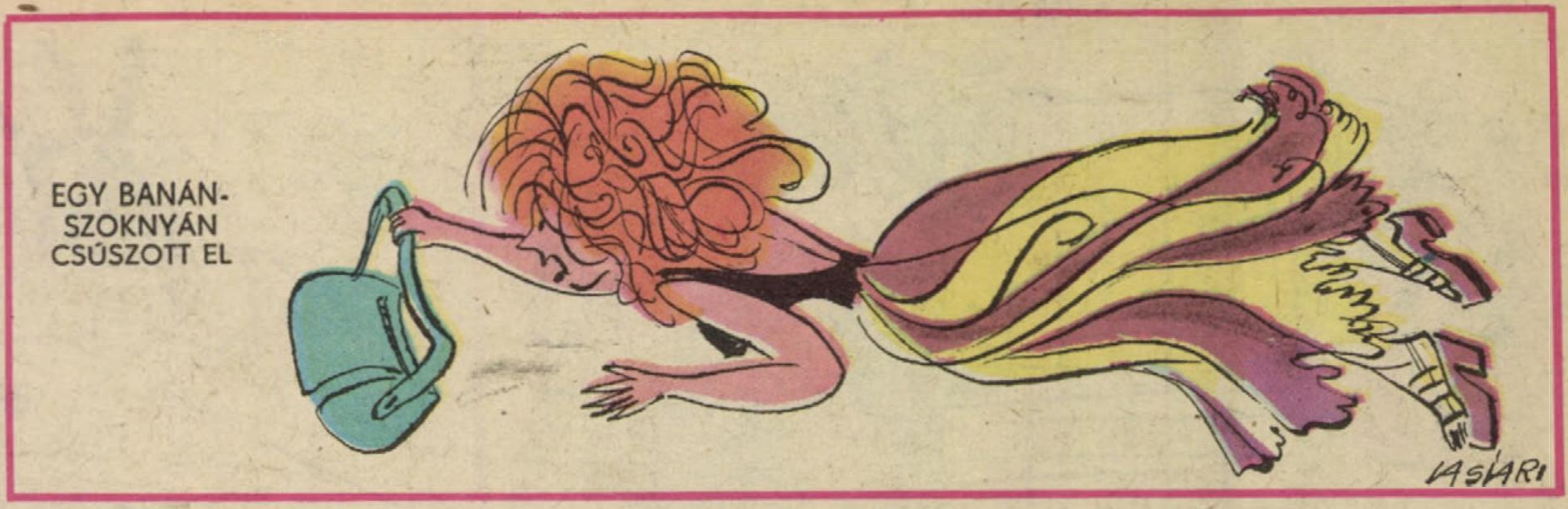

EGY BANÁNSZOKNYÁN CSÚSZOTT EL

LASÁRI

Ellesett megjegyzések

A CSALÓDOTT SZESZTESTVÉR

— Amikor a paprikaszeszt hirdető első plakátok megjelentek, boldogan sóhajtottam föl: Végre egy szesz, amit alibivel együtt árulnak! Mert az ellen igazán nem lehet kifogása a nejem őnagyságának, hogy „izomerősítő, fáradtságcsökkentő, a vérkeringést fokozó" csodaszert fogyasztok. Azután jöttek a következő hirdetések, és kiderült, hogy bedörzsölésre való, nem pedig öblögetésre.

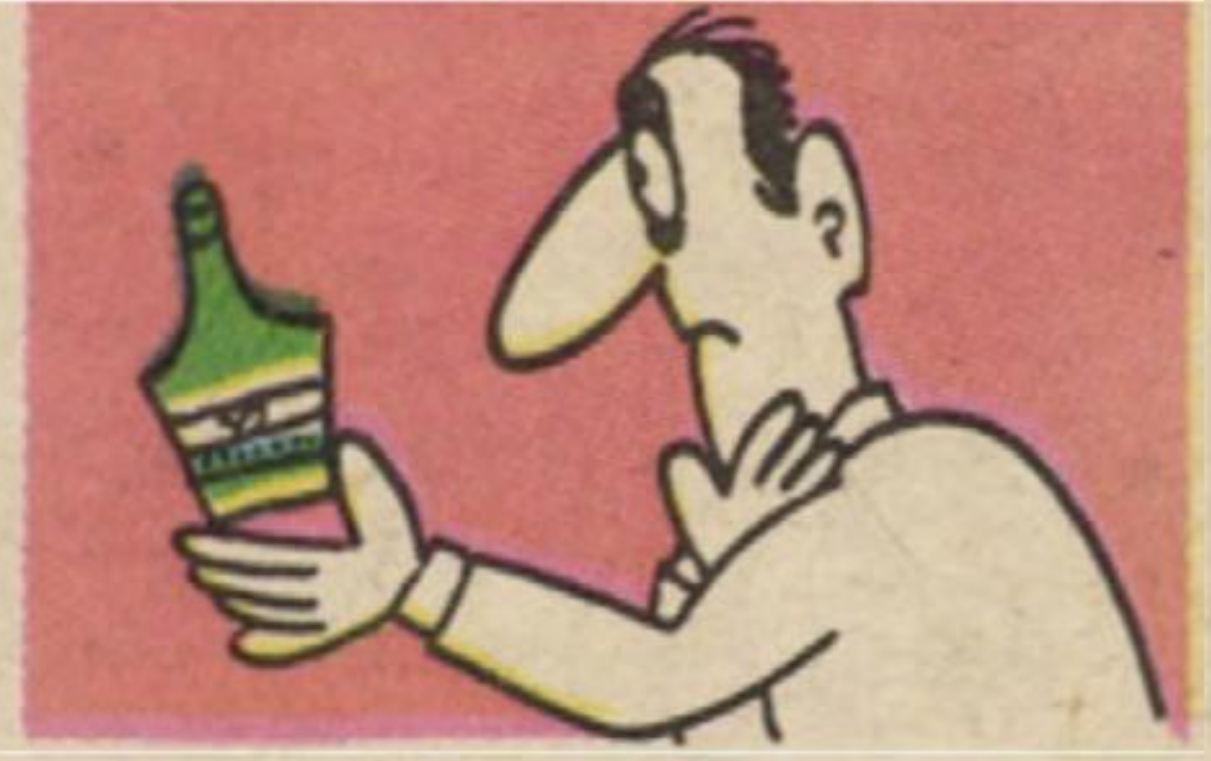

ANYÓS A VEJÉNEK

— Vedd tudomásul, hogy nekem több közöm van a lányomhoz, mint neked. Elvégre előbb volt az én lányom, s csak aztán lett a te feleséged.

(Tetszettek hallani már arról, hogy ez fordítva is előfordult?)

ASSZONYI FÁJDALOM

— Éjfélkor jött haza a kedves férjem, és képes volt megcsókolni *ugyanavval* a szájjal, mint azt a nőt.

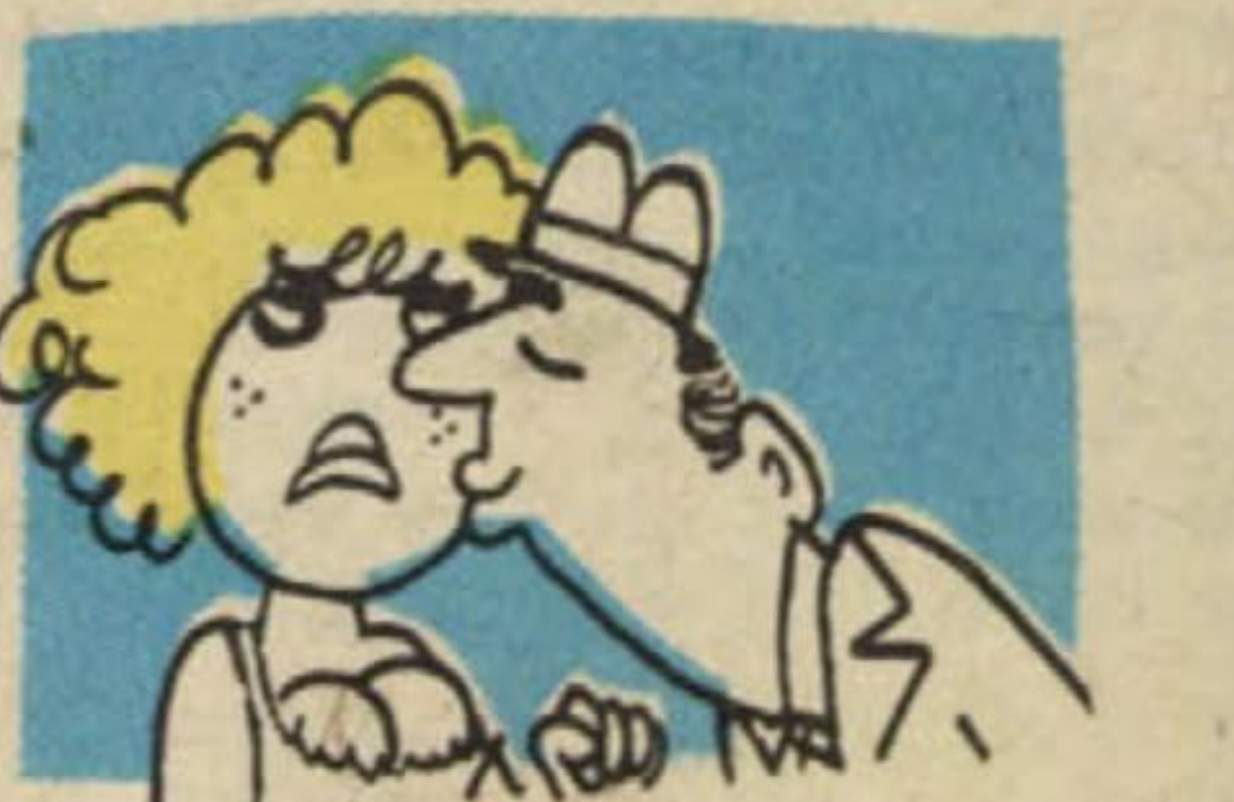

EGY AMBICIÓZUS IFJÚ

— Focista leszek, és ha húszéves koromig nem sikerül az NB I-be kerülnöm, legfeljebb elmegyek orvosnak.

EGY IDŐSECSKE HÖLGY HÁROM MEGJEGYZÉSE

— Borzasztóak ezek a mai fiatalok! Fölszállok a villamosra, tömött szatyor a kezemben, nem tudok fogózkodni, ő pedig ül kényelmesen elterpeszkedve, s nem mozdulna a világért sem.

— Borzasztóak ezek a mai fiatalok! Fölszállok a villamosra, tömött szatyor a kezemben, s ő, amint meglát, fölpattan, és jó hangosan, hogy az egész kocsi hallja, így szól: Tessék leülni, *néni* kérem!

— Borzasztóak ezek a mai fiatalok... Olyan fiatalok!

s. l.

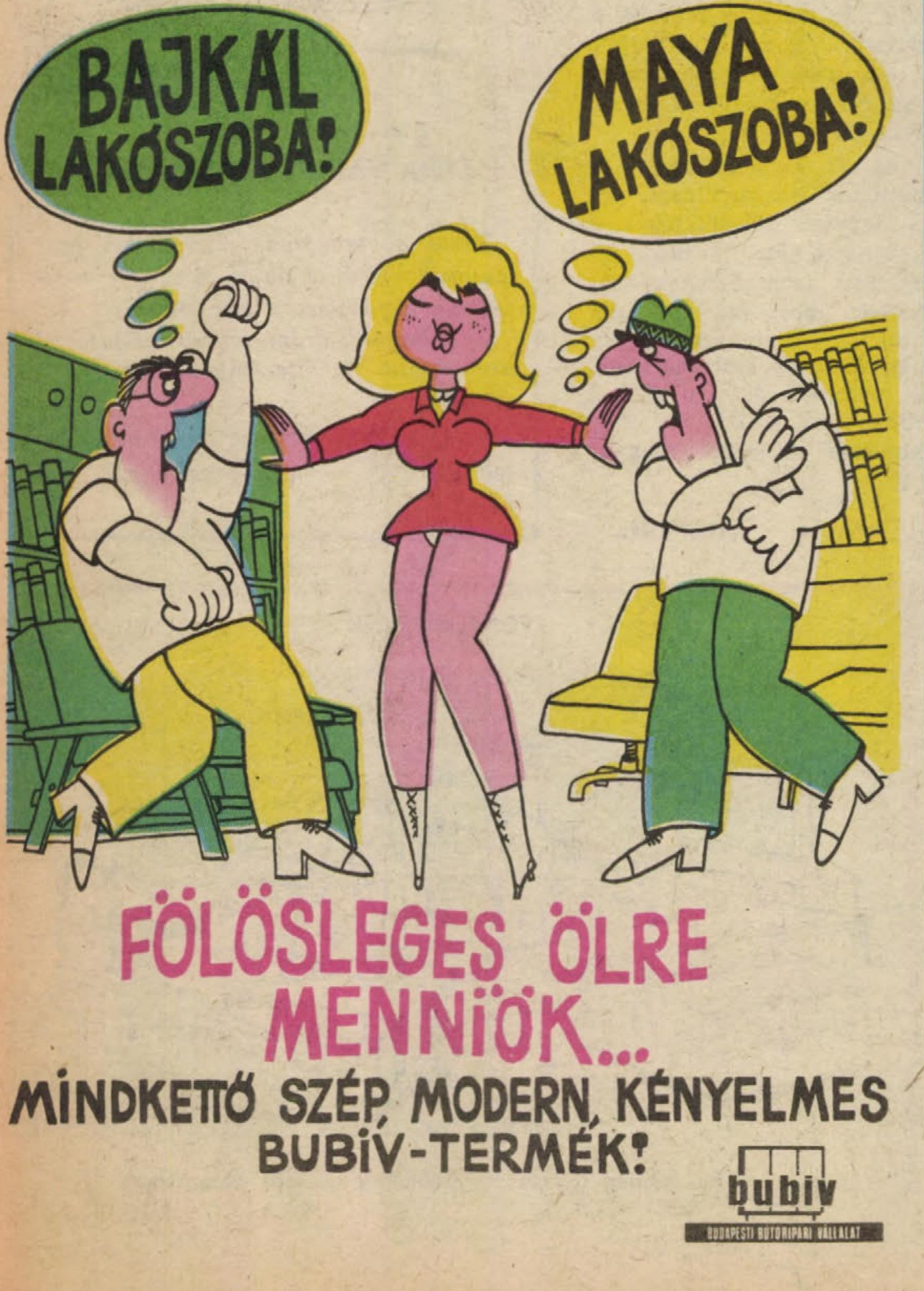
BAJKÁL LAKÓSZOBA!
MAYA LAKÓSZOBA!
FÖLÖSLEGES ÖLRE MENNIÖK...
MINDKETTŐ SZÉP, MODERN, KÉNYELMES BUBÍV-TERMÉK!
bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

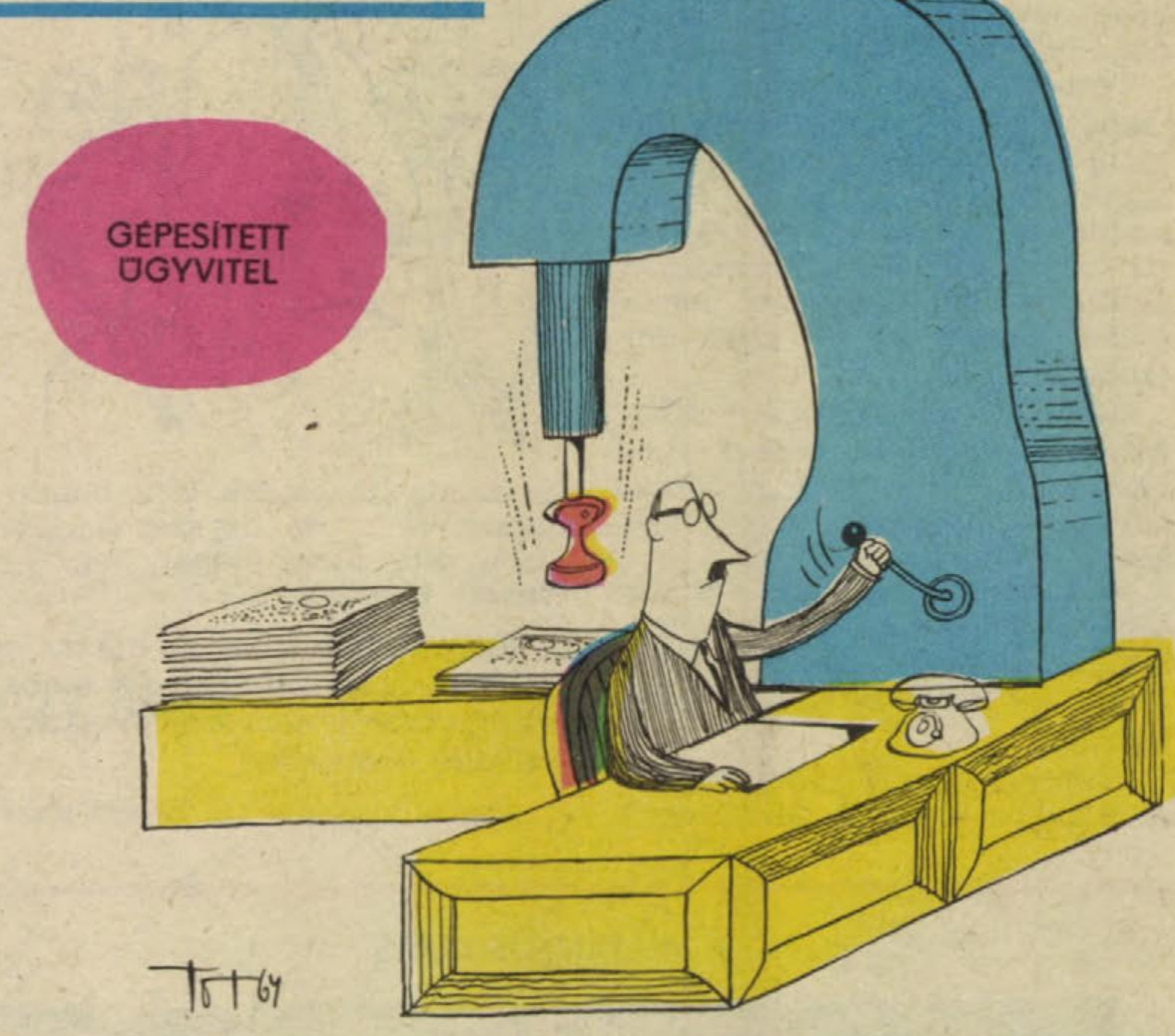

GÉPESÍTETT ÜGYVITEL

Tóth 67

ESTE NYOLC UTÁN

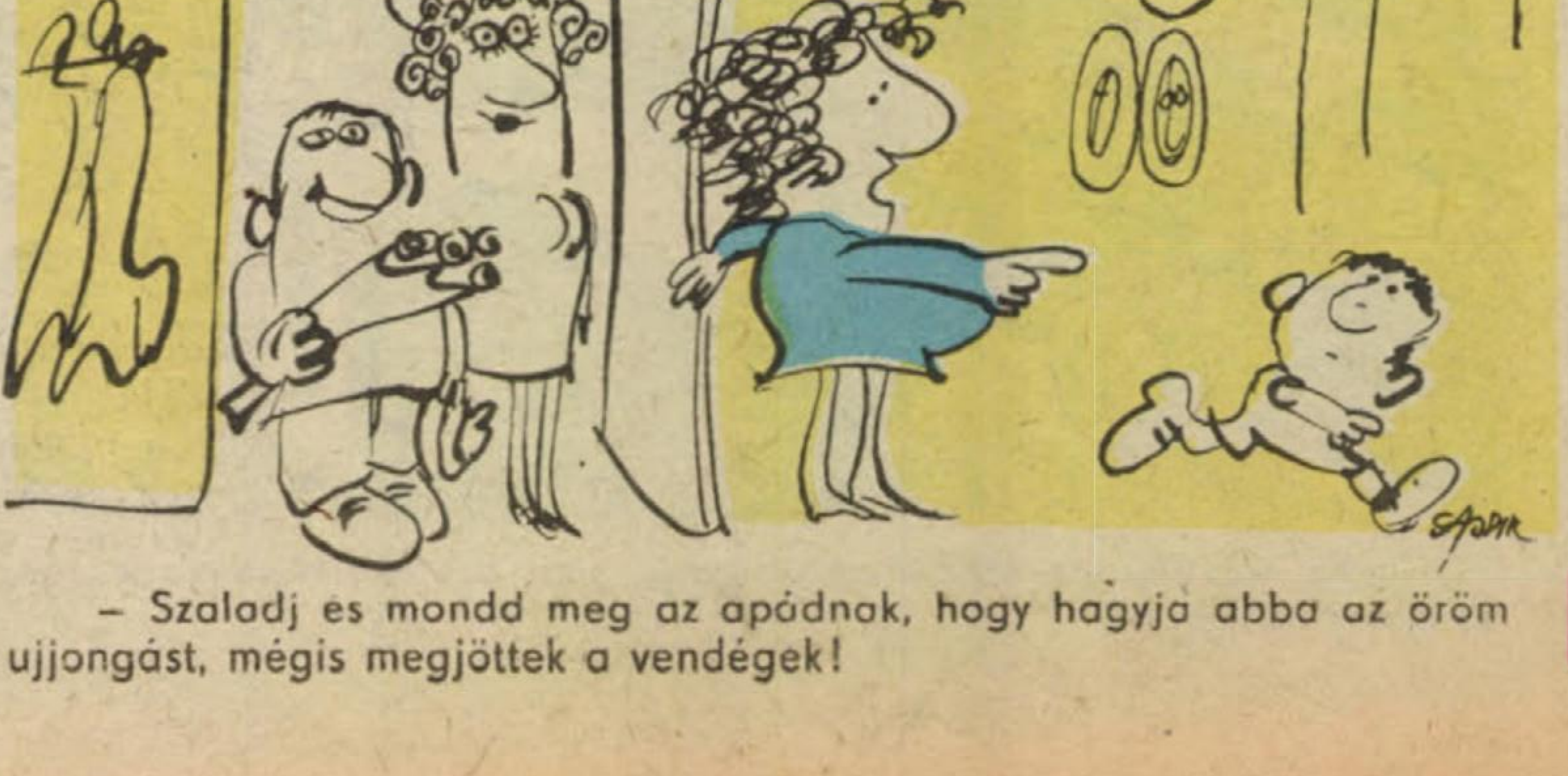

– Szaladj és mondd meg az apódnak, hogy hagyja abba az öröm ujjongást, mégis megjöttek a vendégek!

A SIKER TITKA

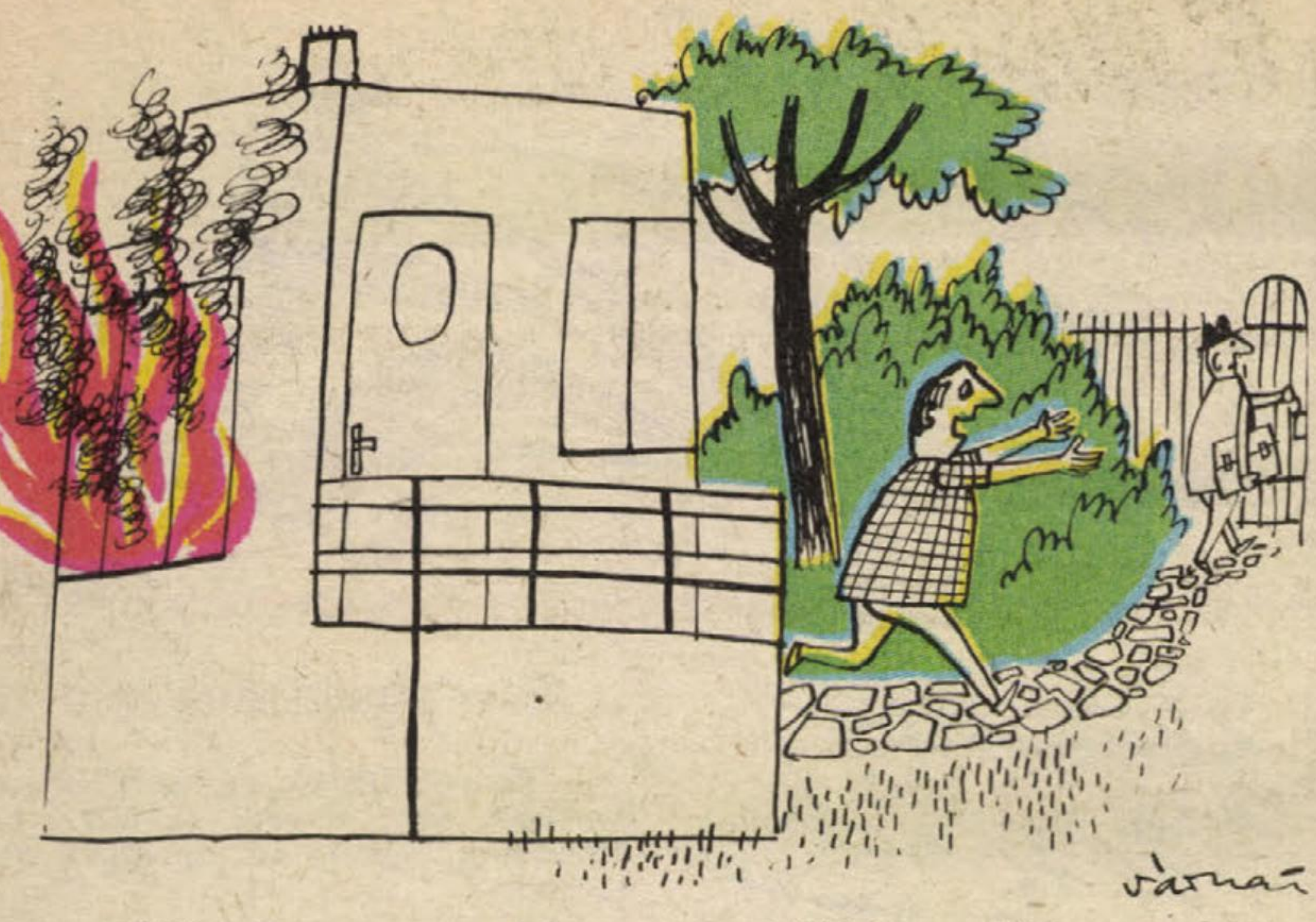

– Jöjjön vissza, meggondoltam magam! Mégis megkötöm azt a házbiztosítást!

ETETÉS

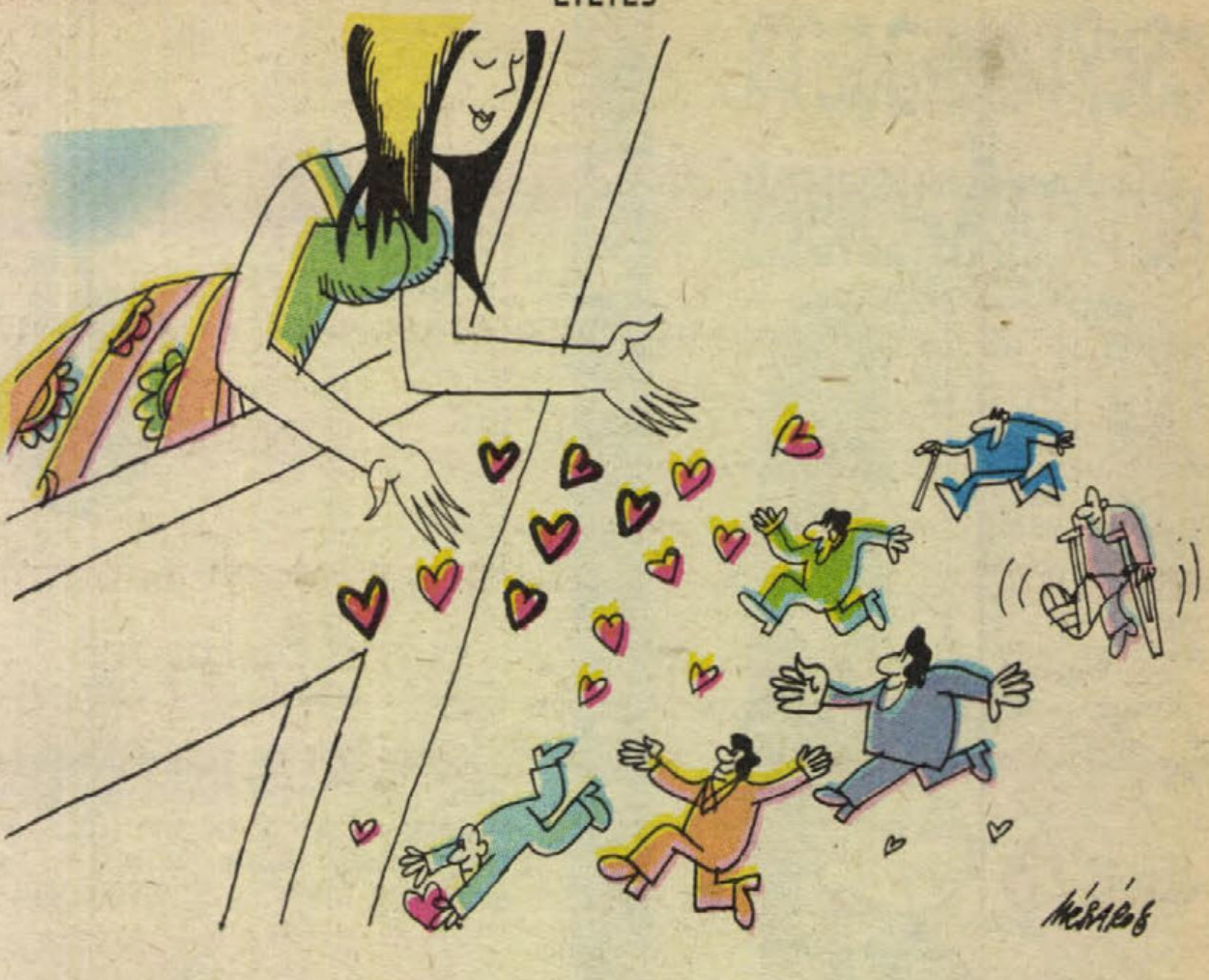

A GÖRCS-CSINÁLTA HOZZÁSZÓLÓ

Csepregi lakótárs egyetlen lakógyűlést sem mulasztott el. Figyelte a hozzászólásokat, és hol helyeslőleg bólogatott, ha egy-egy felszólaló a kerületük fejlődéséről beszélt, hol rosszallólag csóválta a fejét, hallva a jogos kifakadást egy-egy csődöt mondott lift, szemetes lépcsőház, kidobált hulladék miatt.

Ám fennhangon soha egyetlen szóval sem közölte saját észrevételeit. Már a gondolattól, hogy neki is fel kellene szólalnia, torkában lüktetett a szíve.

Történt azután, hogy az egyik lakógyűlésen az elnök hiába nógatta hozzászólásra a megjelenteket. Talán a szokásosnál hosszabbra nyúlt beszámolótól, talán a nagy melegtől mindenki elpilledt. Szó, ami szó, néma csend fogadta az udvarias unszolást.

Csepregi lakótársnak ekkor hirtelen görcs állt bele a reumás jobb karjába. Hogy könnyítsen a fájdalmán, oldalt lassan kinyújtóztatta...

— Csepregi lakótárs, úgy látom, szólni kíván. Tessék, tessék! — az elnök valósággal unszolta. — Ki vele! Szóljon csak bátran!

Csepregi báván elvonta tekintetét beteg karjáról. Mi? Hogy? Én? A váratlan felszólítás villámcsapásként érte. Most kapott csak észbe... és talán még a szokottnál is jobban elátkozta reumáját. De már önkéntelenül felemelkedett ültéből, restellkedve krákogott egyet-kettőt, hangja szinte idegennek tűnt önmagának is... de egyszerre csak azon vette észre magát, hogy — beszél, felszólal!

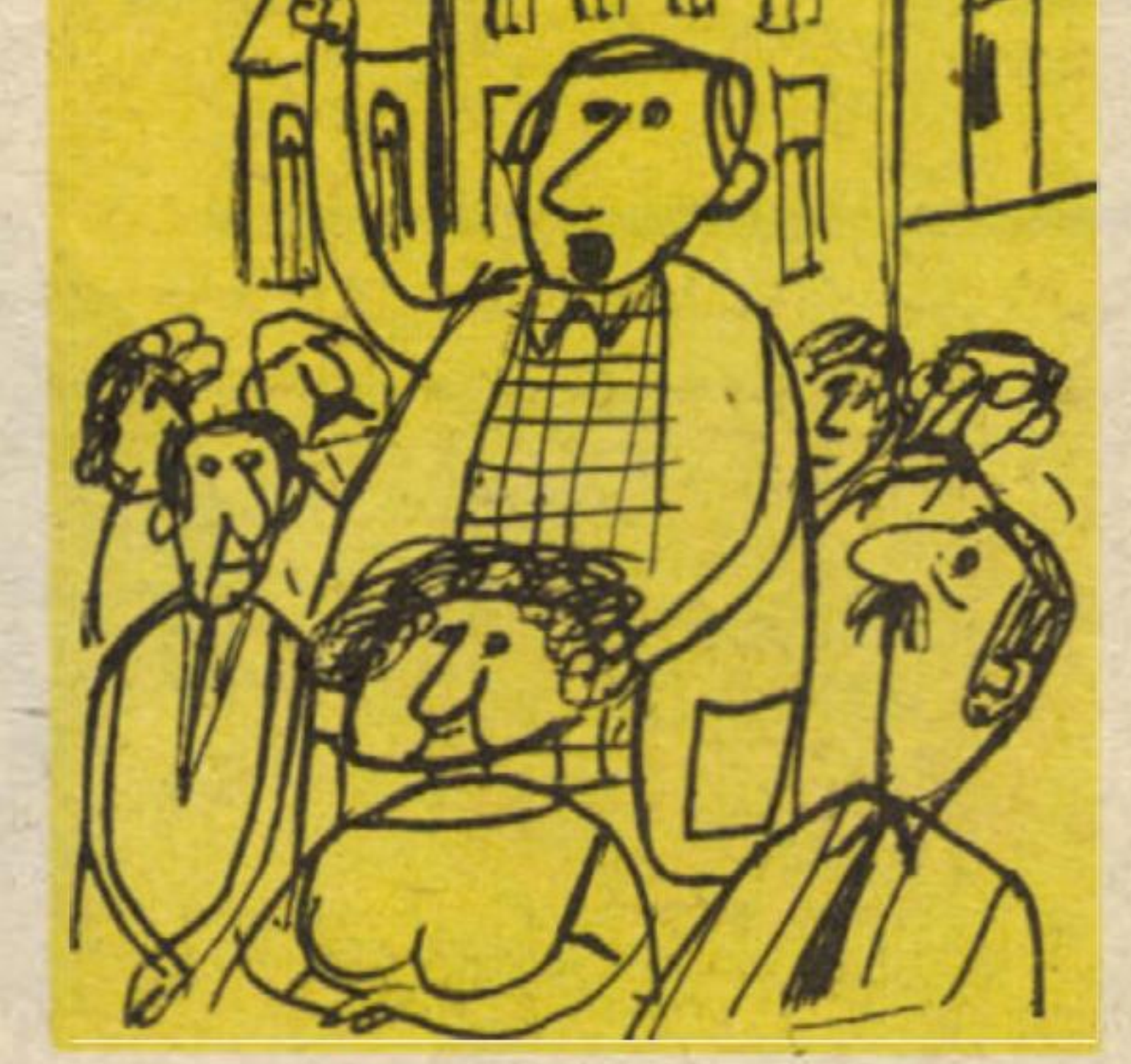

Egymásután tolultak ajkára a jobbnál jobb ötletek. Az elnök alig győzte feljegyezni megszívlelendő javaslatait.

Minielőadásnak is beillő hozzászólását az egybegyűltek lelkesen megtapsolták.

Ettől kezdve — átesvén a tűzkeresztségen — Csepregi nemcsak, hogy olykor-olykor felszólalt, de idővel, hogy úgy mondjuk, „notórius" hozzászóló lett. És a „tudásvágy" is elkapta. Még az eddiginél is jobban figyelt, sőt egy-egy „hivatalos" szófűzést buzgón fel is jegyzett. Mert ugye, milyen szépen is cseng az egyszerű „megkérdezem a tanácstagtól" helyett a „felteszem a kérdést a tanácstag felé". És miért is mondja ő egyszerűen, hogy „csináljuk meg, elvtársak", határozottan mutatósabb: „vegyünk irányt az elintézésre".

Lakótársai, akik Csepregi első, ösztönös hozzászólását oly lelkes tapssal üdvözölték, és akiknek azóta elárulta, hogy azt bizony egy izomgörcsnek köszönhették, most már pokolba kívánták a reumáját, amely valóban átka az emberiségnek, hiszen nemcsak éktelen fizikai fájdalmat tud okozni, de, íme, kerékbetörte a szép magyar nyelvet is.

Ábel Olga

HIVATALI TÁBLA

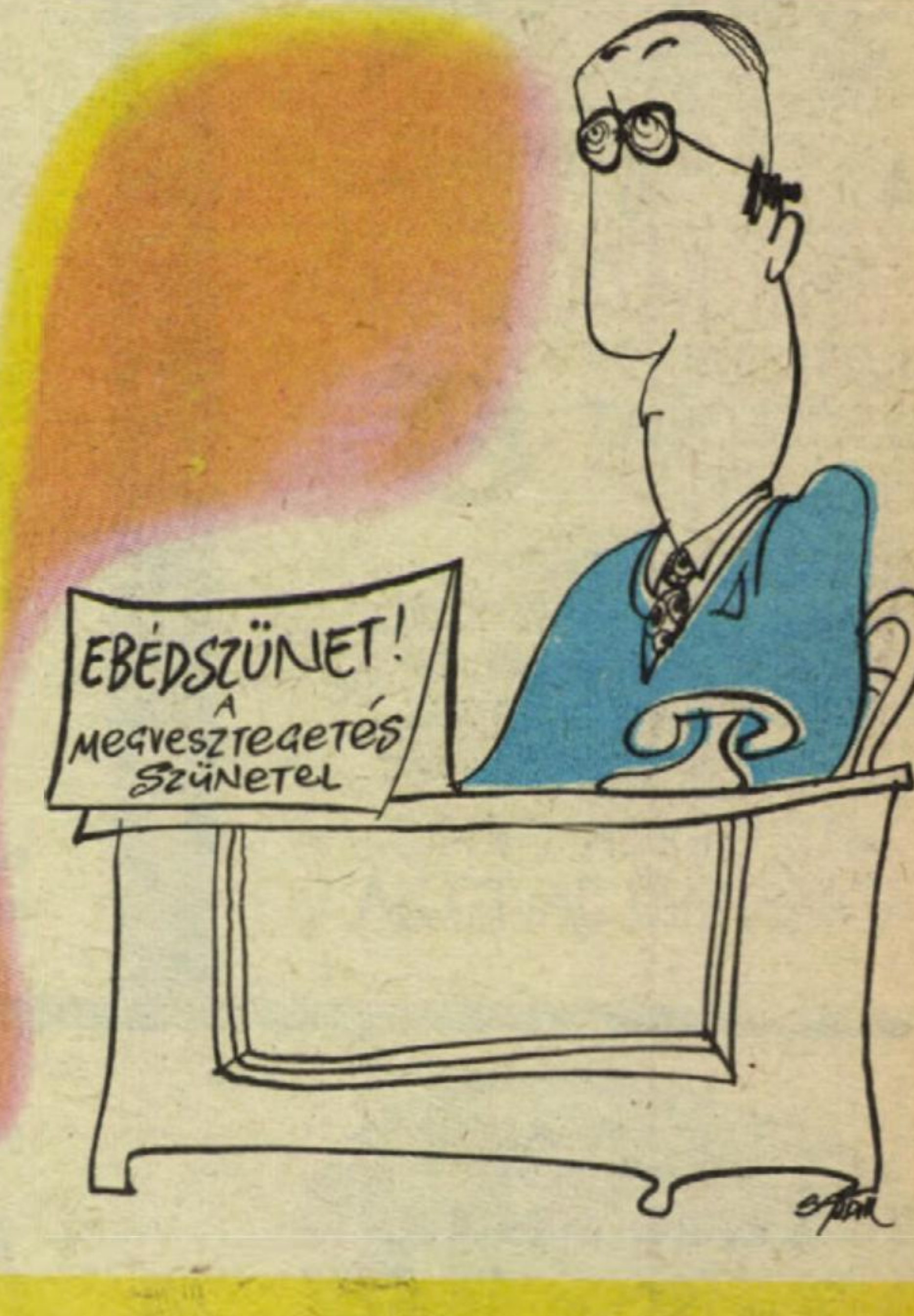

HATHA VALAKI NEM ISMERI...

Vihar a tengeren. Tízméteres hullámok dobálják a hajót. A pincér megszólítja a fedélzeten álló utast:

— Bocsánat, uram, hol szolgáljam fel a vacsorát? Az étteremben vagy a kajütjében?

— Dobja egyenesen a tengerbe — feleli az utas. — Minek az a sok macera?

MÉLTÁNYOS KÉRÉS

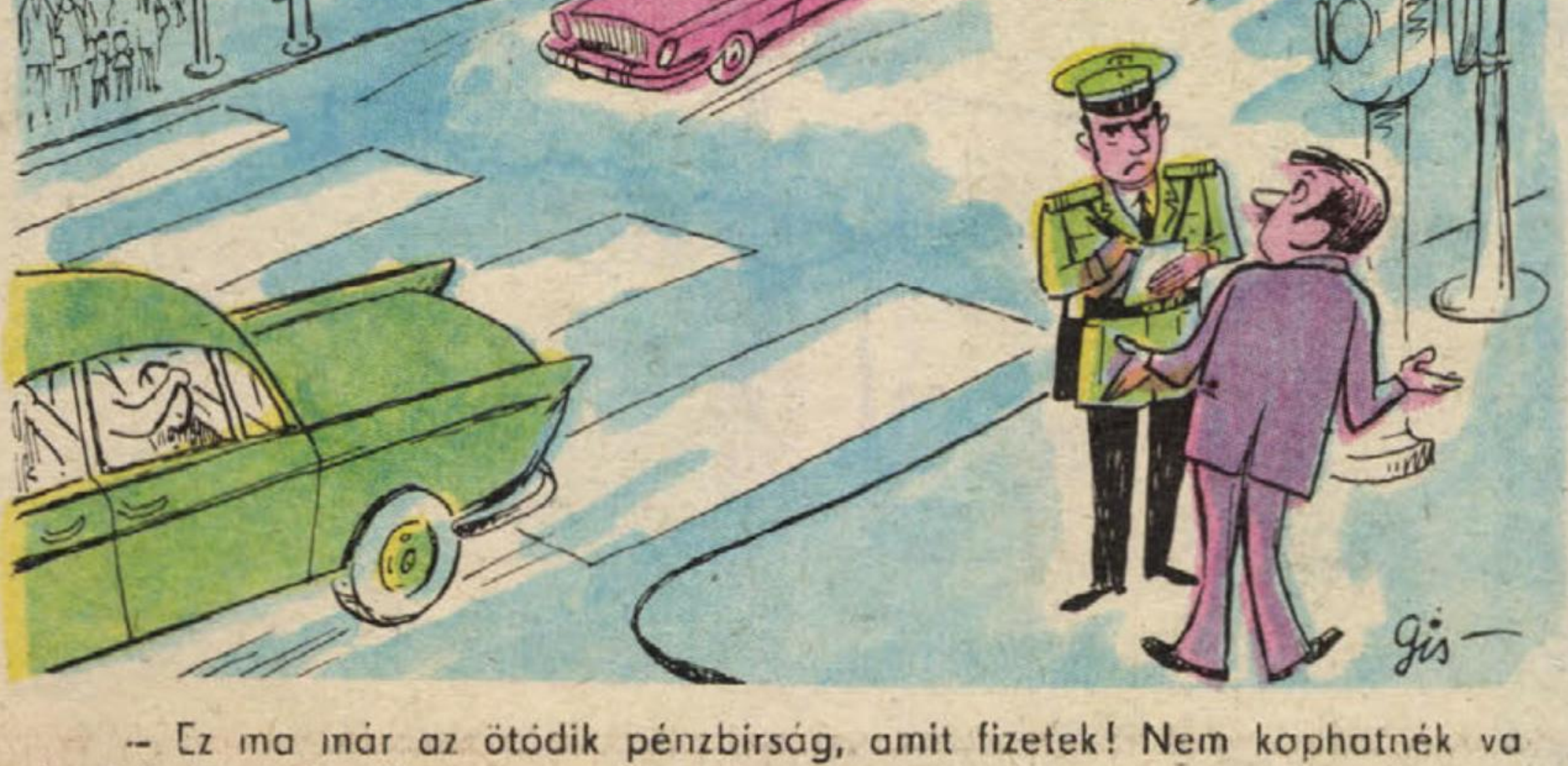

– Ez ma már az ötödik pénzbírság, amit fizetek! Nem kaphatnék valami kedvezményt?

PONTOS EMBER

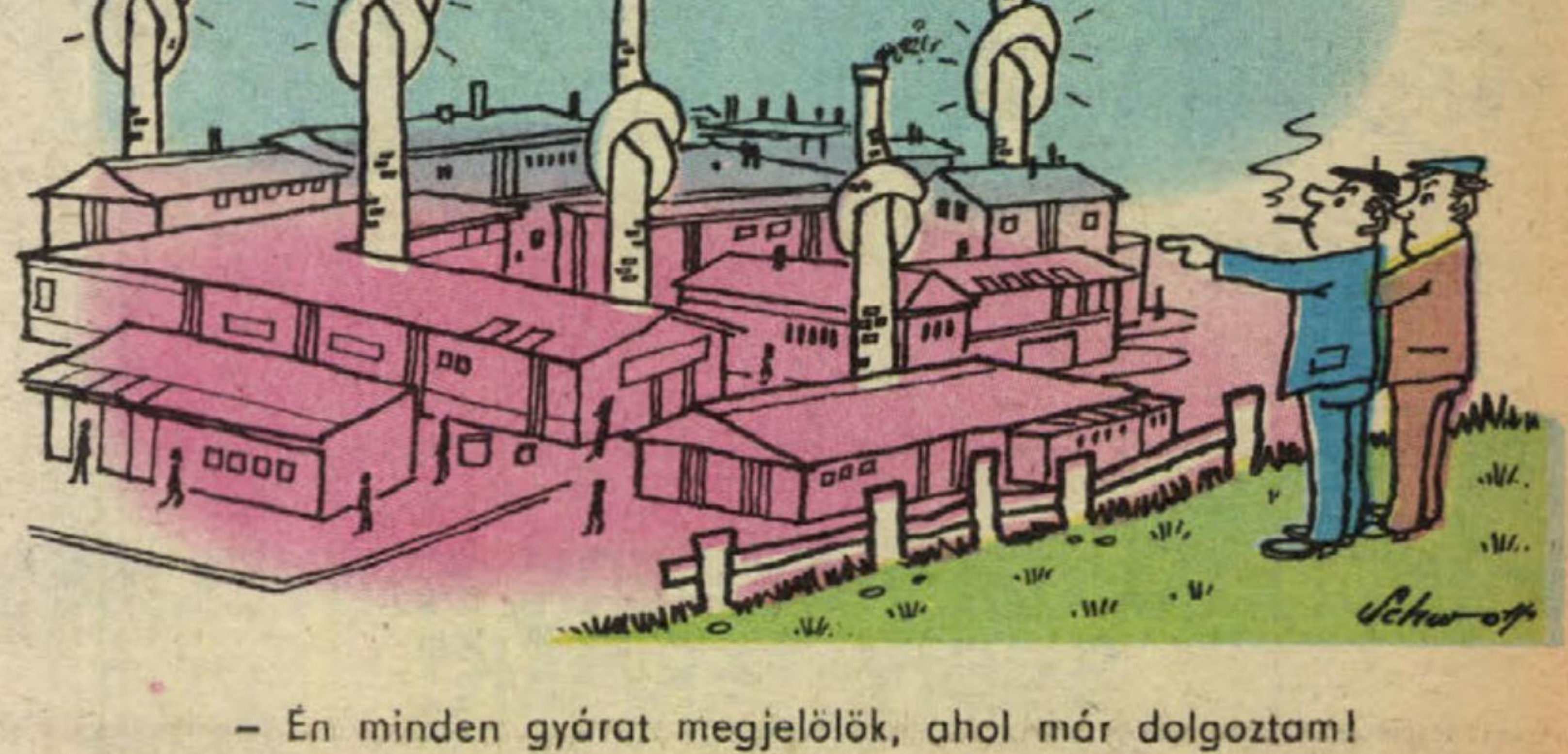

– Én minden gyárat megjelölök, ahol már dolgoztam!

ROMANTIKA

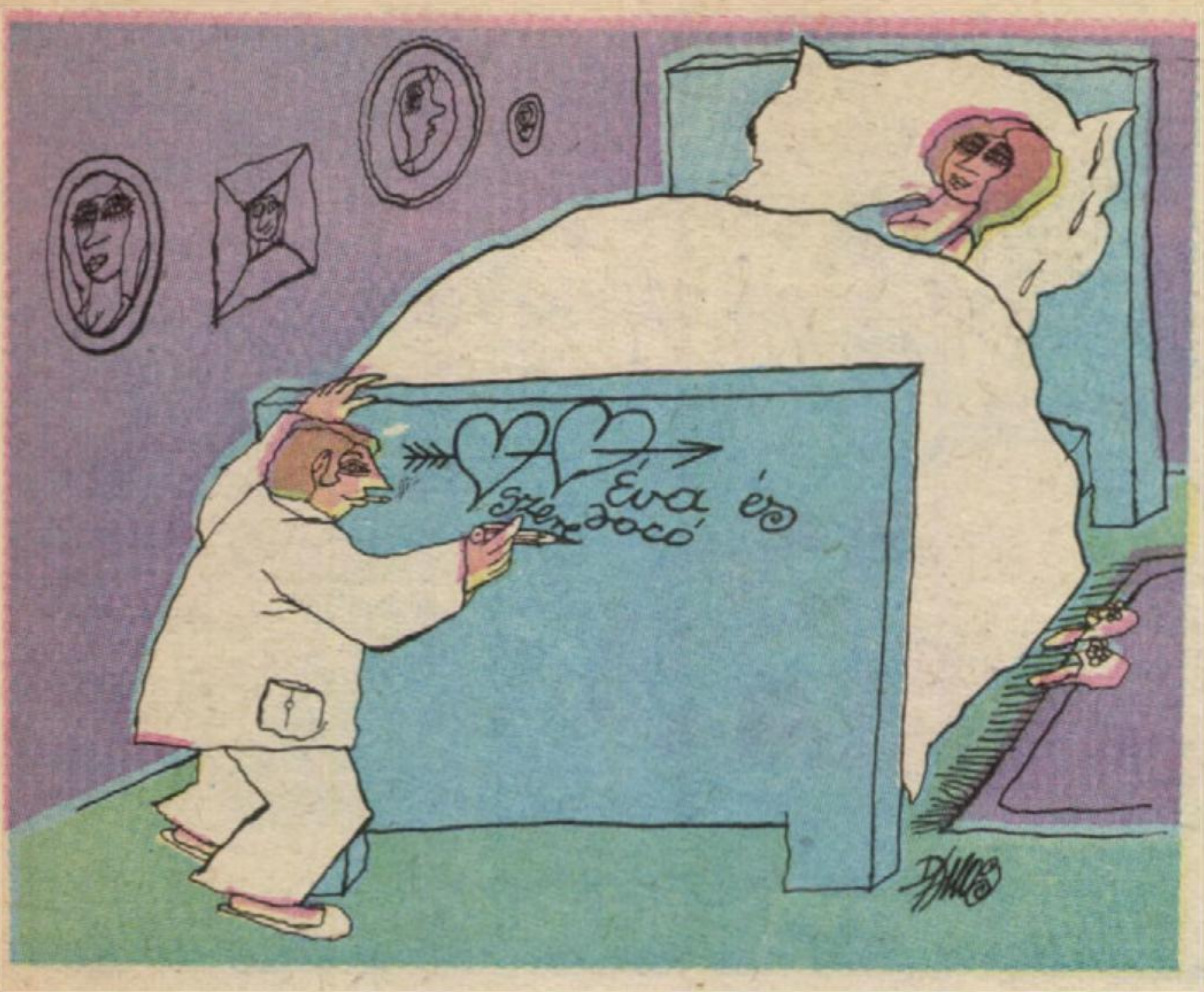

A VISSZAESŐ

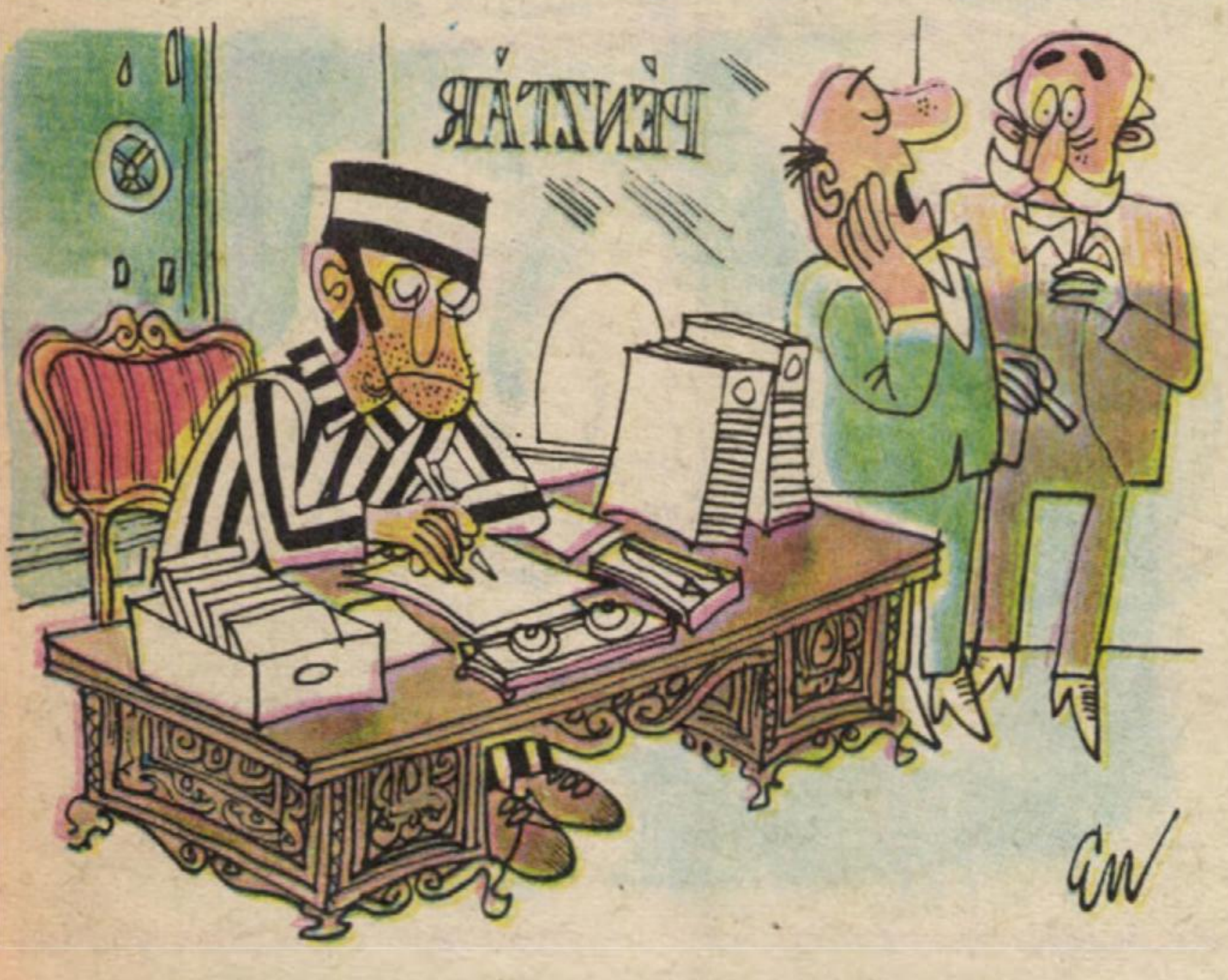

– Azt mondta, hogy arra a rövid időre nincs értelme, hogy átöltözzön. . . .

ESTI PROGRAM

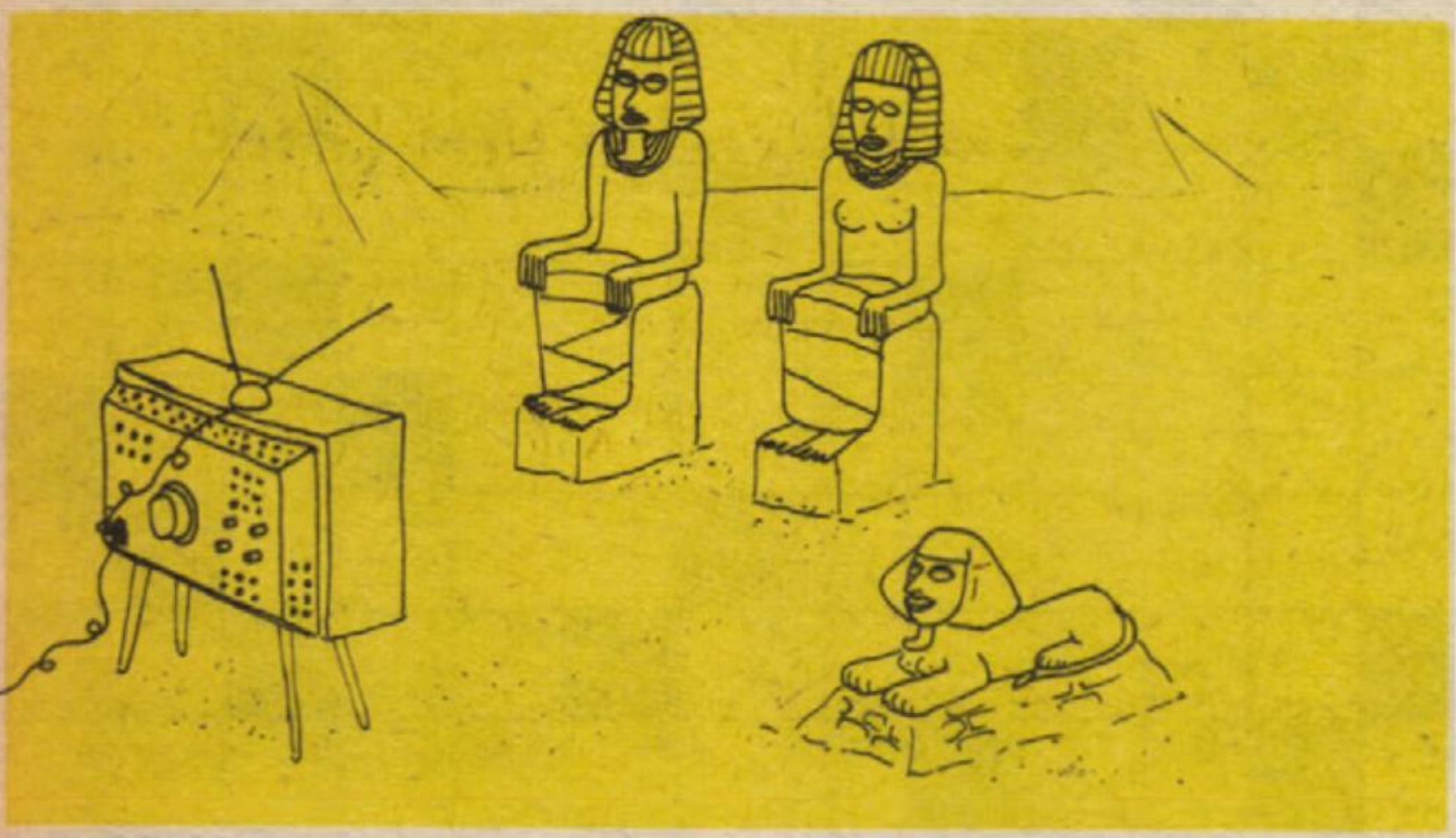

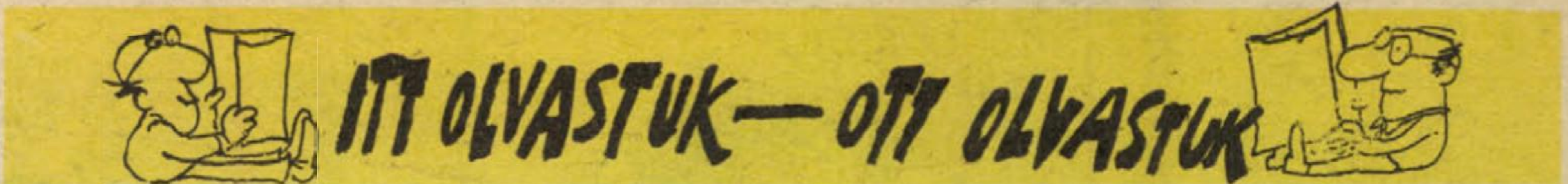

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

NAPIDÍJ-VITA

Az angol parlamentben kényelmetlen kis botrány tört ki Eddie Loyden, az egyik Liverpool-városi kerület munkáspárti képviselője körül. Hajnalban a parlamenti takarítónők a képviselőt egy folyosói padon találták, álomba merülve. Loyden a brit parlament gazdasági hivatalában a következő nyilatkozatot tette: „A képviselők napidíja, ha otthonuktól távol vannak, mindössze öt font és ebből enniök is kell. A szóban forgó napon a képviselőház kantinjában virslit ettem főzelékkel és egy csésze teával, összesen 32 pennyért. Végigtelefonáltam a környék harmad- és negyedrangú szállodáit, de a legolcsóbb fürdőszoba nélküli szoba is 5 font 25 pennybe került. Így hát elhatároztam, hogy mint annyi más fiatal képviselőtársam, elrejtőzöm az épületben és itt éjszakázom. A többieket eddig azért nem találták meg, mert rendszerint ébresztőórát hordanak maguknál és félórával a takarítónők érkezése előtt távoznak a parlamentből."

A Daily Mirror javaslata: vagy emeljék fel a napidíjakat, vagy osszanak ki a szegényebb képviselők között ébresztőórákat.

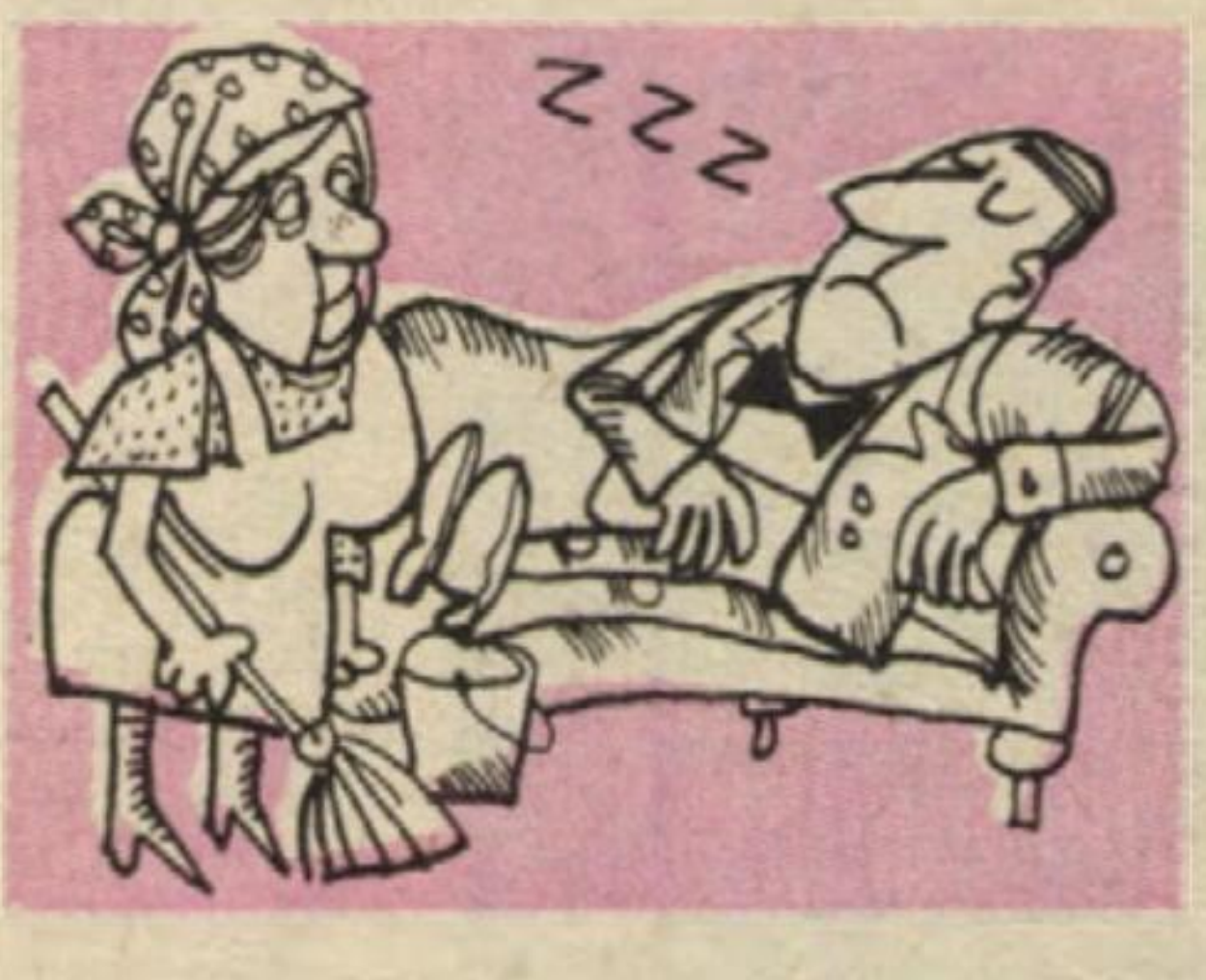

UGYANAZ A VÁROS

Az amerikai Ku-Klux-Klan szervezet Texasban a 19 éves Dimmie Johnson nevű diákot „Nagy Sárkánnyá" választotta. Az amerikai fajvédők új főnöke — aki egyebként mozdonyfűtő — megválasztása után a következő nyilatkozatot tette: „A fehér faj védelmét életem céljának tekintem és a Ku-Klux-Klan ma is a leghatásosabb szervezet hazánkban e cél elérésére. Egyébként úgy döntöttem, hogy ebben a városban, ahol megválasztottak Nagy Sárkánnyá, rövidesen elindulok a polgármester-választáson. Azt hiszem, van esélyem a sikerre".

A tizenkilenc éves sárkány optimizmusa indokolt: a város neve, ahol most elkezdi karrierjét: Dallas.

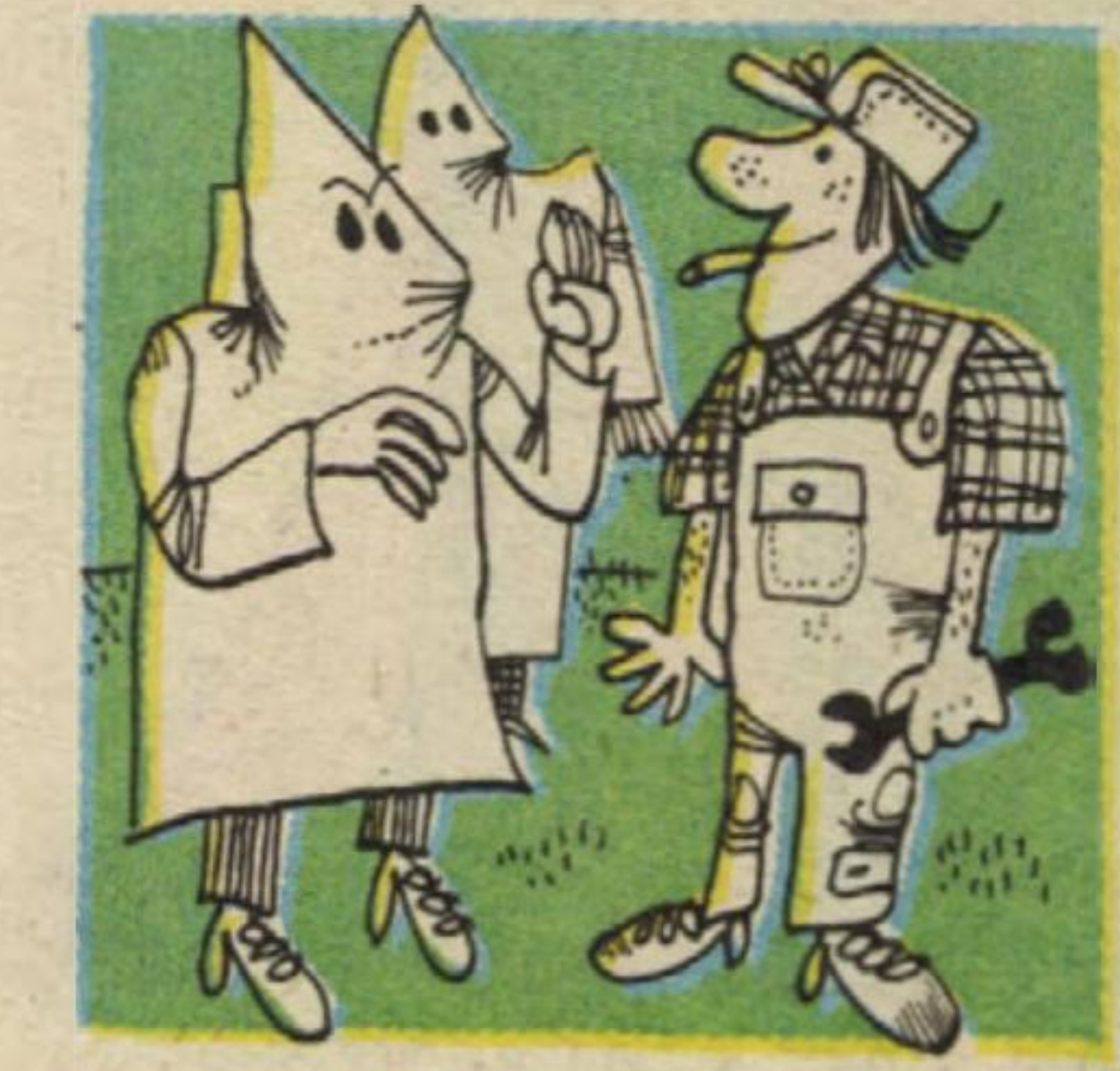

MAGÁNY

A nyugat-németországi Kieler Nachrichten című lap 5447-es hirdetése: „Hatvanhárom éves tiszti özvegy keres magányosságának elűzésére hozzá hasonló beállítottságú beszélgető partnert. Volt Wehrmacht vezérkari tisztek előnyben".

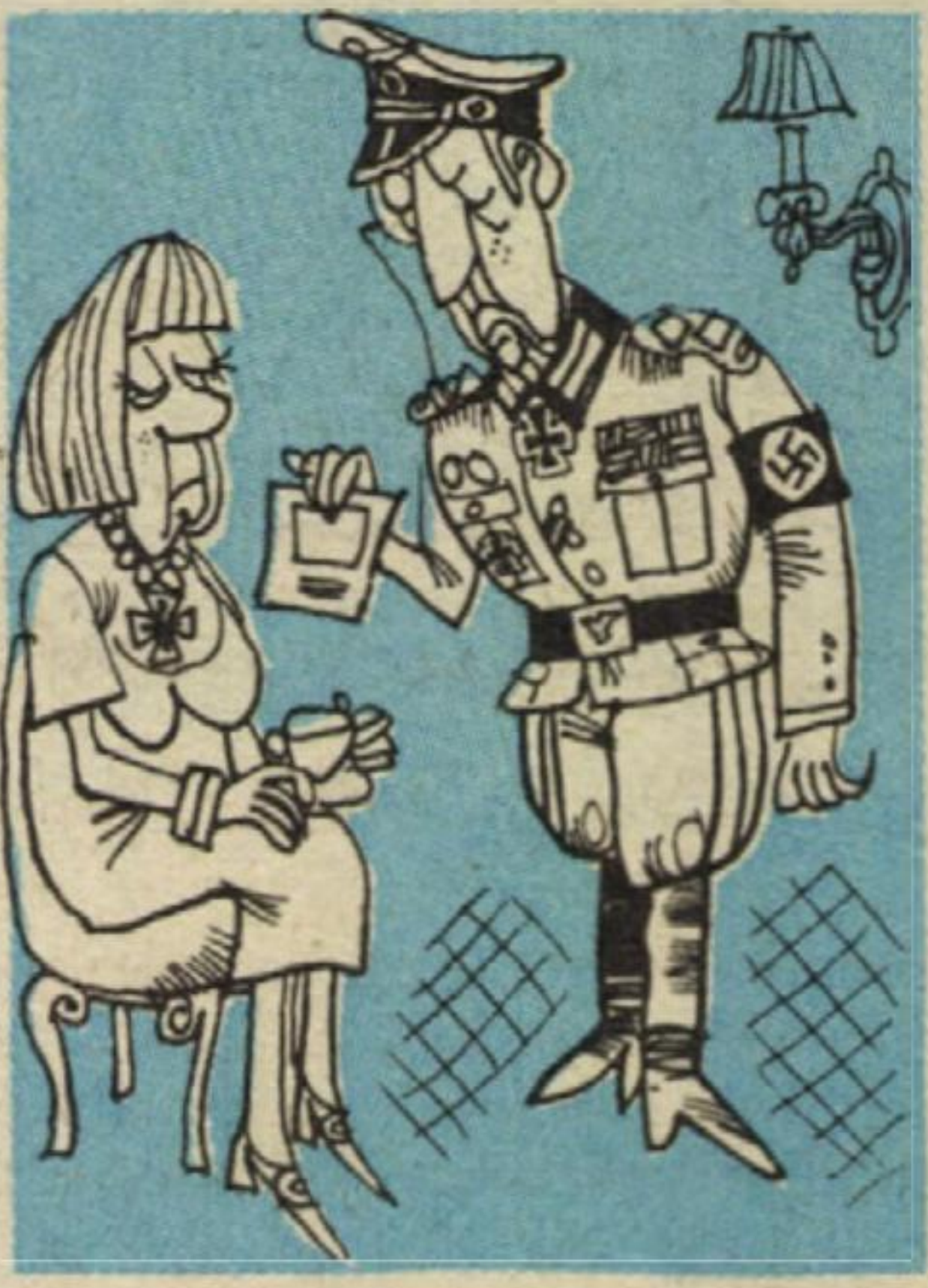

ATOMHIRDETÉS

A legutóbbi francia atomrobbantási kísérlet felhőgombájának feltűnése után az Angliában megjelenő Time Out című lap hasábjain a következő hirdetés jelent meg: „Gombakedvelők, figyelem! A legnemesebb fajtákat korlátlan mennyiségben és teljesen díjmentesen bocsátjuk az önök rendelkezésére.". A hirdetés megjelenése után a Scotland Yard különleges osztályának kellett közbelépnie. Az ismeretlen hirdető ugyanis a londoni francia nagykövetség címét és telefonszámát adta meg. A követség kapuja elől kényelmetlenül feszengő rendőrök kergették el az angol gombarajongókat és két napra ki kellett kapcsolni a ház telefonközpontját.

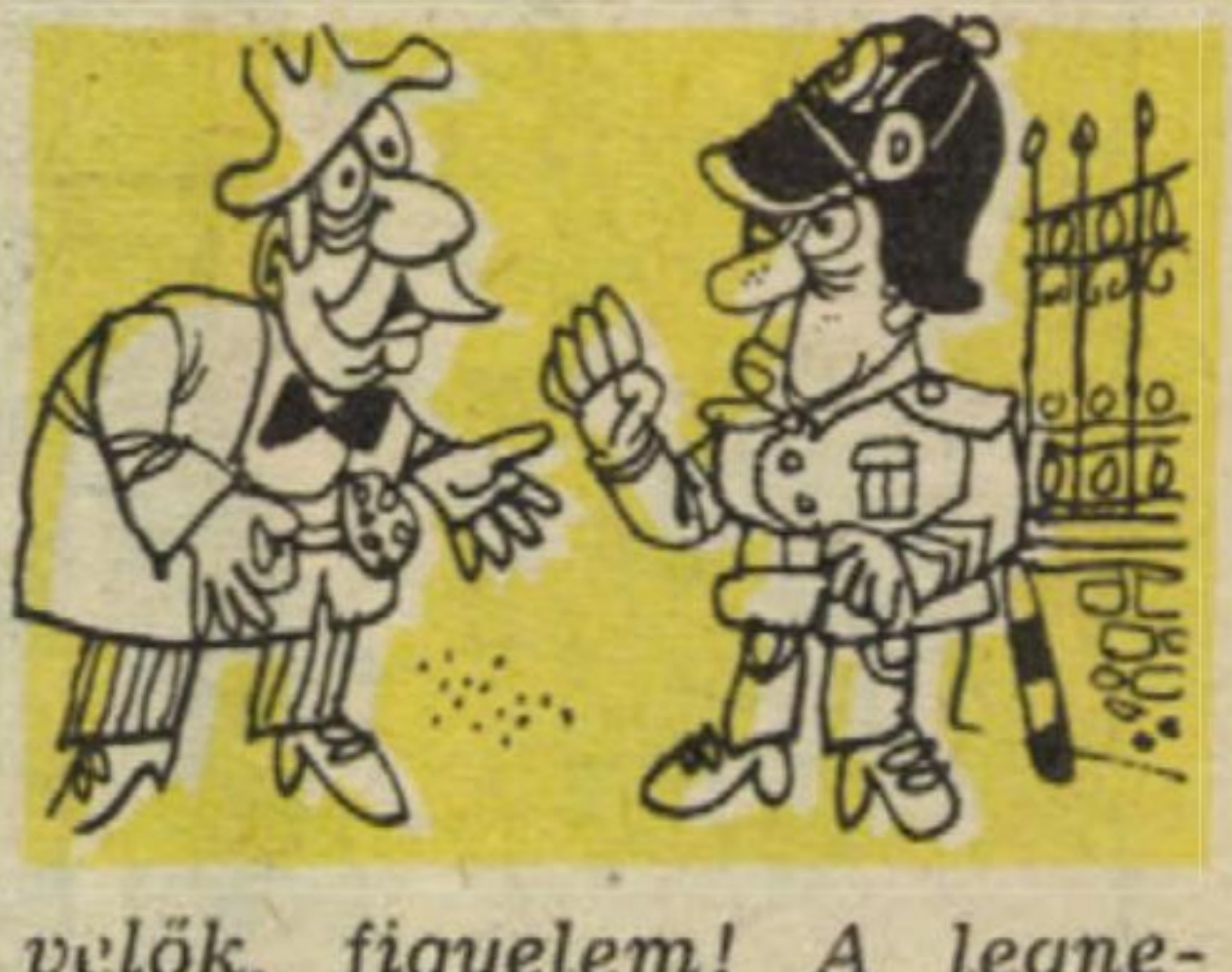

ÓVATOSSÁG

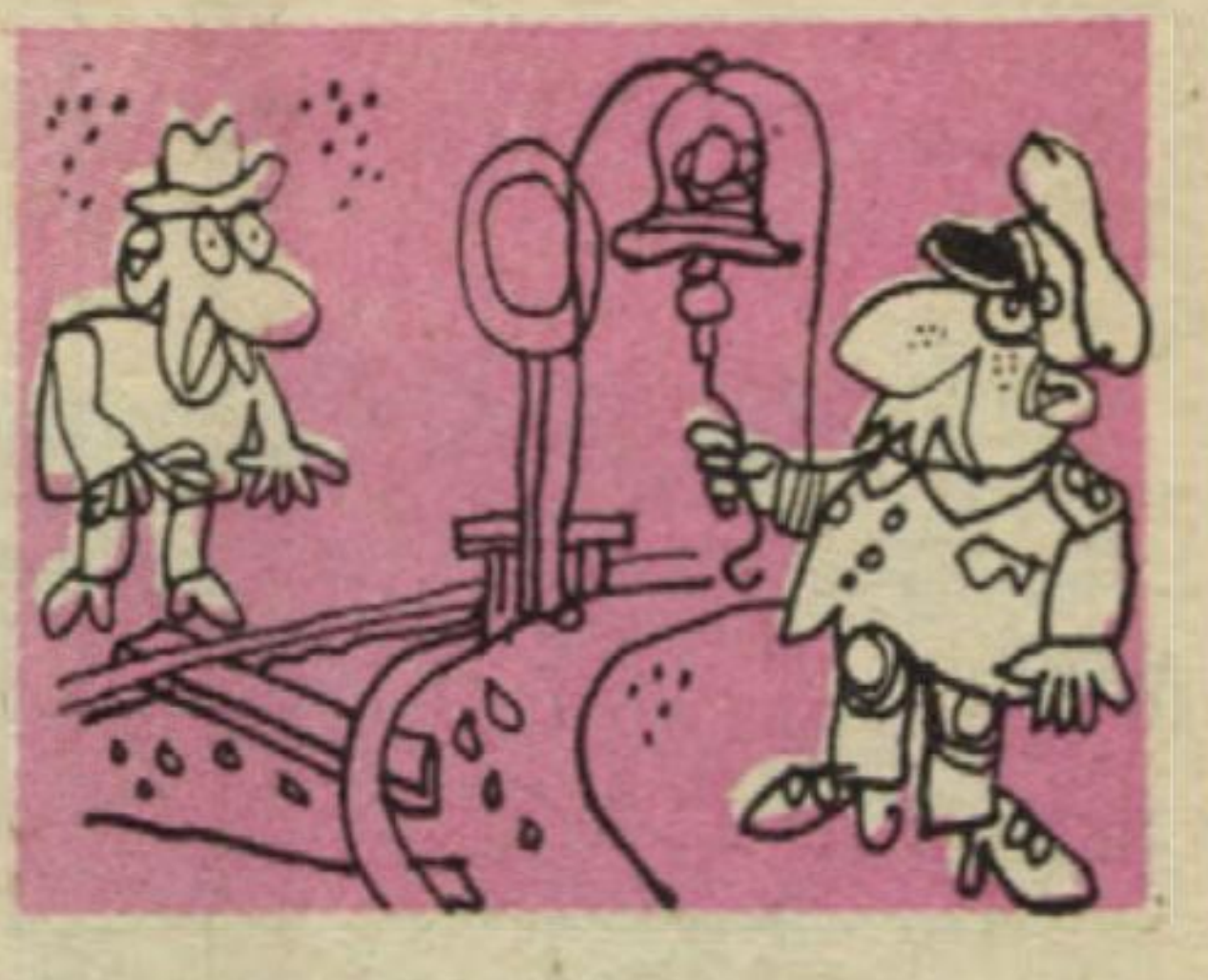

Az angliai Somerset grófságban egy vasúti kereszteződésnél a következő szövegű tábla olvasható: „Vigyázat, veszély! Ha a csengő szól, álljon meg és nézzen körül. Ne menjen át a síneken. Ha a csengő nem szól, akkor is álljon meg, nézzen körül és ne menjen át a síneken, mert lehet, hogy a csengő elromlott."

FÉRFIAS MEGÁLLAPODÁS

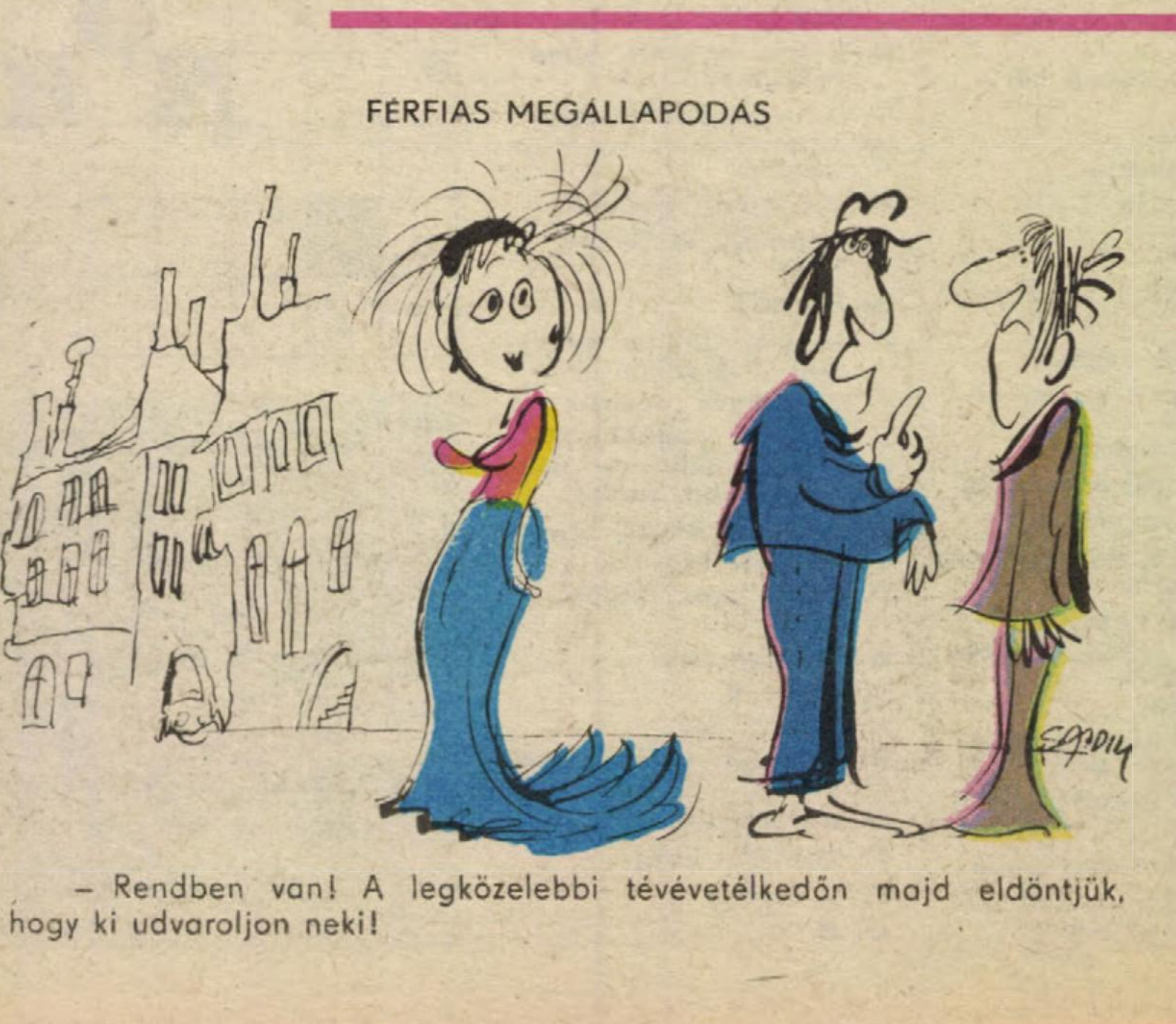

– Rendben van! A legközelebbi tévévetélkedőn majd eldöntjük, hogy ki udvaroljon neki!

ISMERŐSÖK

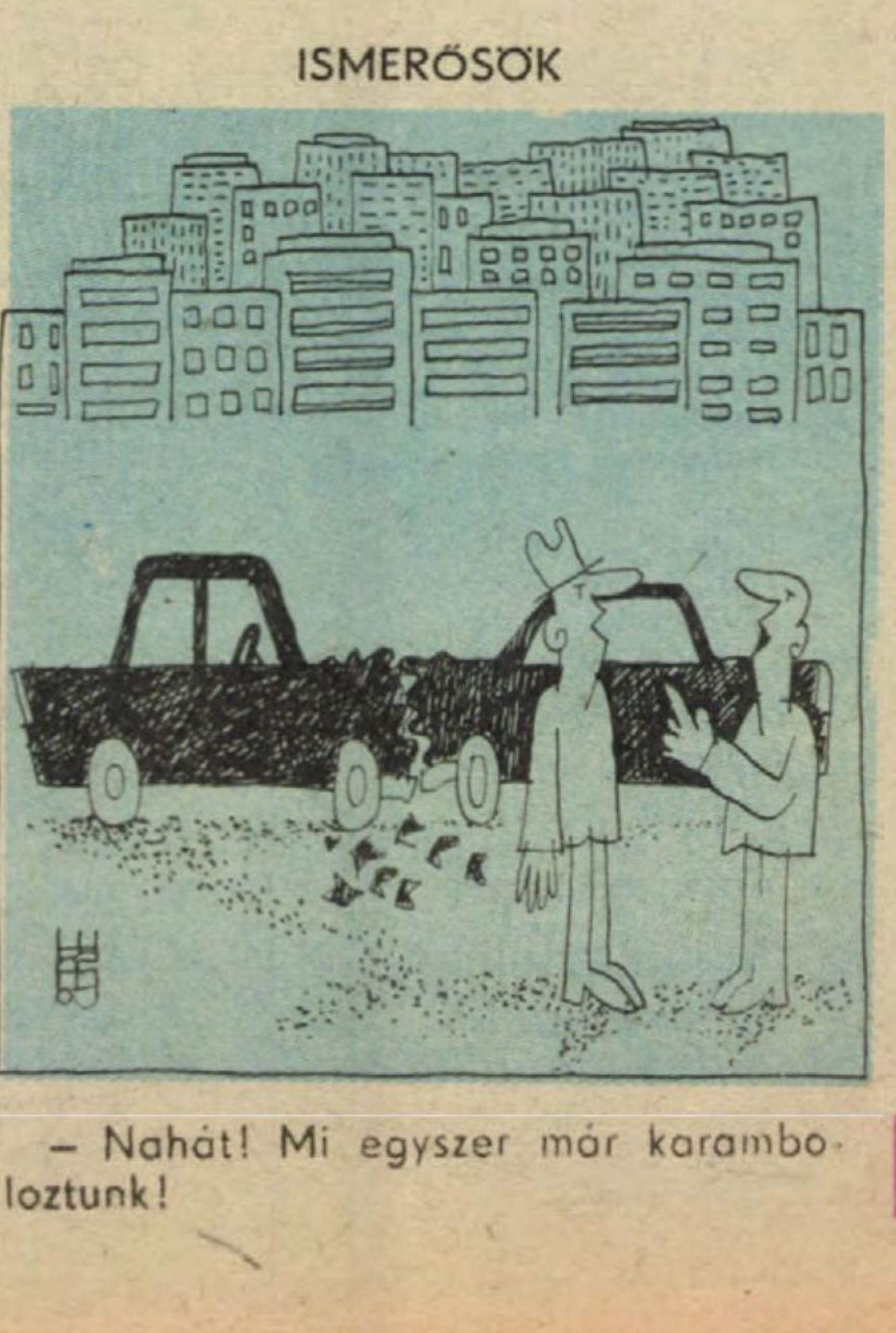

– Nahát! Mi egyszer már karamboloztunk!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308 2-31 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

LÁZADÁS

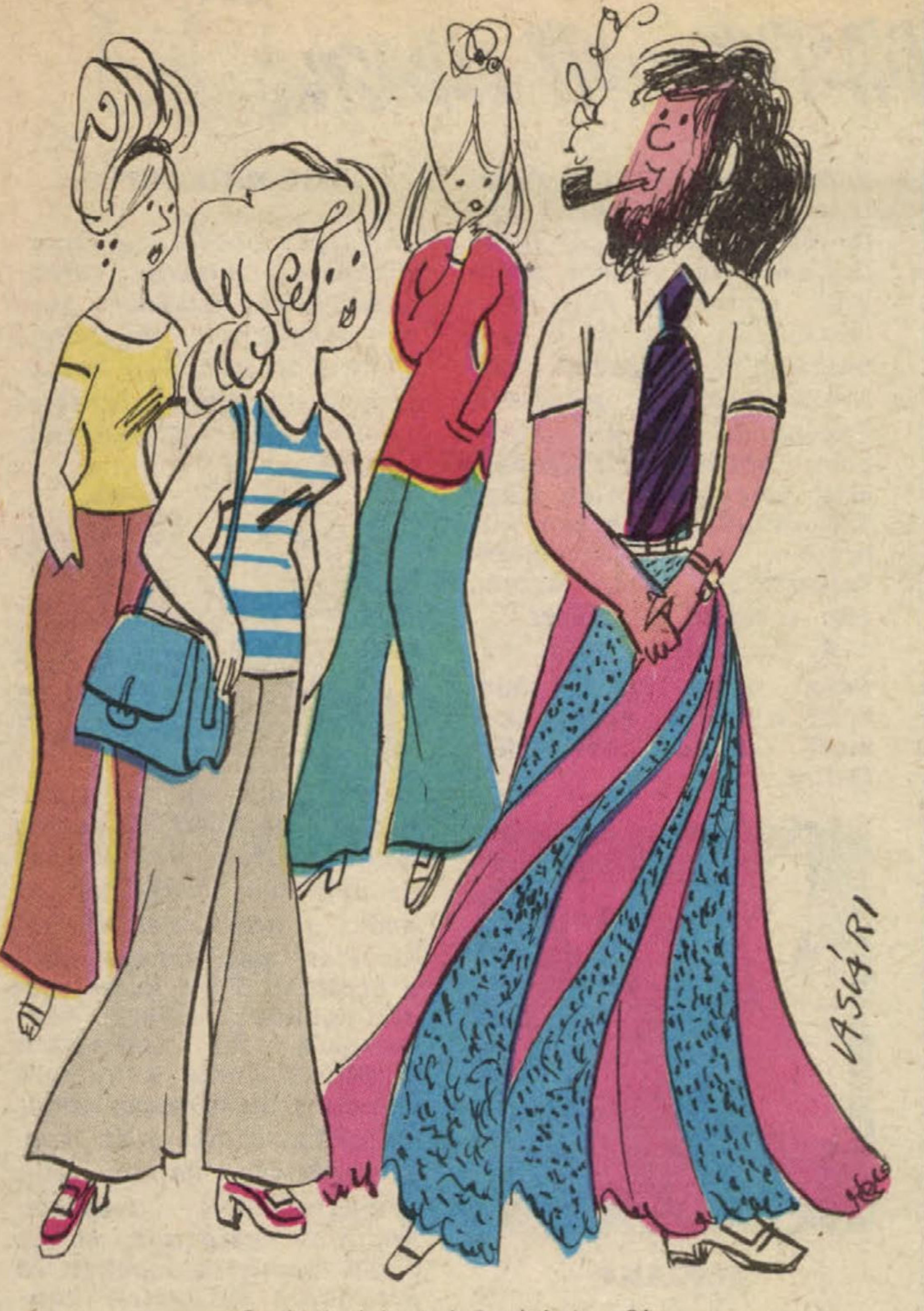

– Csak ti járhattok nadrágban?!...

EMLÉKEZÉS RÉGI, SZÉP NAPOKRA

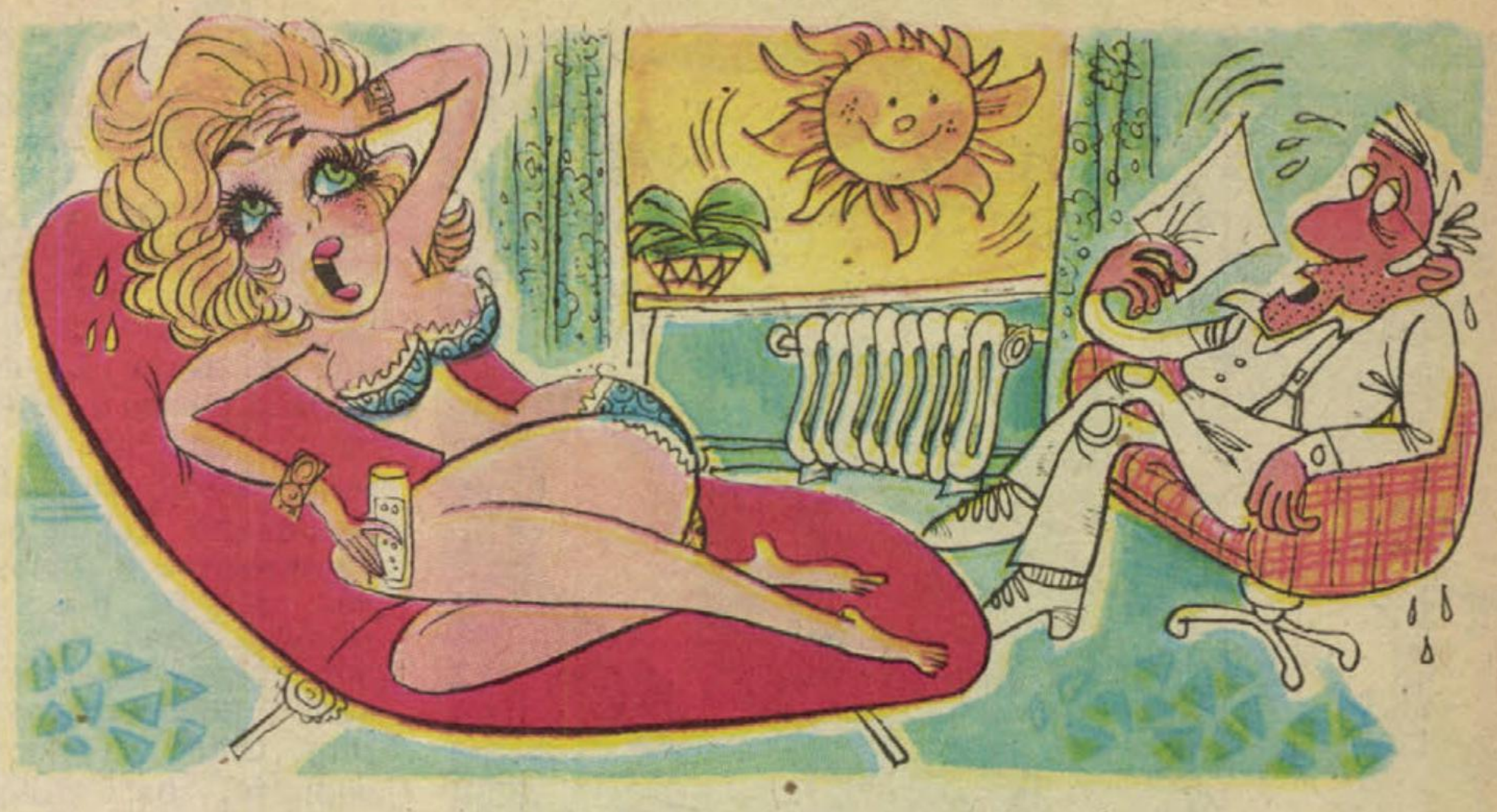

– Milyen finom hideg volt télen ez a fűtőtest!...

JOGOS BOSSZÚSÁG

– Még ezt a kis szünidőt is megkeserítik!

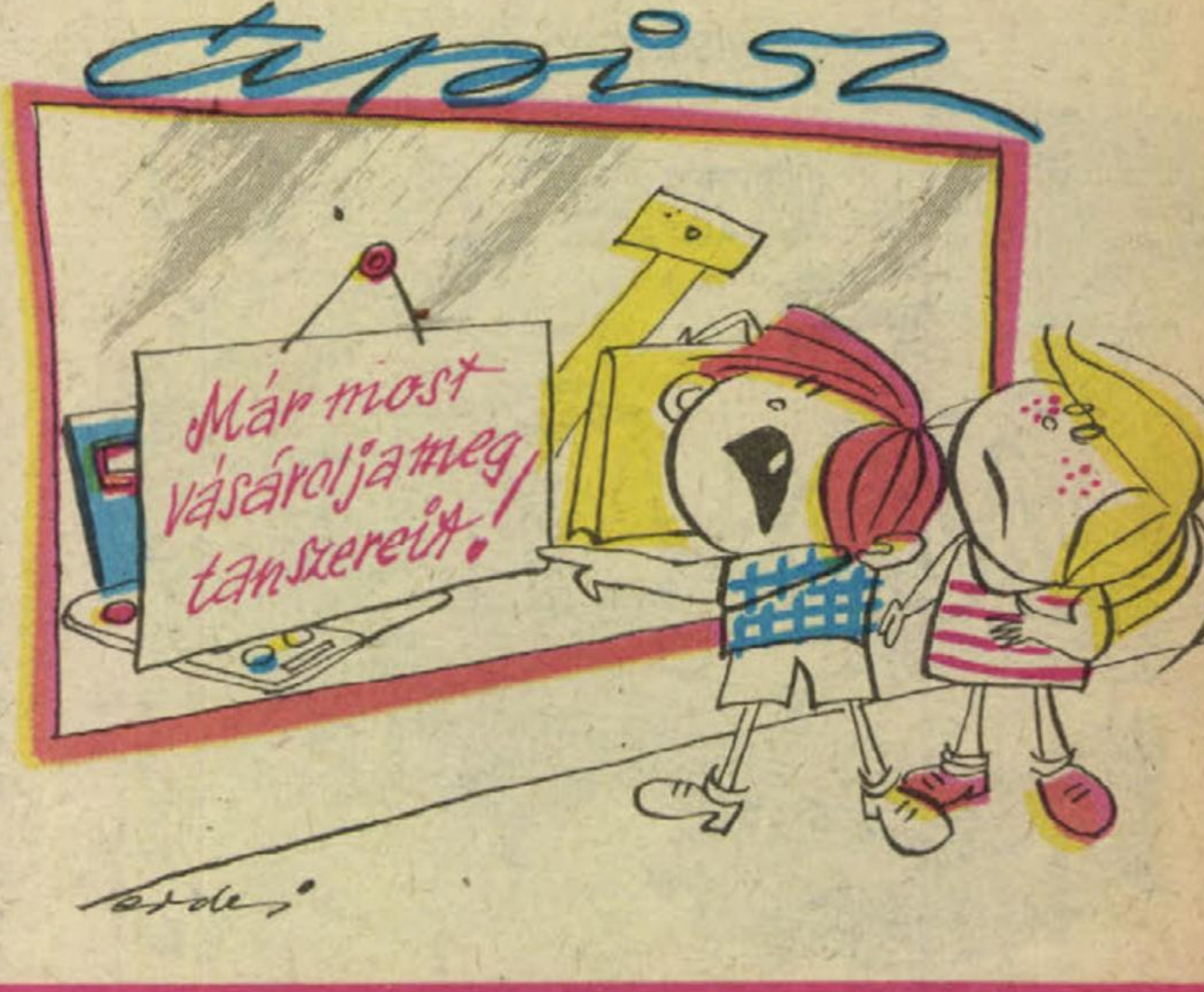
ápisz
Már most vásárolja meg tanszereit!

Hasznos tanács

Walt Disneyt egyszer felkereste egy dilettáns festőművész, hogy tanácsot kérjen: mit fessen a lakása falára, melyet ebből a célból fehérre fog meszeltetni. Vízszintes 1 — függőleges 46 — tanácsolta Disney. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb augusztus 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Csak levelezőlapon küldött megfejtéseket veszünk figyelembe! A megfejtők jutalma háromszor 100 forint.

VÍZSZINTES

13. Jókai Mór regénye
14. Becézett Ilona
15. „A tizenkét szék” egyik írója
16. Hasznos háziállat
17. Mint a 15. vízszintes
19. T. N.
20. ... a helyzetnek
21. ... lobrigida
23. Nyugat-római hadvezér és politikus (a catalaunumi győző)
25. Rangmegkülönböztető szócska
26. Ősmagyar név
27. Szerelmeséhez a lány
29. Fogorvosi tevékenység eredménye
30. Háztartási eszköz
32. Kenyere javát megette
34. O. T.
35. Olyan katasztrófa, amit megelőzni nem lehet
37. Kés része
38. Helység Pest szomszédságában
39. Szociális intézmény betűjele
42. Néha az ideggyógyász, néha egy színdarab teszi
44. Gyereksírás
45. Európai nép
48 ... zart
49. Olasz orvos, antropológus, büntetőjogász (1836—1909)
52. London egyik „sötét” negyede
54. Főváros a tengeren túl
55. ... atika (a repülés tudománya)
57. Rövidítés zenei műveken
58. T. Z.
59. Hangszer
62. Az egyik hónap rövidítése
65. Főzelékféle
66. Vegyes hidegtál
68. Helyhatározó

FÜGGŐLEGES

1. Ebéd első fogása
2. Nagy eszem-iszommal jár együtt
3. Hajók menedéke
4. Azonos mássalhangzók
5. Bácsi — népiesen
6. Az USA egyik félelmetes szervezete
7. Itt volt a napóleoni háborúk egyik legvéresebb csatája
8. Sporteszköz
9. Az elpusztításnak lábbal történő módja
10. Általános iskolák egyik helyisége
11. A Turandot szereplője
12. „Erőszakos, büntetendő módon szerez meg”
18. A fiatalokat illik ...
22. Serleg-féle
24. Vészjelzés
27. Görög sziget
28. Nagyon piszkos
31. Nem alkoholmentes ital
33. Rövidítés zenei műveken
36. Z-vel: egykori híres futballkapusunk
37. A legegyszerűbb gép
40. Nem személy és nem fogalom
41. Félelmetes vadállat
43. Népszerű szerencsejáték
45. Kötőszó
47. Nagyon fontos gyógyszer (lázcsillapító)
50. Személyes névmás
51. Azonos magánhangzók
53. Ilyen „hely” a háborúban volt fontos
54/a. Mindig kéznél levő hosszmérték
56. Nagy japán kikötőváros
58. Sivatagi állat
60. G. M. M.
61. Vissza: bőg
63. Vállalati takarékpénztár
64. Reggeli ital angol neve
65. Háziállat hímje
67. .. begény
69. H. S.

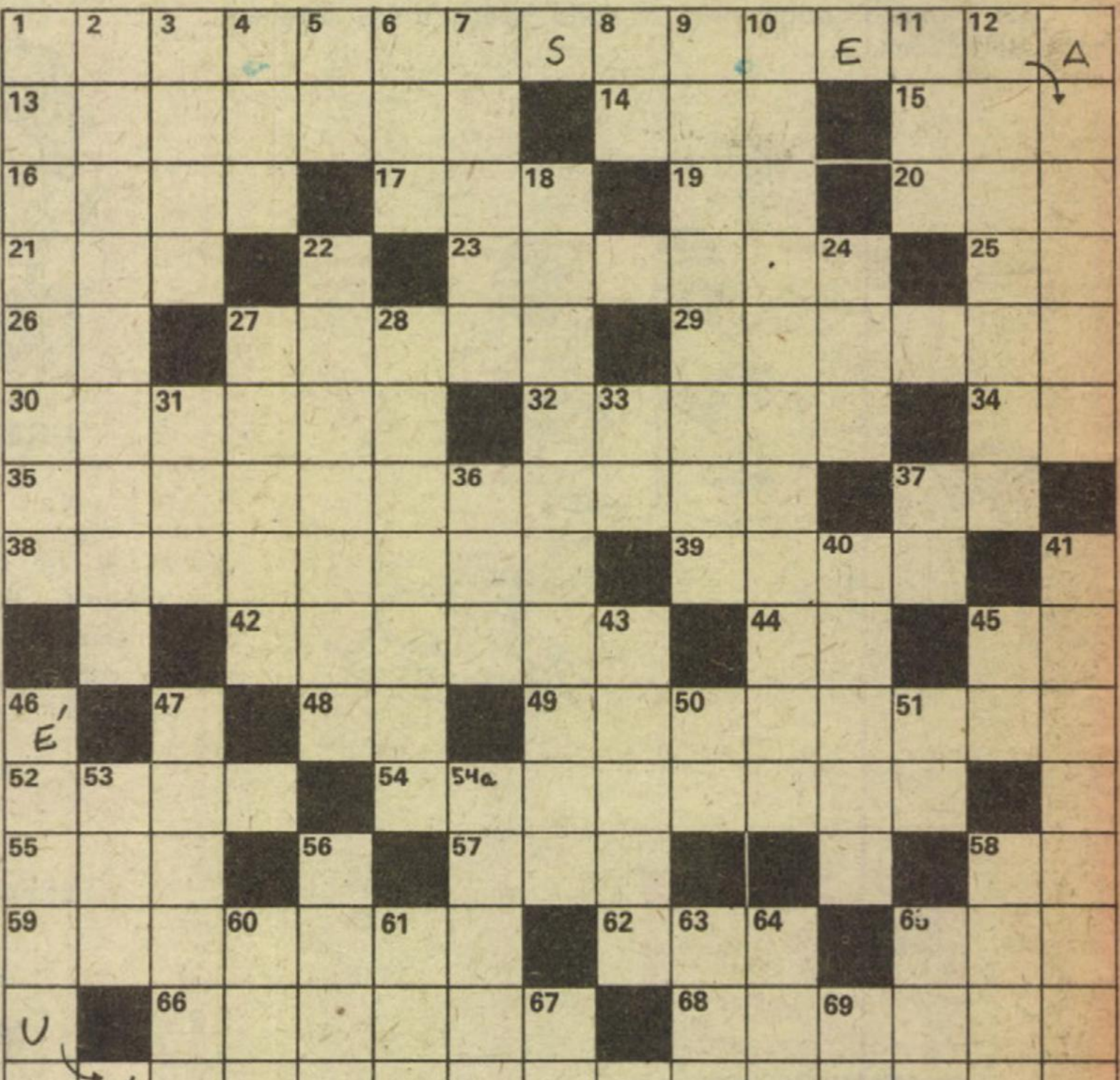

„NEKI MÉG NEHEZEBB”

című keresztrejtvényünk megfejtése:
„Én reggel hét óra óta vagyok itt”

100—100 forintot nyert:

Lajtos Emilia, 9351 Babót, Vöröshadsereg u. 25.

Száky Béláné, 1023 Bp., Darázs u. 1.

Szalontai Árpád, 6724 Szeged, Hétvezér u. 3/a.

A díjakat postán küldjük el.

```
énreggelhétóraó
leonardo orront
epigramma o boa
mo en otranto v
emeli narr etna
du szödliget ég
eke or aversa y
tirana nán zugo
t r  nyilttér k
 melegit i suli
 ü amy árny mot
 vasmacska a mt
becsali  arab
és zu galapagos
lemosni alibasa
```